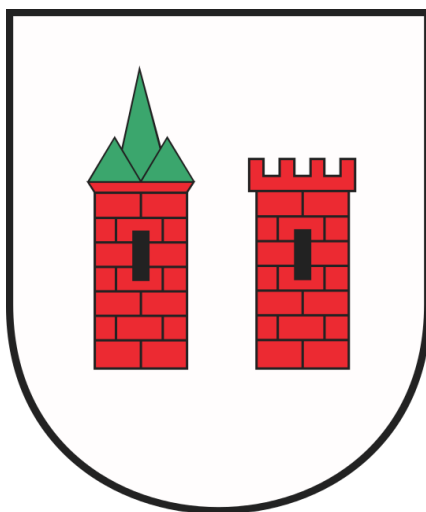

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

PLANU OGÓLNEGO

GMINY PRZEDECZ

Opracowanie: mgr inż. Anna Połatyńska

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'A' and 'P'.

Przedecz, 30 lipca 2025 r./ 6 listopada 2025 r.

Spis treści

1. Podstawa prawna opracowania	3
2. Materiały wyjściowe, główne cele projektowanego planu ogólnego, powiązanie planu z innymi dokumentami	4
3. Metoda przyjęta w opracowaniu	9
4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska	9
4.1. Topografia, geologia, złoża	11
4.2. Wody powierzchniowe i podziemne, ochrona wód, zagrożenia powodziowe	14
4.3. Powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny	41
4.4. Pola elektromagnetyczne	46
4.5. Szata roślinna, gleby, zwierzęta	49
4.6. Warunki meteorologiczne i klimat	54
4.7. Gospodarka odpadami na terenie gminy	55
4.8. Środowisko kulturowe	56
4.9. Krajobraz	56
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu. Kierunki koniecznych działań w ochronie środowiska.	58
6. Analiza ustaleń projektu planu ogólnego	69
7. Prognoza zmiany środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu ogólnego	70
8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu ogólnego ...	76
9. Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi	77
10. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów zawartych w planie ogólnym	77
11. Obszary objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i ludzi w wyniku realizacji ustaleń zawartych w planie ogólnym	77
12. Rozwiązania alternatywne	77
13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	77
14. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	78
15. Streszczenie	78

1. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

Opracowanie zostało sporządzone na podstawie następujących uregulowań prawnych:

- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.)

Sporządzając prognozę uwzględniono także inne przepisy prawa, w tym w szczególności:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 ze zm.)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. roku o odpadach (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.)
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 733)
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 757 ze zm.)
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (t. j. z 2024 r. poz. 266 ze zm.)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112)
- Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2311)
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2448)
- Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2630)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia, jako obszaru Natura 2000 (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713)
- Uchwała nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29.01.1986 roku w sprawie ustalenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie woj. konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 roku w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. Nr 25 poz. 133 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408)
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2148)
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335).

2. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, GŁÓWNE CELE PROJEKTOWANEGO PLANU OGÓLNEGO, POWIĄZANIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

Dla sporządzenia planu ogólnego gminy Przedecz oraz prognozy oddziaływania na środowisko wykorzystano następujące materiały i dokumenty:

- Uchwała Nr III/16/2024 Rady Miejskiej w Przedczu z dnia 20 czerwca 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ogólnego Gminy Przedecz,
- Projekt planu ogólnego gminy Przedecz,
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Przedecz – uchwała nr XXVI/174/2002 Rady Miejskiej w Przedczu z 22 marca 2002 r. (ze zmianami z 2009, 2017, 2023 r.),
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Przedecz – uchwała nr XXVI/173/2002 Rady Miejskiej w Przedczu z 22 marca 2002 r. (ze zmianami z 2009, 2011, 2017, 2023 r.),
- Opracowanie Ekofizjograficzne, Gmina Przedecz, Pracownia Geologiczno-Kartograficzna mgr Andrzej Rybczyński, mgr Gabriela Harke-Rybczyńska, Koziegłowy, sierpień 2016 r.,
- Strategia zrównoważonego rozwoju miasta i gminy Przedecz. GP „ROLWOD” przy WZMiUW, Konin,
- Plan zagospodarowania województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania zatwierdzony uchwałą nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2019 r. poz. 4021),
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013 r.,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
- Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego, Przemysław Wylegała, Stanisław Kuźniak, Paweł T. Dolata, Poznań 2008 r.,
- Strategia Rozwoju Powiatu Kolskiego na lata 2015 - 2025 (uchwała nr XXI/132/2016 Rady Powiatu Kolskiego z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Powiatu Kolskiego na lata 2015-2025),
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kolskiego do roku 2024 z perspektywą do roku 2030,
- Aktualizacja planu Gospodarki Odpadami dla Powiatu Kolskiego,
- Mapy zagrożenia powodziowego, sporządzone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2023,
- Syntetyczny raport z klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych wykonanej za 2019 rok na podstawie danych z lat 2014 - 2019 (GIOŚ wrzesień 2020),
- Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2022 (www.wody.gios.gov.pl/pjwp/publication/RIVERS/88, data dostępu 15.05.2024 r.),
- Monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Monitoring Środowiska, 2023,
- Roczna ocena jakości powietrza w Wielkopolsce za rok 2024, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Poznań 2025 r.,
- „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej przyjęty uchwałą Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020r. poz. 5954),
- Generalny Pomiar Ruchu 2020-2021 na zamiejskiej sieci dróg krajowych. GDDKiA, Warszawa 2022,
- Gminny program opieki nad zabytkami,
- Bank Danych Lokalnych,
- Mapy ewidencyjne terenów opracowania.

Projekt planu ogólnego powiązany jest z:

- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Przedecz uchwalonym uchwałą Rady Miejskiej w Przedczu Nr XXVI/173/2002 z dnia 22 marca 2002 r. (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 maja 2002 r. Nr 70 poz. 1840),
- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Przedecz uchwalony uchwałą Rady Miejskiej w Przedczu Nr XXVI/174/2002 z dnia 22 marca 2002 r. (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 maja 2002 r. Nr 70 poz. 1841).

Cele sporządzenia planu ogólnego

Gmina ma charakter rolniczy. Rolnictwo indywidualne jest podstawą gospodarki gminy. Jest ukierunkowane na produkcję roślinną (wysoka produktywność zbóż oraz upraw roślin przemysłowych, głównie rzepaku i kukurydzy). Dobrze rozwinięta jest produkcja zwierzęca, zwłaszcza hodowla bydła mlecznego i trzody chlewnej. Użytki rolne stanowią tu blisko 80% powierzchni (6106 ha/7645 ha = 79,87), a z rolnictwa utrzymuje się ponad 70% mieszkańców.

Brak surowców mineralnych i wielkotowarowej gospodarki rolnej ogranicza możliwości rozwoju do drobnego przemysłu, usług i handlu. Poza gospodarstwami indywidualnymi w rolnictwie działalność gospodarczą na terenie gminy prowadzi 219 podmiotów gospodarki narodowej (wg rejestru REGON w 2024 r.) W roku 2021 osób pracujących w gminie było 827 osób. Najliczniejszą grupę podmiotów gospodarczych stanowią jednostki handlowe oraz usługowe. W większości są to małe zakłady rzemieślnicze, zajmujące się stolarstwem, murarstwem, mechaniką pojazdową oraz przetwórstwem rolno-spożywczym. Do większych podmiotów gospodarczych zalicza się Gminna Spółdzielnia "Samopomoc Chłopska". Do większych podmiotów gospodarczych zaliczają się również: Bank Spółdzielczy, Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej oraz „Masarnia Zenon” (z ubojnią). Większość zakładów znajduje się na obszarze Przedcza oraz Rybna, przy drodze wojewódzkiej do Izbicy Kujawskiej i Włocławka. Brak kopalin podstawowych, zwłaszcza węgla brunatnego, uchronił obszar gminy od przeobrażeń środowiska przyrodniczego, z którymi borykają się inne tereny powiatu kolskiego.

Niewielka oferta miejsc pracy powoduje, iż gmina od kilku lat charakteryzuje się ujemnym saldem migracji (- 35 osób w roku 2020). Mimo, iż gmina Przedecz jest dobrym miejscem do zamieszkania, że korzystne są tu warunki dla zamieszkiwania oraz codziennego wypoczynku, bogate są tradycje związane z tkactwem i przemysłem odzieżowym, brak miejsc pracy powoduje stagnację. Analiza demograficzna wskazała malejącą liczbę mieszkańców gminy. Liczba mieszkańców w kolejnych latach wyniosła: w roku 2018 wynosiła 4150, w roku 2019 wynosiła 4120, w roku 2020 wynosiła 4071, w roku 2021 wynosiła 4045 a w 2023 roku było to 3885. Prognoza demograficzna wskazuje, iż na terenie Gminy Przedecz w 2043 r. będzie zamieszkiwało 2787 osób.

W roku 2020 przyrost naturalny odnotowano na poziomie -14. Saldo migracji wyniosło -35. Wobec aktualnej tendencji do zmniejszania się liczby mieszkańców może nastąpić stagnacja liczby mieszkańców lub przy utrzymywaniu się braku miejsc pracy – zmniejszenie liczby mieszkańców. Stąd aktualnie nie zakłada się potrzeby znaczącego zwiększania terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, ale podejmuje się niewielkie działania planistyczne poprawiające sytuację mieszkańców gminy.

Plan ogólny gminy jest nowym narzędziem planistycznym wprowadzonym na mocy przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Plan ogólny zastąpi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Stanowić będzie akt prawa miejscowego, określający zasady realizacji polityki przestrzennej gminy. Ustalenia w nim zawarte będą wiążące zarówno dla planów miejscowych jak i dla decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Na podstawie uwarunkowań rozwoju przestrzennego gminy oraz istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej plan ogólny wyznacza gminne standardy urbanistyczne obejmujące gminny katalog stref planistycznych. Obszar gminy, zgodnie z art. 13c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 poz. 1130 ze zm.) podzielono w sposób rozłączny na dopuszczalne w ustawie strefy planistyczne. Charakterystyka stref musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (dz. U. z 2023 r. poz. 2758). Wyznaczając strefy planistyczne w pierwszej kolejności uwzględnia się obszary, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie

umożliwiającej realizację funkcji mieszkaniowej oraz obszary uzupełnienia zabudowy w ramach istniejącej zabudowy. Gminny katalog stref planistycznych wyznacza ich profil funkcjonalny podstawowy lub podstawowy i dodatkowy, wartości maksymalne nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, maksymalny udział powierzchni zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej (przy czym nie mniejszy niż wynika to z przepisów wydanych na podstawie art. 13m ust 2 w/w ustawy). Zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową oblicza się zgodnie z ww. rozporządzeniem. Na podstawie art. 13h ust. 3 pkt 1 część graficzną uzasadnienia planu ogólnego stanowi prezentacja graficzna sporządzona zgodnie z art. 67a ust. 3 pkt 1 i ust. 3a pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dane przestrzenne w postaci wektorowej w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych obejmują: lokalizację przestrzenną obszaru objętego aktem, lokalizację przestrzenną stref planistycznych, obszaru uzupełnienia zabudowy. Prezentacja graficzna uwzględnia granice działek ewidencyjnych oraz obiektów przestrzennych stanowiących uwarunkowania.

Projekt planu ogólnego obejmuje następujące strefy planistyczne wraz z profilem podstawowym i dodatkowym, zgodnie z art. 13c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

Lp.	Symbol literowy	Nazwa strefy planistycznej	Profil funkcjonalny strefy planistycznej		Minimalny udział powierzchni biologicznie
			podstawowy ²⁾	dodatkowy ²⁾	czynnej [%] ¹⁾
1	SW	strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową wielorodzinną	teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, teren usług, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren handlu wielkopowierzchniowego, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	30
2	SJ	strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodziną	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren usług, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	30
3	SZ	strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową	teren zabudowy zagrodowej, teren produkcji w gospodarstwach rolnych, teren akwakultury i obsługi rybactwa, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren wielkotowarowej produkcji rolnej, teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren biogazowni, teren usług, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	30
4	SU	strefa usługowa	teren usług, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren składów i magazynów, teren elektrowni słonecznej, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	30
5	SH	strefa handlu wielkopowierzchniowego	teren handlu wielkopowierzchniowego, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren usług, teren składów i magazynów, teren elektrowni słonecznej, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	30
6	SP	strefa gospodarcza	teren produkcji, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren usług, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	20
7	SR	strefa produkcji rolniczej	teren produkcji w gospodarstwach rolnych, teren wielkotowarowej produkcji rolnej, teren akwakultury i obsługi rybactwa, teren komunikacji, teren ogrodów	teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren biogazowni, teren elektrowni słonecznej, teren elektrowni wiatrowej,	30

			działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren elektrowni wodnej, teren zieleni urządzonej, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	
8	SI	strefa infrastrukturalna	teren infrastruktury technicznej, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych	teren usług, teren produkcji, teren zieleni urządzonej, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	20
9	SN	strefa zieleni i rekreacji	teren zieleni urządzonej, teren plaży, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren usług sportu i rekreacji, teren usług kultury i rozrywki, teren usług handlu detalicznego, teren usług gastronomii, teren usług turystyki, teren usług nauki, teren usług edukacji, teren usług zdrowia i pomocy społecznej, teren zieleni naturalnej, teren lasu	50
10	SC	strefa cmentarzy	teren cmentarza, teren komunikacji, teren zieleni urządzonej, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren usług kultu religijnego, teren usług handlu detalicznego, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	30
11	SG	strefa górnictwa	teren górnictwa i wydobywania, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren produkcji, teren usług handlu, teren usług rzemieślniczych, teren usług gastronomii, teren usług biurowych i administracji, teren usług nauki, teren zieleni urządzonej, teren zieleni naturalnej, teren lasu, teren wód	-
12	SO	strefa otwarta	teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren elektrowni wiatrowej, teren elektrowni słonecznej, teren elektrowni geotermalnej, teren elektrowni wodnej, teren biogazowni, teren zieleni urządzonej	-
13	SK	strefa komunikacyjna ⁴⁾	teren autostrady, teren drogi ekspresowej, teren drogi głównej ruchu przyspieszonego, teren drogi głównej, teren komunikacji kolejowej i szynowej, teren komunikacji kolei linowej, teren komunikacji wodnej, teren komunikacji lotniczej, teren obsługi komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej ³⁾	teren drogi zbiorczej, teren usług handlu detalicznego, teren usług gastronomii, teren usług turystyki, teren zieleni urządzonej, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód	-

Dla stref planistycznych określono parametry oraz wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu: maksymalną nadziemną intensywność zabudowy, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej.

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z planem ogólnym jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska. Obszar objęty planem ogólnym obejmuje obszar miasta i gminy Przedecz. Burmistrz Przedecz uzgodnił z właściwymi organami zakres i stopień szczegółowości niniejszego dokumentu.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko zwanej w dalszej części opracowania Prognozą wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Szczegółowy zakres sporządzania Prognozy został określony w art. 51 ust. 2 w/w ustawy.

Prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,

- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
 - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie ze zmianami dokonanymi zmianą ustawy aktualnie zgodnie z art. 46. 1. „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt:

1) planu ogólnego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a także

koncepcji rozwoju kraju, strategii rozwoju, programu, polityki publicznej i dokumentu programowego, z zakresu polityki rozwoju, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.”

3. METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

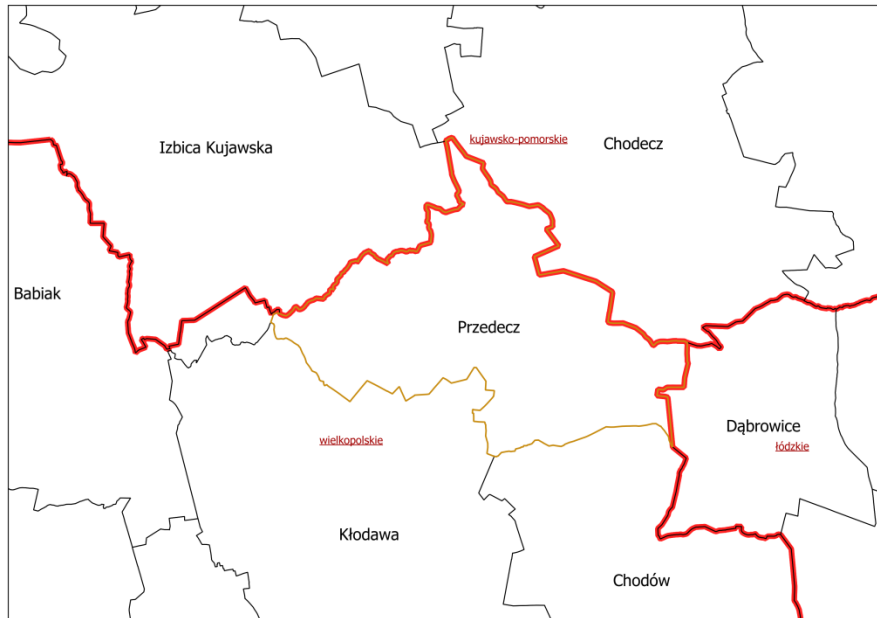
Zakres merytoryczny prognozy jest szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, jak również z ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych oraz kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Uwzględnia ona zapisy znajdujące się w wielu powiązanych z nią dokumentach m.in.: polityce ekologicznej Państwa, opracowaniu ekofizjograficznym, programie ochrony środowiska strategii rozwoju gminy, regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W procesie sporządzania prognozy, na podstawie opracowania ekofizjograficznego, obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, analizy obowiązujących aktów prawnych oraz obowiązujących decyzji administracyjnych, wizji lokalnej, danych uzyskanych od zarządców dróg dokonana została identyfikacja głównych uwarunkowań wynikających z charakteru i stanu środowiska, a także stanu dotychczasowego zagospodarowania terenu. Zostały przeanalizowane rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne i pozostałe ustalenia zawarte w obowiązujących na terenie gminy dokumentach planistycznych pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie zostały poddane również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenów, które wynikają z potrzeby ochrony środowiska, a także, które mogą mieć wpływ na środowisko, jak również ich zgodność z przepisami z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście - stopień ogólności (lub szczegółowości) ustaleń planu ogólnego.

W Prognozie przedstawiono wyniki analiz i ocen w formie tekstowej. Załącznikiem graficznym do niniejszej prognozy jest rysunek z uzasadnienia oraz dane przestrzennego do planu ogólnego.

4. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

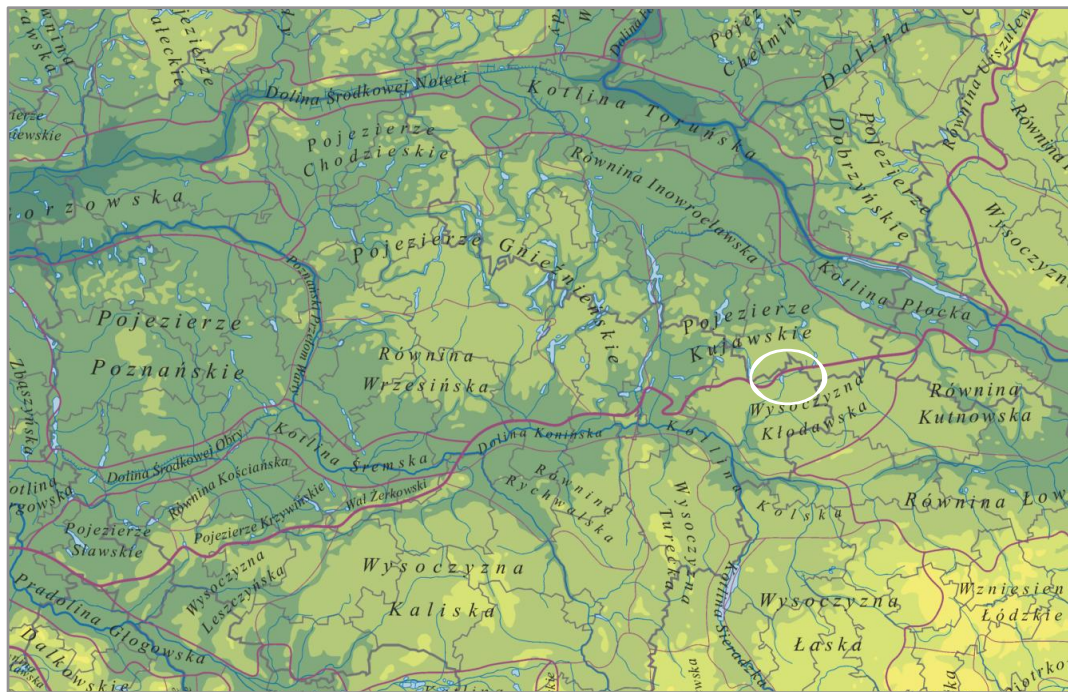
Gmina Przedecz, będąca jedną z jedenastu gmin powiatu kolskiego położona jest we wschodniej części województwa wielkopolskiego. Zajmuje północno-wschodni skraj powiatu kolskiego i graniczy z gminami Babiak, Kłodawa i Chodów, wchodzącymi w skład województwa wielkopolskiego, kujawsko-pomorskimi gminami Izbica Kujawska i Chodecz oraz należącą do województwa łódzkiego gminą Dąbrowice. Gmina ma powierzchnię 7645 ha (76,35 km²) w tym miasto: 298 ha, tereny wiejskie: 7347 ha.

Źródło: opracowanie własne (na podstawie danych pochodzących ze strony www.gov.pl/web/gugik)

Gmina nie jest obszarem o wysokich walorach przyrodniczych. Najbliżej położonymi wielkoprzestrzennymi formami ochrony przyrody są Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu obejmujący swym zasięgiem m.in. niemal całą gminę Babiak, z wyjątkiem terenów sąsiadujących z gminą Przedecz oraz obszar chronionego krajobrazu Jeziora Modzerowskiego. Terenami objętymi ochroną, na podstawie ustawy o ochronie przyrody są: **rezerwat leśny Rogóźno oraz użytek ekologiczny Dwa oczka wodne, położone na terenie Leśnictwa Rogóźno**. Ów kompleks leśny o powierzchni około 850 ha jest największym na obszarze gminy. Dwa inne usytuowane są przy jej północno-wschodniej granicy (pow. ca 350 ha) i pomiędzy Nową Wsią Wielką a Dziwiem (około 200 ha). Powierzchnię po około 200 ha zajmują też dwa kolejne kompleksy leśne, położone tuż za południową granicą gminy. Innymi, większymi powierzchniami kształtującymi walory biotyczne gminy są ekosystemy wodnołukowe i szuwarowe rynny płytkiego Jeziora Przedeckiego. Ważnymi w skali gminy korytarzami ekologicznymi, łączącymi odosobnione kompleksy leśne intensywnie użytkowanej rolniczo wysoczyzny z otoczeniem jedyne go dużego zbiornika wodnego na obszarze gminy oraz ekosystemami łąkowymi szerokiej doliny Rgilewki (w SE części gminy) są doliny rzek (większych cieków) – często mało naturalne, słabo wykształcone i pozbawione towarzyszącej zieleni łąkowej. W efekcie funkcja zasilania i wymiany wartości ekologicznych ma w dużej mierze charakter życzeniowy – sprawność takiego korytarza jest co najmniej zaburzona. Zakres dotychczasowych zmian w środowisku jest znaczny. Intensywne użytkowanie rolnicze przyczyniło się do dużego odlesienia wysoczyzny morenowej a dążenie do jak najwyższych plonów wymagało zmiany stosunków wodnych, głównie odwodnienia terenów trwale lub okresowo podmokłych. Duże połacie gminy zatem zdrenowano lub zmeliorowano. Wyprostowano, pogłębijono i obudowano koryta niemal wszystkich rzek i większych cieków, włączając je do systemu melioracyjnego gminy. Działania te umożliwiły rolnicze wykorzystanie dużych fragmentów terenu, ale jednocześnie spowodowały zanik szeregu drobnych cieków, zbiorników wodnych i podmokłości, eutrofizację wód powierzchniowych oraz ogólne obniżenie zwierciadła wód gruntowych. Przeobrażenia reżimu odpływu rzecznoego związane z budową systemów odwodnieniowych spowodowały wzrost amplitud stanów wód i wydłużenie czasu trwania stanów niżówkowych. Ubocznym skutkiem obniżenia zwierciadła wód gruntowych jest m.in. zanik szeregu drobnych cieków i zbiorników wodnych (obecnie nie ma już na obszarze gminy wód płynących). Woda w rzekach i ciekach pojawia się jedynie okresowo i choć w większości są one mocno zarośnięte, nie występuje zagrożenie powodziowe. Gleby gminy są w większości glebami lekkimi o małej retencji wód opadowych, więc wprowadzanie nowych, intensywnych systemów produkcji rolnej dodatkowo zmniejsza zasoby wód glebowych. W rezultacie w okresach z niedoborem opadów występuje obumieranie i zasychanie roślin a miejscami również zwiększone zagrożenie erozją wietrzną.

Topografia

gmina na tle mezoregionów fizycznogeograficznych (J. Kondracki)

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego gmina Przedecz leży na styku dwóch mezoregionów: Pojezierza Kujawskiego, wchodzącego w skład makroregionu Pojezierza Wielkopolskiego i podprowincji Pojezierza Południowo-bałtyckie (północna część gminy) oraz Wysoczyzny Kłódawskiej, należącej do makroregionu Nizin Południowopolskich i podprowincji Nizin Środkowopolskich (część południowa).

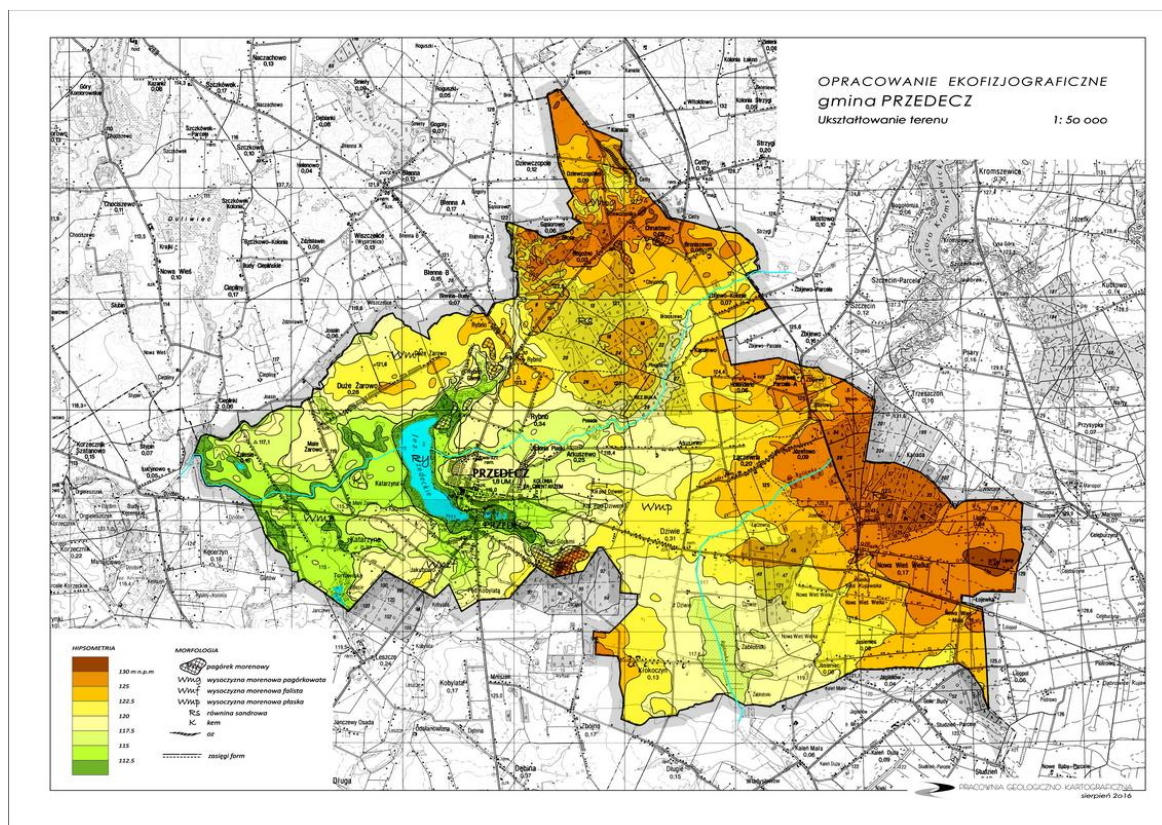
Strona 11 z 92

Zachodnia część gminy to głównie wysoczyzna morenowa falista i wysoczyzna płaska oraz zorientowana południkowo, płytka rynna Jeziora Przeddeckiego. Wschodnia nie nosi już cech rzeźby młodoglacjalnej. Powierzchnia terenu jest tu mało urozmaicona, monotonna, zdominowana przez rozległe powierzchnie zdenudowanej wysoczyzny płaskiej, z niewielkim płatem sandru.

W ukształtowaniu powierzchni gminy wyróżnić można:

- formy plejstoceńskie związane z akumulacyjną działalnością lądolodu:
 - pagórki moren spiętrzonych (wycięcia), wyniesione około 112-130 m n.p.m., o wysokościach względnych rzędu kilku-kilkunastu m i spadkach w przewadze 3-10%, niewielkie i odosobnione lub skupione wzdłuż rynny Jeziora Przeddeckiego
 - pagórki moren akumulacyjnych, niewielkie, obłe pagórki wyniesione około 115-128 m n.p.m., o wysokościach względnych 2-4 m i spadkach ca 2-8%, w niektórych miejscach występujące obok pagórków moren spiętrzonych
 - wysoczyzna morenowa pagórkowata (o drobnym rytmie), występująca w północnej części terenu, wyniesiona około 125-131 m n.p.m., o spadkach ca 3-10%
 - wysoczyzna morenowa falista, występująca w postaci wysp, otoczonych powierzchniami sandrowymi, wyniesiona ca 112-123 m n.p.m., o spadkach 2-6%
 - wysoczyzna morenowa płaska, wyniesiona ca 111-115 m n.p.m., o spadkach 0-3 %
 - zdenudowana (starsza) wysoczyzna morenowa płaska, tworząca dużą, zwartą powierzchnię w środkowej i wschodniej części gminy, wyniesiona około 116-131 m n.p.m., w przewadze o spadkach nie przekraczających 2%
- formy plejstoceńskie związane z akumulacyjną działalnością wód glacialnych:
 - równina sandrowa a raczej dwa płyty sandrów wysoczyznowych tworzących niewielkie równiny piaszczyste położone na analogicznej wysokości jak otaczająca wysoczyzna; wyniesione ca 120-125 m n.p.m i około 125-129 m n.p.m., nieduże, płaskie powierzchnie o spadkach 0-2% nie wyróżniające się w morfologii terenu, lekko pochylone w kierunku południowo-zachodnim lub południowym
 - ozy, na ogół długie wały o krętej linii grzbietowej, tutaj niewielkie i słabo widoczne w terenie, o kilkumetrowych wysokościach względnych i orientacji od WNW-ESE do NNE-SSW)
 - pagórki kemowe, niewielkie, o różnych kształtach, średnicy około 200-350 m i spadkach rzędu 2-6%, mało eksponowane w terenie
- formy plejstoceńskie związane z erozyjną i akumulacyjną działalnością wód glacialnych:
 - płytka rynna jeziorna związana z deglacją lodowca, o orientacji południkowej, płaskim dnie i tylko w części północnej o dosyć stromych, kilku-kilkunastometrowej wysokości zboczach, położona w otoczeniu falistej wysoczyzny morenowej i drobnych pagórków morenowych strefy marginalnej
- formy postglacjalne związane z erozyjno-denudacyjną działalnością wód rzecznych:
 - doliny cieków, na ogół wąskie o niewielkich spadkach 3-10%, często słabo zaznaczone w terenie; wyjątkiem jest fragment szerokiej doliny Rgilewki, o orientacji NNW-SSE i szerokim płaskim dnie, położonym około 10 m poniżej powierzchni otaczającej wysoczyzny
- formy antropogeniczne:
 - wyrobiska poeksploatacyjne, tereny nadsypane (m.in. zrehabilitowane składowiska odpadów) i inne tereny o przekształconej rzeźbie.

Powierzchnia terenu gminy Przedecz jest pozornie urozmaicona, ale deniwelacje niewiele przekraczają 20 m – różnica wysokości pomiędzy najniższym położonym, skrajnie zachodnim punktem gminy (około 109,6 m n.p.m. w dnie doliny Noteci) a kulminacją pagórka strefy marginalnej koło Chrustowa (131,3 m n.p.m.) czy wysoczyzny płaskiej w rejonie Lipin w skrajnie wschodniej części gminy (również 131,3 m n.p.m.). Główne rysy rzeźby przedstawiono na mapie ukształtowania terenu.

Budowa geologiczna i warunki gruntowe

Gmina Przedecz położona jest na styku dwóch jednostek geologicznych: niecki mogileńsko-łódzkiej (część synklinorium szczecińsko-łódzko-miechowskiego) i antyklinorium kujawskiego (fragment antyklinorium środkowopolskiego). Głębokie podłoże tworzą tu utwory permu, triasu, jury oraz kredy. W obrębie niecki mogileńsko-łódzkiej, podstawową serię mezozoiku stanowią górnokredowe piaskowce, wapienie i margle. Ukształtowanie kopalnej powierzchni mezozoicznej jest wynikiem działania czynników tektonicznych i trzeciorzędowej denudacji (tektoniczne grzebienie solne przebiegające się przez utwory triasu w antyklinie Ponętowa oraz zwietrzelinowe pokrywy wapienne starszego paleogenu rozpoczynające sekwencje utworów trzeciorzędowych). W młodszym paleogenie omawiany obszar zajmuje płytkie morze, w którym odłożone zostają serie osadów piaszczystych. Uchodzące do niego rzeki tworzą doliny wyraźnie zaznaczające się w morfologii powierzchni kopalnej. W dolnym i środkowym miocenie, już w warunkach lądowych, następuje sedimentacja mułów, ilów, piasków i węgla brunatnych a górnym miocenie i pliocenie akumulacja ilów pstrych.

W profilu osadów antyklinorium kujawskiego brak osadów kredy górnej. Osady kompleksu permsko-mezozoicznego ulegają zdeformowaniu na skutek obecności wśród nich soli cechsztyńskich (tektonika salinarna), ale zasadniczą rolę w budowaniu tego kompleksu odegrały pionowe ruchy bloków podłoża precechsztyńskiego, które uaktywniły pakiety solne. Powstaje m.in. antyklina wysadowa Izbica-Kłodawa-Ozorków o długości około 65 km, w której wysad solny przebija się na powierzchnię podłoża podczwartorzędowego. Na obszarze gminy Przedecz, strop podłoża podczwartorzędowego budują na ogół plicieńskie iły (lokalnie miocieńskie piaski i piaski pylaste z niewielkimi wkładkami węgla brunatnych, miejscami przebiegają utwory starsze). Utwory trzeciorzędowe mają kilkudziesięciometrową miąższość a ich powierzchnia jest urozmaicona. Występujące deniwelacje powodują, że miąższość utworów czwartorzędowych jest zmienna i waha się od około 20 do ponad stu metrów.

Budowa górnej części podłoża związana jest z depozycją osadów lodowcowych i fluwioglacjalnych zlodowacenia bałtyckiego i środkowopolskiego. Osadami dominującymi są tu utwory czwartorzędowe (lodowcowe, wodnolodowcowe oraz współcześnie powstające osady rzeczne).

Występują one zwartą pokrywą a ich miąższość jest w dużym stopniu uzależniona od morfologii starszego podłoża.

Starsze osady lodowcowe, budujące głównie powierzchnie wysoczyznowe wschodniej części gminy, wykształcone są w postaci lodowcowych glin i piasków gliniastych. Na obszarze wysoczyzny położonej w zachodniej części gminy, gliny lodowcowe przykryte są cienką warstwą fluwioglacjalnych piasków i żwirów oraz rozdzielone seriami osadów międzymorenowych. Fragmenty silniej urzeźbione budują wodnolodowcowe piaski i żwiry. Utwory postglacjalne (plejstoceny i holoceny) to głównie aluwia teras zalewowych rzek i cieków, wykształcone w postaci piaszczystych i pylastych mad, różnoziarnistych piasków oraz osady jeziorno-bagienne reprezentowane przez namuły, torfy i gytie.

Warunki gruntowe omawianego terenu są dosyć zróżnicowane. W obrębie wysoczyzny morenowej przeważają utwory bezpośredniej akumulacji lodowca - gliny, gliny piaszczyste i piaski gliniaste, najczęściej o konsystencji twardoplastycznej i półzwartej (ale często z około 1-2 metrową warstwą gruntów plastycznych i miękkoplastycznych, w strefie występowania wody gruntowej). Lokalnie są one przykryte cienką warstwą średniozagęszczonych piasków i żwirów. Odosobnione i, z wyjątkiem południowej części terenu (rejon wsi Dziwie), mało eksponowane w terenie pagórki morenowe budują głównie mineralne piaski, żwiry i gliny lodowcowe a pagórki kemowe piaski i mułki.

Obszary pozadolinne charakteryzują się zatem gruntami o dobrych parametrach geotechnicznych, wystarczających dla większości obiektów budowlanych. W rynnach Jeziora Przedecz oraz rzek i większych cieków warunki gruntowe podłoża są zróżnicowane. Przeważają tu piaski akumulacji jeziornej lub rzecznej, często z domieszkami części humusowych. Część obniżenia terenu, charakteryzujących się wysokim poziomem wód gruntowych, wypełniają grunty organiczne i próchniczne (torfy, namuły, gytie, kreda jeziorna oraz muły i piaski próchniczne).

Kiedyś na dużej części gminy graniczeniem dla zabudowy był wysoki poziom wód gruntowych. Zdrenowanie dużych połaci terenu spowodowało zanik większości wód powierzchniowych i znaczne obniżenie zwierciadła wód podziemnych poziomu gruntowego. Nadal jednak na obszarach zbudowanych z trudno spoistych glin lodowcowych lub zastoiskowych mułków należy liczyć się z możliwością okresowo płytkiego występowania tzw. wody zawieszanej i związanego z tym pogarszania się parametrów geotechnicznych gruntów spoistych.

Surowce mineralne

Gmina Przedecz jest obszarem ubogim w surowce mineralne. Nieduże powierzchnie zajmują holoceny torfy a ich ewentualne wydobycie wykluczają względy ekologiczne. Ślady pozyskiwania kruszywa na obszarze gminy Przedecz to m.in. wyrobisko zrekultywowanego składowiska odpadów na SE obrzeżach miasta (Kolonie Pod Górą).

Kopalina podstawową wschodniej Wielkopolski, jest eksploatowany od półwiecza, węgiel brunatny, w sąsiedztwie gminy Przedecz znajdują się udokumentowane złoża węgla brunatnego. Na terenie gminy sąsiedniej Kłodawa eksploatowane są złoża soli kamiennej. Za południową granicą gminy eksploatowane są złoża kruszywa naturalnego Zbójno i dwa pola złoża Kobyłata. W odległości ok. 20 km na zachód od granic gminy Przedecz zakończyła się eksploatacja złoża węgla brunatnego Drzewce.

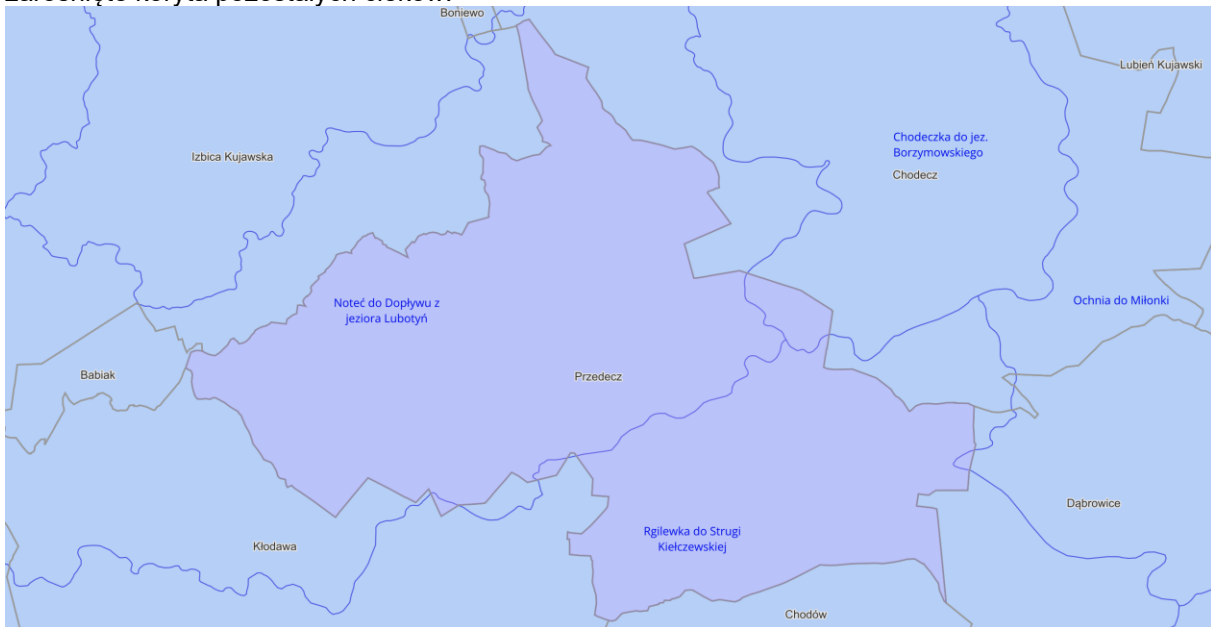
4.2. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE, OCHRONA WÓD, ZAGROŻENIA POWODZIOWE

Wody powierzchniowe, zagrożenia powodziowe

Gmina Przedecz położona jest niemal w całości, w dorzeczu rzeki Warty, część zachodnia i północna w obszarze źródłowym jej największego dopływu rzeki Noteć a część południowo-wschodnia w zlewni górnej Rgilewki (prawobrzeżny dopływ, uchodzący do Warty powyżej Koła). Jedynie niewielki, północno-wschodni fragment gminy odwadniany jest przez Chodczkę, dopływ Zgłowiączki, uchodzącej do Wisły (we Włocławku). Większość cieków ma na obszarze gminy równoleżnikowy przebieg. Największym i jedynym dużym zbiornikiem wodnym jest na obszarze gminy przepływowe Jezioro Przedeczkie (jez. Przedecz), o powierzchni 83,5 ha, średniej głębokości 0,9 m i głębokości maksymalnej 1,9 m (według Katalogu jezior Polski, A. Chojńskiego, cz. III; 1992).

Sieć hydrograficzna gminy jest dosyć gęsta. Większość rzek i cieków wyprostowano oraz sztucznie pogłębiono, włączając je w rozbudowany system melioracyjny gminy. Niestety, nawet największe z nich, tj. Noteć oraz Rgilewka (Struga Dąbrowicka/Kanał Dzierzbicki) są od wielu lat ciekami

okresowymi, z zarośniętymi roślinnością korytami. Okresowo wypełniane wodą są też mocno zarośnięte koryta pozostałych cieków.

Granice Gminy Przedeck na tle JCWP rzecznych (źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących z www.geoportal.gov.pl oraz z www.apgw.gov.pl, data dostępu 30.06.2025 r.)

Tereny gminy Przedeck znajdują się w zasięgu czterech jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

- Noteć do dopływu z jez. Lubotyń – kod RW RW6000101881179,
- Rgilewka do Strugi Kiełczewskiej – kod RW RW6000101833239,
- Chodieczka do jez. Borzymowskiego – kod RW200018278679,
- Ochnia do Miłonki – kod RW2000152721839.

W skład JCWP Noteci do dopływu z jez. Lubotyń wchodzi jez. Przedeck – kod LW 10387, w a skład JCWP Chodieczka do jez. Borzymowskiego wchodzi jezioro Kromszewskie – kod LW 20042, znajdujące się na terenie gminy Chodzież.

Ocena stanu wód na obszarze dorzecza Odry jest zawarta w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335).

Rgilewka do Strugi Kiełczewskiej oraz Noteć do Dopływu z jez. Lubotyń są potokami lub strumieniami nizinnymi piaszczystymi (PNp), Chodieczka do jez. Borzymowskiego jest rzeką w systemie rzeczno-jeziorowym Pojezierzy (R_poj) a Ochnia do Miłonki jest potokiem lub strugą w dolinie o dużym udziale torfowisk (P_org). Wymienione wyżej JCWP mają status naturalnej części wód.

Ustanowione Cele środowiskowe dla JCWP rzecznych na obszarze dorzecza Odry dla:

- Rgilewki do Strugi Kiełczewskiej RW6000101833239 – umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, azot amonowy, azot azotanowy, fosforany, BZT5, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C (maksymalna dopuszczalna wartość w wodzie: do 2740 µS/cm)]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry;
- Noteć do Dopływu z jeziora Lubotyń RW RW6000101881179 - dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w), nikiel(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry;

- Chodeczka do jez. Borzymowskiego RW200018278679 – umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, MMI]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości). Stan chemiczny dobry;
- Ochnia do Miłonki RW2000152721839 – umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, azot azotanowy, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości). Stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.

Biorąc pod uwagę Ocenę stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.) stwierdzono zły stan ogólny dla JCWP Rgilewki do Strugi Kielczewskiej oraz dla Noteci do Dopływu z jeziora Lubotyń. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest zagrożona dla wszystkich wyżej wymienionych JCWP.

Biorąc pod uwagę Ocenę stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2019-2024 stwierdzono zły stan ogólny dla JCWP Rgilewki do Strugi Kielczewskiej, dla Noteci do Dopływu z jeziora Lubotyń, dla Chodeczki do jez. Borzymowskiego oraz dla Ochni do Miłonki. Wymienione JCWP są monitorowane (posiadają ustalony ppk na okres 2022-2027).

Dla **JCWPRW 6000101833239** - Rgilewka do Strugi Kielczewskiej przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosfor ogólny, OWO. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych wdraża się zestaw działań kontrolnych podstawowych polegających na przestrzeganiu przez rolników rozporządzenia z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”, zgodnie z art. 108 pr. w., tj.: 1) stosowania programu działań, 2) spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem, 3) stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem.

Dla **JCWPRW RW6000101881179** - Notec do Dopływu z jeziora Lubotyń nieosiągnięto celu chemicznego oraz celu ekologicznego – brak postępu (w porównaniu do aPGW 2016 r. (wg oceny stanu wód za lata 2014-2019) Ocena postępu według podziału jednostek planistycznych aPGW (2016)). Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: MMI, EFI+PL/IBI_PL; OWO; ołów(w). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia mniej rygorystycznego celu środowiskowego, zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren(w), nikiel(w). Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej

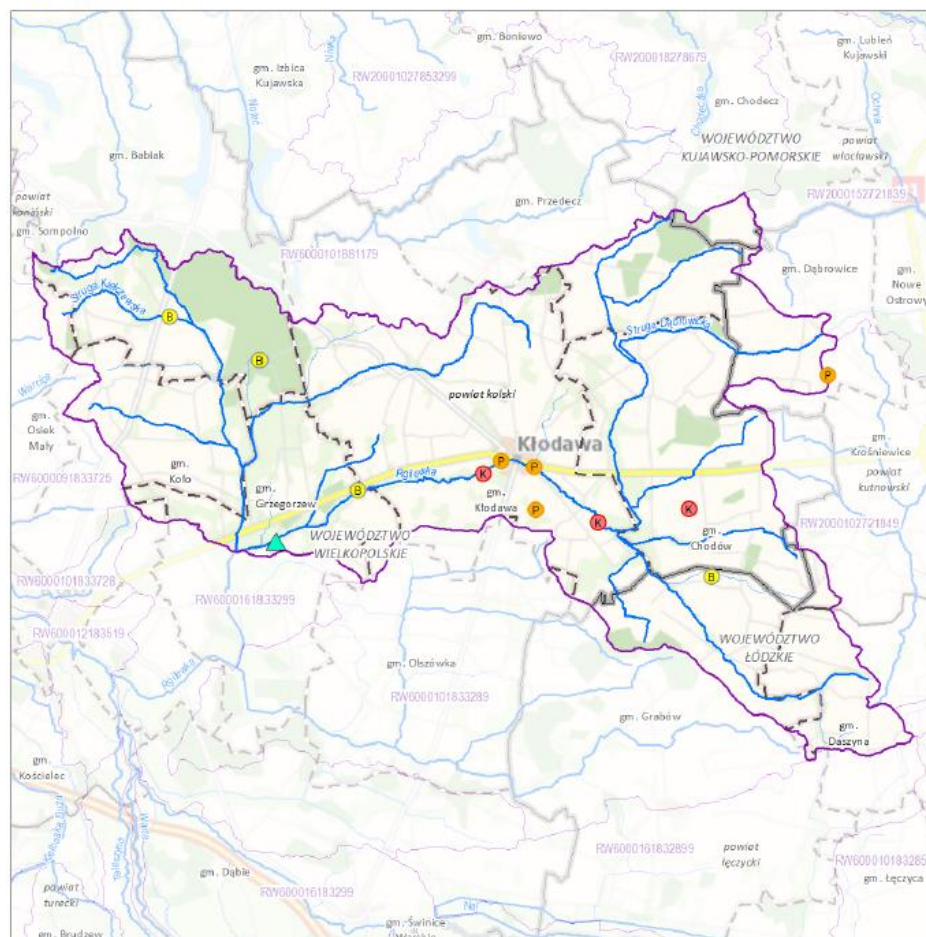
determinującej na stan wód w stopniu zagrażającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Dla **JCWPRW RW200018278679** Chodeczka do jez. Borzymowskiego przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosforany, OWO. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia mniej rygorystycznego celu środowiskowego, zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; MMI, Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu zagrażającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań)

Dla **JCWPRW RW200015272183** Ochnia do Miłonki nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia mniej rygorystycznego celu środowiskowego, zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot ogólny, azot azotanowy, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; benzo(a)piren(w). Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu zagrażającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

RW6000101833239

Rgilewka do Strugi Kiełczewskiej

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Sieć monitoringu JCWP 2022-2027, punkty pomiarowo-kontrolne (ppk):

- ▲ ppk - monitoring badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny [1]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny, badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny, badawczy [0]

Granice administracyjne:

- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

Lokalizacja punktów poboru i zrzutu (aktualność danych: 2016 r.):

- Punkt zrzutu ścieków bytowych [4]
- Punkt zrzutu ścieków komunalnych [3]
- Punkt zrzutu ścieków przemysłowych [4]
- Punkt poboru wód powierzchniowych [0]
- Miejsce odwodnień zakładów górniczych [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe ciekł
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnia JCWP RW

0 6,5 13 km

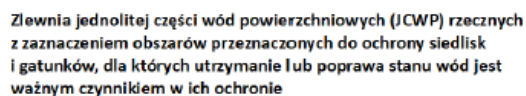
Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)
Mapa podkładowa: BDOO / BDOT10K,
Źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_3000

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z lokalizacją presji poboru i zrzutu. Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

Rgilewka do Strugi Kiełczewskiej

- 0 7 14 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

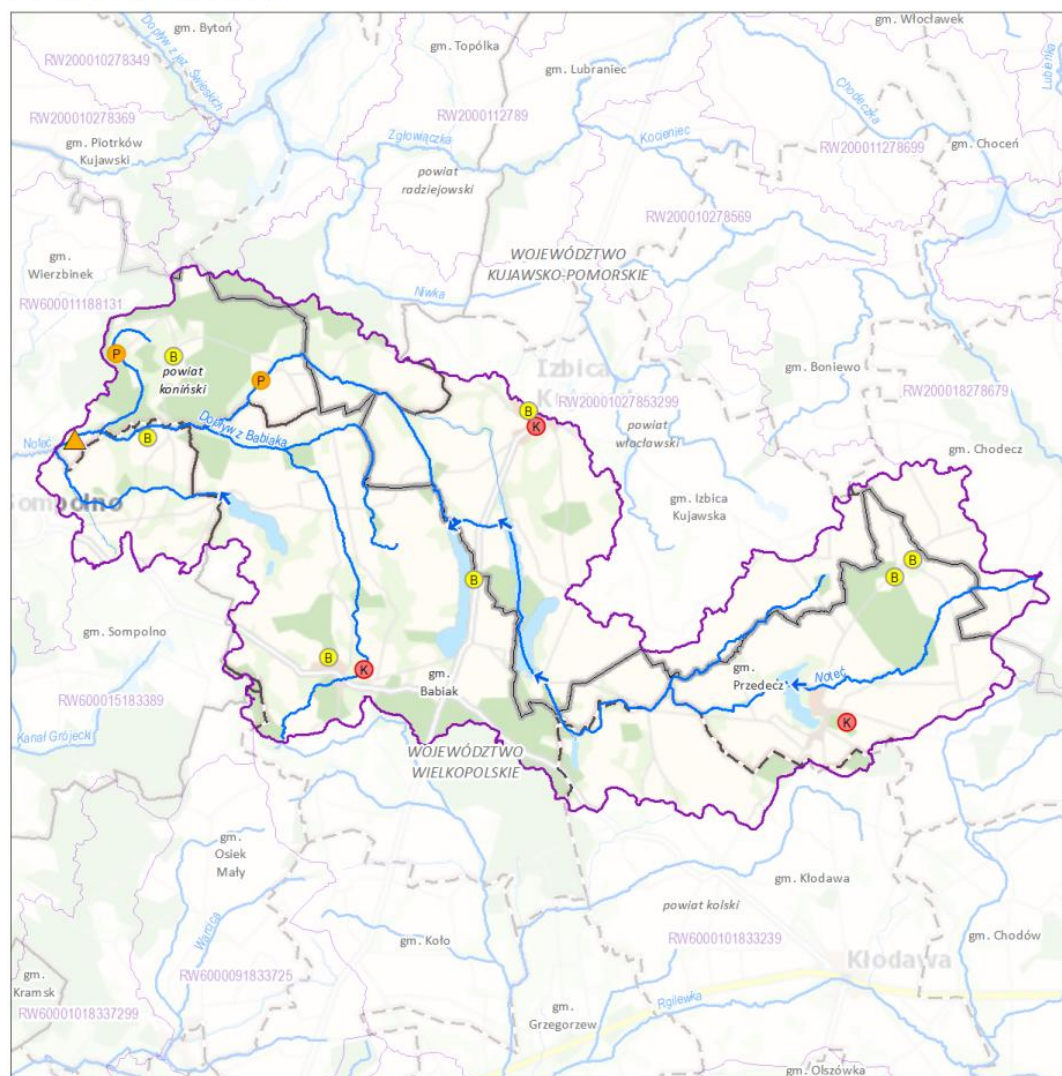

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW
(obiekty mogą nakładać się na siebie)

Źródło: Karta charakterystyki, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

RW6000101881179

Noteć do Dopływu z jez. Lubotyń

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Sieć monitoringu JCWP 2022-2027, punkty pomiarowo-kontrolne (ppk):

- ▲ ppk - monitoring badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny, badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny [1]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny, badawczy [0]

Granice administracyjne:

- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

Lokalizacja punktów poboru i zrzutu (aktualność danych: 2016 r.):

- Punkt zrzutu ścieków bytowych [7]
- Punkt zrzutu ścieków komunalnych [3]
- Punkt zrzutu ścieków przemysłowych [2]
- Punkt poboru wód powierzchniowych [0]
- Miejsce odwodnień zakładów górniczych [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe ciek
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnie JCWP RW

0 6 12 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

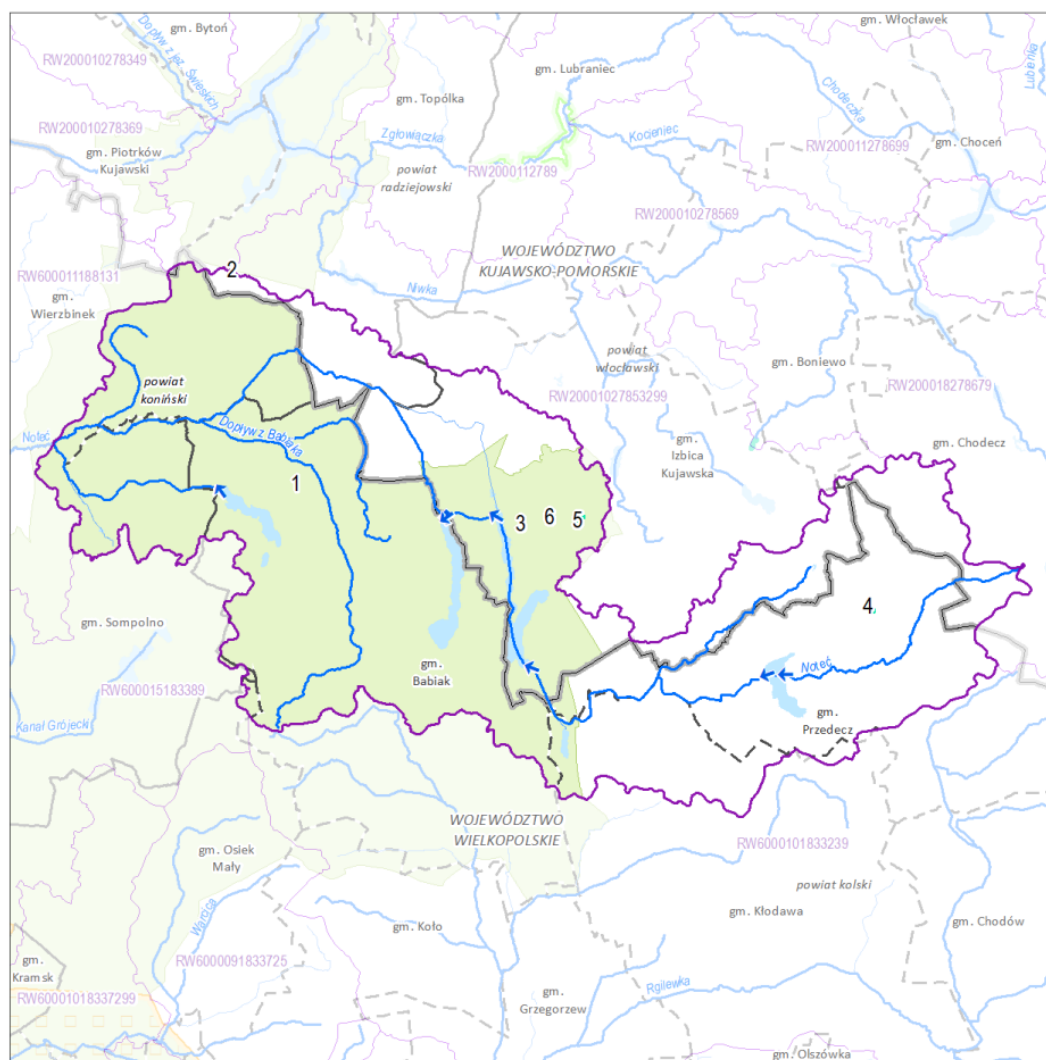
[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)
Mapa podkładowa BDOO i BDOT10k.
Źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

RW6000101881179

Noteć do Dopływu z jez. Lubotyń

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z zaznaczeniem obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk i gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie

- 1 Numer obszaru chronionego według karty
- Stanowisko dokumentacyjne [0]
- Pomnik przyrody (punkt) [0]
- Pomnik przyrody (powierzchnia) [0]
- Park narodowy [0]
- Park krajobrazowy [0]
- Rezerwat przyrody [0]
- Użytek ekologiczny [3]
- Obszar chronionego krajobrazu [3]
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy [0]
- Specjalny obszar ochrony siedlisk (PLH) [0]
- Obszar specjalnej ochrony ptaków (PLB) [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe cieki
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnie JCWP RW
- Granicze administracyjne:
- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

0 6,5 13 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

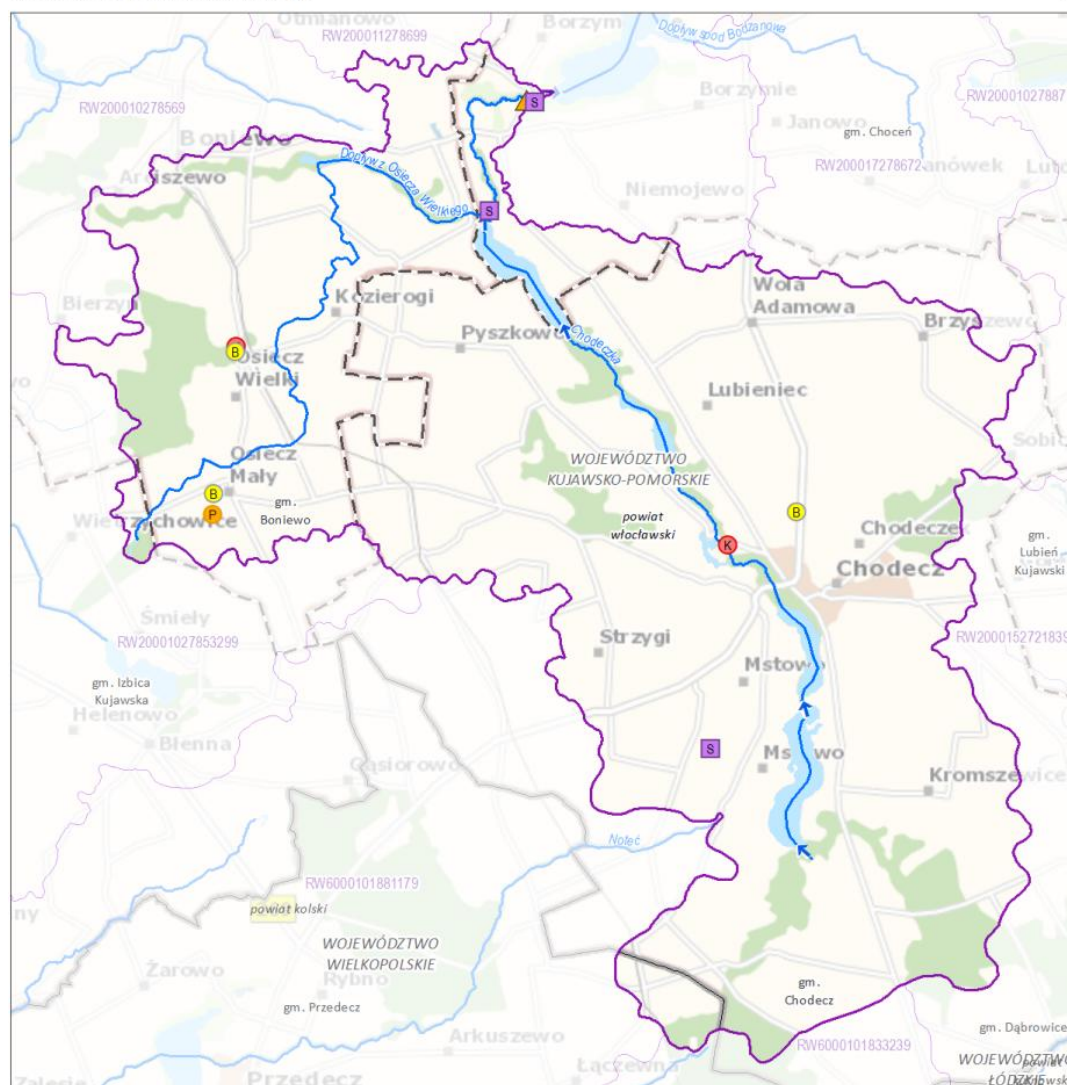
[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z zaznaczeniem obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

RW200018278679

Chodeczka do jez. Borzymowskiego

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Sieć monitoringu JCWP 2022-2027, punkty pomiarowo-kontrolne (ppk):

- ▲ ppk - monitoring badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny, badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny [1]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny, badawczy [0]

Granice administracyjne:

- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

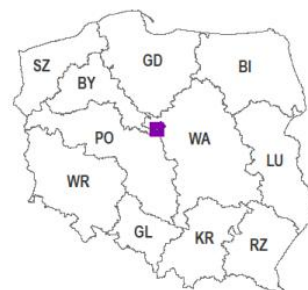
Lokalizacja punktów poboru i zrzutu (aktualność danych: 2016 r.):

- Punkt zrzutu ścieków bytowych [3]
- Punkt zrzutu ścieków komunalnych [2]
- Punkt zrzutu ścieków przemysłowych [1]
- Punkt poboru wód powierzchniowych [3]
- Miejsce odwodnień zakładów górniczych [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe cieki
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnie JCWP RW

0 2,5 5 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

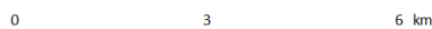
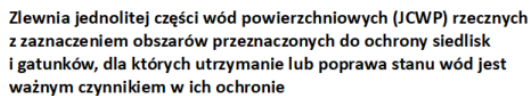

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)
Mapa podkładowa BDOO i BDOT10k,
źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

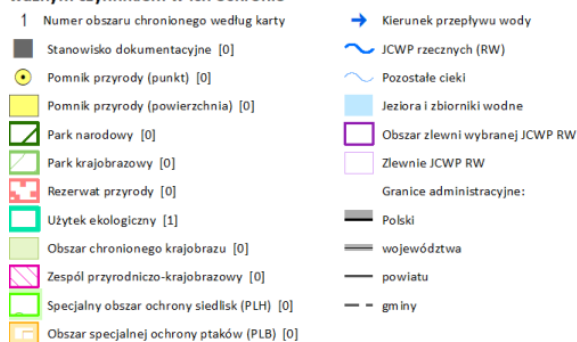
Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

Chodeczka do jez. Borzymowskiego

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

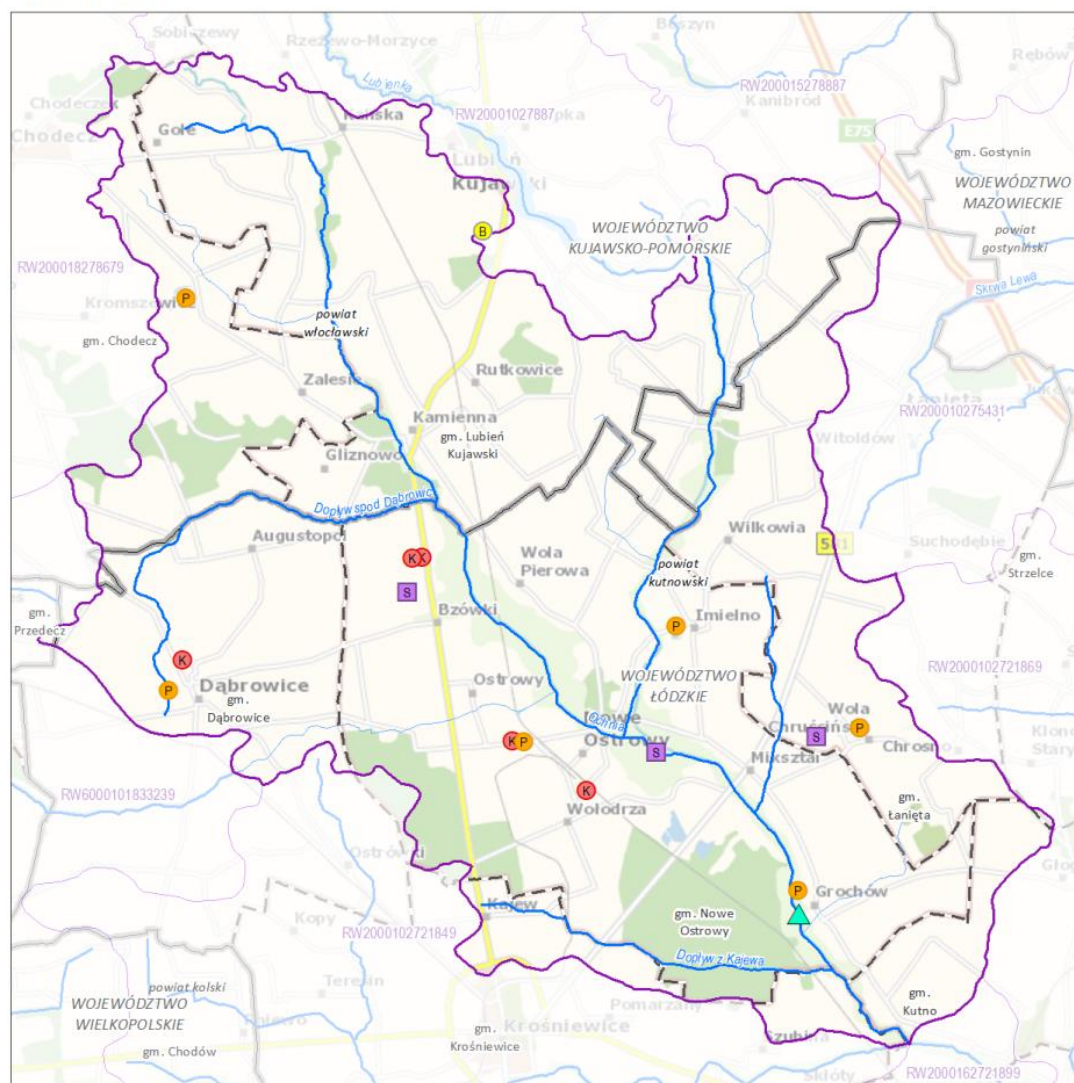

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW
(obiekty mogą nakładać się na siebie)

Źródło: Karta charakterystyki, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

RW2000152721839

Ochnia do Miłonki

Zlewnia jedynolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Sieć monitoringu JCWP 2022-2027, punkty pomiarowo-kontrolne (ppk):

- ▲ ppk - monitoring badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny [1]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny, badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny, badawczy [0]

Granice administracyjne:

- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

Lokalizacja punktów poboru i zrzutu (aktualność danych: 2016 r.):

- Punkt zrzutu ścieków bytowych [2]
- Punkt zrzutu ścieków komunalnych [5]
- Punkt zrzutu ścieków przemysłowych [6]
- Punkt poboru wód powierzchniowych [3]
- Miejsce odwodnień zakładów górniczych [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe ciek
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnie JCWP RW

0 3,5 7 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

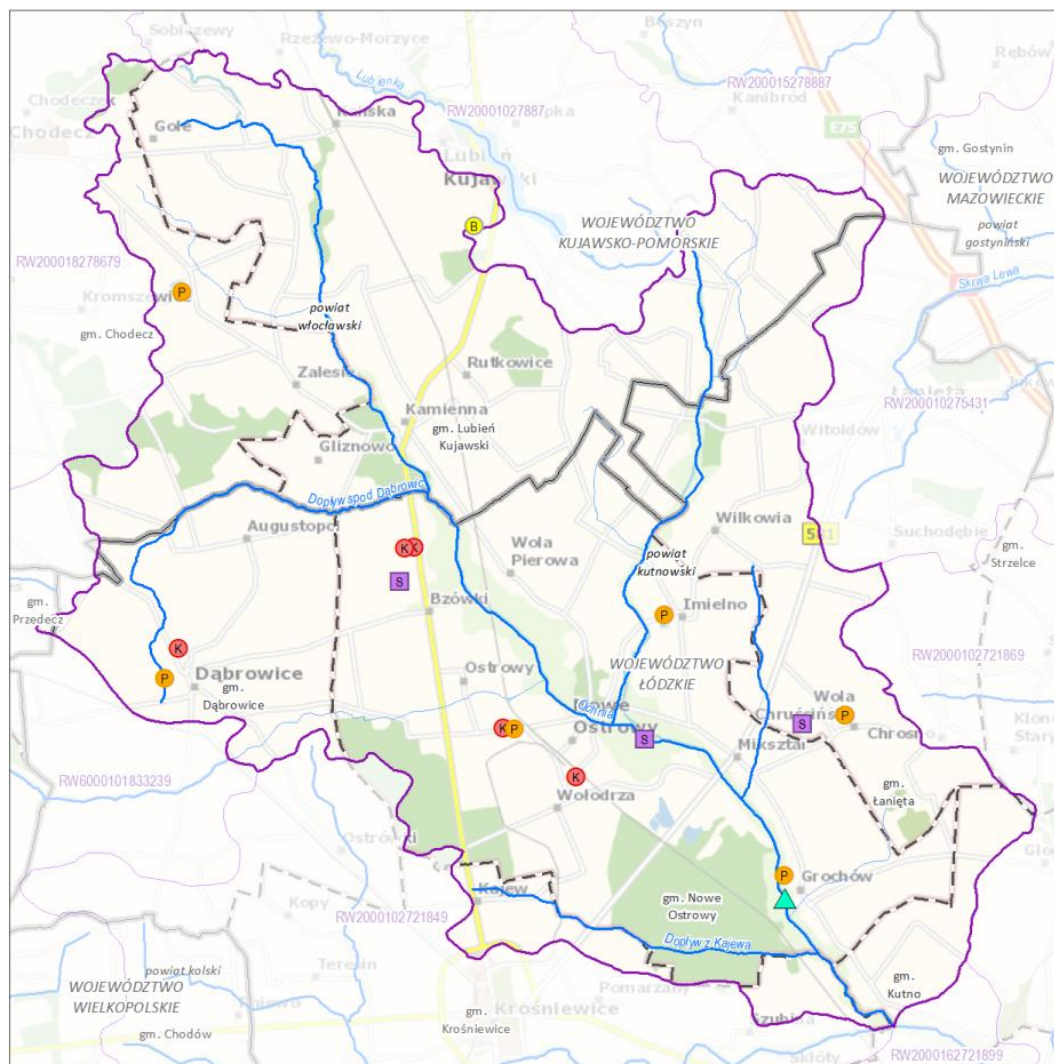
[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)
Mapa podkładowa BD00 i BD010k,
źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

Zlewnia jedynolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

RW2000152721839

Ochnia do Miłonki

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z lokalizacją presji poboru i zrztu

Sieć monitoringu JCWP 2022-2027, punkty pomiarowo-kontrolne (ppk):

- ▲ ppk - monitoring badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny [1]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny, badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny, badawczy [0]

Granice administracyjne:

- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

Lokalizacja punktów poboru i zrztu (aktualność danych: 2016 r.):

- Punkt zrztu ścieków bytowych [2]
- Punkt zrztu ścieków komunalnych [5]
- Punkt zrztu ścieków przemysłowych [6]
- Punkt poboru wód powierzchniowych [3]
- Miejsce odwodnień zakładów górniczych [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe cieki
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnie JCWP RW

0 3,5 7 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

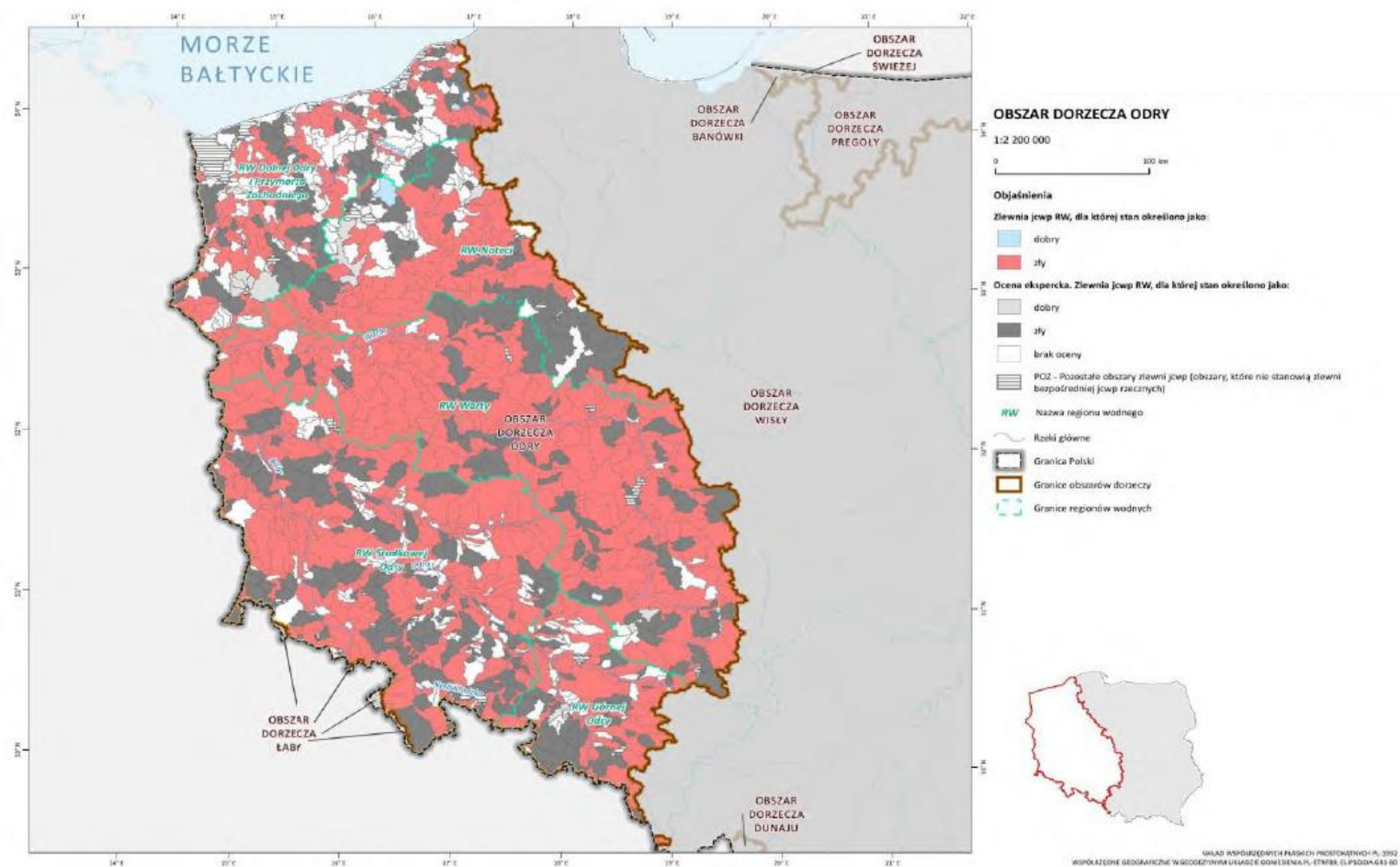

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)
Mapa podkładowa BDOO i BDO10K,
źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

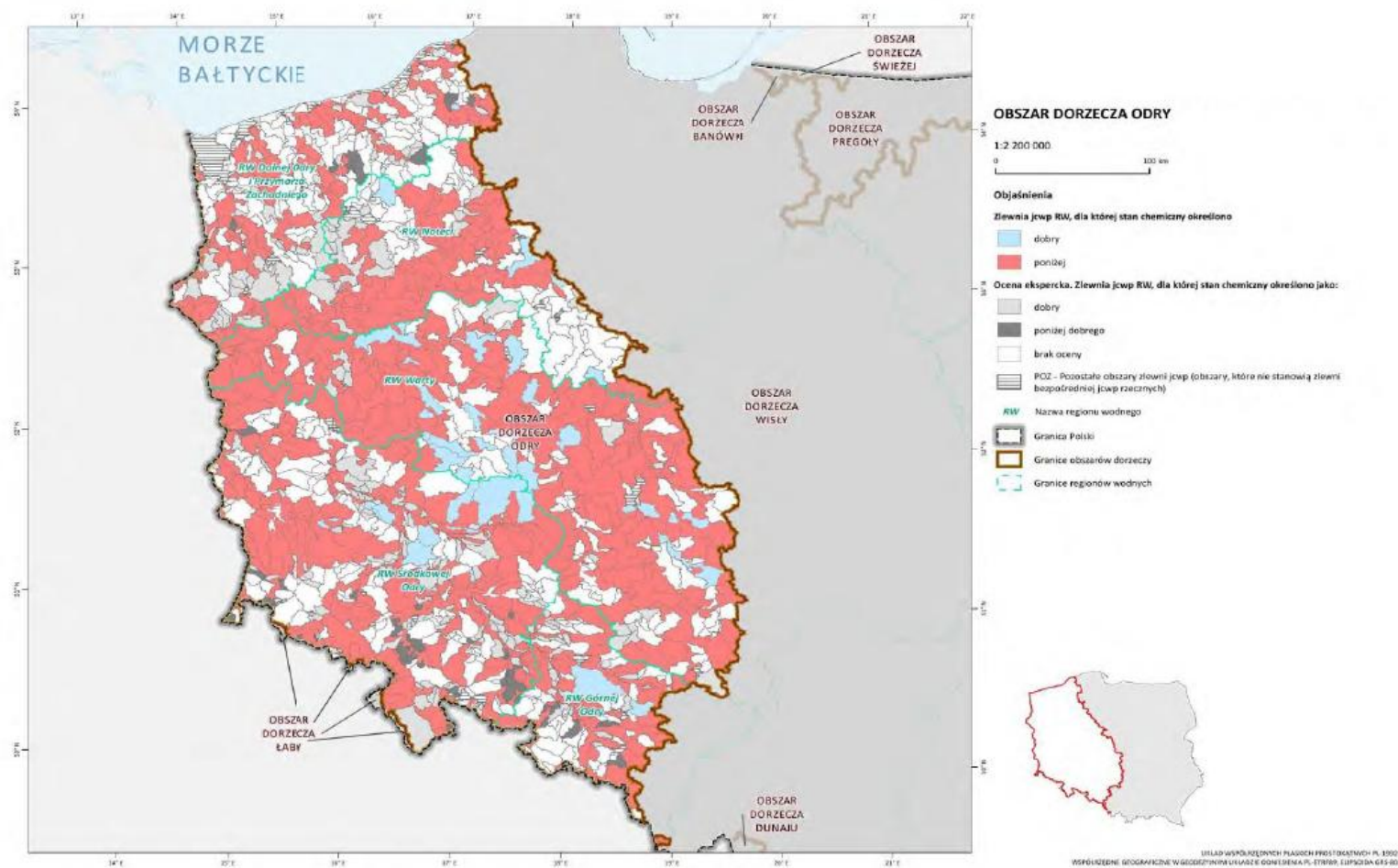
Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z zaznaczeniem obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

Ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) zgodnie z r.kl.jcwp od 2022 roku na tle regionów wodnych obszaru dorzecza Odry (ocena ekspercka)

Stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) zgodnie z r.kl.jcwp od 2022 roku, na tle regionów wodnych obszaru dorzecza Odry (ocena ekspercka)

Monitoring Rgilewki (w obrębie JCWP RW6000101833239 – Rgilewka do Strugi Kiełczewskiej) w Barłogach:

- operacyjny (MO) – wód zagrożonych niespełnieniem celów środowiskowych,
- obszarów chronionych (MOC) – na obszarach wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych (MOEU)

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk): nazwa ppk – Rgilewka – Barłogi, kod ppk – PL02S0501_0864, kilometr biegu cieku – 13,0, współrzędne geograficzne ppk: 18°46'14,36", 52°13'27,51"; 18,770655, 52,224308; Gmina: Grzegorzew, Powiat: kolski, Województwo: wielkopolskie, Dorzecze: Odra RZGW: Poznań.

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo - kontrolnym i w jednolitej części wód:

- Klasa elementów biologicznych – III
- Klasa elementów fizykochemicznych – stan poniżej dobrego
- Klasa elementów hydromorfologicznych – II

W zestawieniu pn. „Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2022” brak danych w punkcie pomiarowym Rgilewka – Barłogi.

Monitoring Noteci (w obrębie JCWP RW6000101881179 – Noteć do Dopływu z jeziora Lubotyń). Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk): nazwa ppk – Noteć – Synogać, kod ppk - PL02S0501_0823, kilometr biegu cieku – 349,3, współrzędne geograficzne ppk: długość 18,539236, szerokość 52,413605. Gmina: Wierzbinek Powiat: koniński Województwo: wielkopolskie Dorzecze: Odry Region wodny: Warty / od 1 stycznia 2018 r. – region wodny Noteci RZGW: Poznań / od 1 stycznia 2018 r. – RZGW: Bydgoszcz

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo - kontrolnym i w jednolitej części wód:

- Klasa elementów biologicznych – 3
- Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) – 2
- Klasa elementów fizykochemicznych - specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – 1
- Klasa elementów chemicznych – brak danych.

Monitoring Chodeczki (w obrębie JCWP RW200018278679 – Chodeczka do jez. Borzymowskiego) w Borzymowicach operacyjny (MO), diagnostyczny (MD) oraz diagnostyczno-operacyjny (MD/MO):.

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk): nazwa ppk – Chodeczka – Borzymowice, kod ppk – PL01S0601_3388, współrzędne geograficzne ppk: długość geograficzna: 18.963627, szerokość geograficzna: 52.473247; Gmina: Choceń, Powiat: włocławski, Województwo: kujawsko-pomorskie, Dorzecze: Wisła; RZGW: Warszawa.

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo - kontrolnym i w jednolitej części wód:

- Klasa elementów biologicznych – IV
- Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) - >2
- Klasa elementów fizykochemicznych - specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – 1
- Klasa elementów hydromorfologicznych – II

Monitoring Ochni (w obrębie JCWP RW2000152721839 Ochnia do Miłonki) w Grochowie: operacyjny (MO):

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk): nazwa ppk – Ochnia – Grochów, kod ppk – PL01S0901_1429; długość geograficzna: 19.252678, szerokość geograficzna: 52.275841; Gmina: Nowe Ostrowy, Powiat: kutnowski, Województwo: łódzkie, Dorzecze: Wisła; RZGW: Warszawa.

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo - kontrolnym i w jednolitej części wód:

- Klasa elementów biologicznych – III
- Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) - >2
- Klasa elementów fizykochemicznych – brak danych
- Klasa elementów hydromorfologicznych – IV

Od szeregu lat praktycznie nie ma już stałych wód płynących na terenie gminy Przedecz – w sierpniu 2016 r., w Noteci stojąca woda występowała jedynie w rejonie Zalesia, w Rgilewce nie było jej wcale. Wszystkie niżej wymienione rzeki i większe cieki prowadzą wodę jedynie okresowo. Jezioro Przedeckie (jezioro Przedecz) jest bardzo płytkie i mocno zarastające roślinnością.

Monitoring jeziora Przedecz. Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk): Kod ppk: PL02S0502_3249; Nazwa ppk: Jez. Przedecz - stan. 01; Długość geograficzna: 18.893975; Szerokość geograficzna: 52.332509.

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo - kontrolnym i w jednolitej części wód:

- Klasa elementów biologicznych – 3
- Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) – >2
- Klasa elementów fizykochemicznych - specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- Klasa elementów chemicznych – brak danych.

W zestawieniu pn. „Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2024 i 2023” brak danych w punkcie pomiarowym Jez. Przedecz - stan. 01

Zgodnie z zapisami Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) do roku 2015 należało osiągnąć dobry stan wszystkich wód. Tymczasem, na stan czystości wód powierzchniowych duży wpływ mają również zanieczyszczenia obszarowe z terenów rolnych. Stąd określone zasady nawożenia, warunki przechowywania nawozów oraz postępowania z ociekami, sposób przechowywania obornika, edukacja prowadzących działalność rolniczą oraz kontrola rolniczych źródeł zanieczyszczenia. Na terenie gminy, do zlewni Noteci zrzucają się ścieki komunalne z miejscowej oczyszczalni ścieków.

Udział gminy Przedecz w zanieczyszczeniach wód jest nieduży. Omawiany teren jest zwodociągowany (niemal w całości), ale kanalizację ma tylko Przedecz i część Katarzyny. Ścieki sanitarne z terenu gminy gromadzone są w szczelnych zbiornikach bezodpływowych i wywożone do punktów zlewnych przy mechaniczno-biologicznej oczyszczalni typu LEMNA w Przedczu (ul. T. Kościuszki) o przepustowości 300 m³/dobę.

W granicach gminy nie ma terenów zagrożonych powodzią.

Wody podziemne

Wody podziemne występują w kilku poziomach: czwartorzędowym - w różnowiekowych piaskach i żwirach, jurajskim - w spękanych wapieniach i marglach malmu oraz sporadycznie w piaskach miocenu. Te ostatnie nie tworzą jednak na obszarze gminy odrębnego poziomu, łącząc się z wodami czwartorzędu, bądź jury. Główny poziom użytkowy związany jest zatem z utworami czwartorzędowymi, poziomy trzeciorzędowe występują lokalnie i mają drugorzędne znaczenie. Występuje średnio na głębokości 30-60 m ppt. Potencjalne wydajności z poszczególnych otworów są zróżnicowane – od kilkunastu do około 70 m³/h. Gminie Przedecz zaopatrzenie w wodę zapewniają ujęcia komunalne w Dziwiu i Żarowie o głębokości około 40-42 m ppt.

We wschodniej części gminy występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych Krośniewice-Kutno. **GZWP nr 226 Krośniewice-Kutno, wyłoniony w ośrodku szczelinowo-krasowym górnej jury** charakteryzuje się średnią głębokością ujęć rzędu 200 m a jego zasoby dyspozycyjne określone są na 350 tys. m³/d.

Czwartorzędowy poziom wodonośny związany jest głównie z osadami międzymorenowymi. Główny poziom wodonośny jest izolowany od powierzchni terenu, dlatego ww. ujęcia komunalne nie mają wyznaczonych stref ochrony pośredniej.

Mioceński poziom wodonośny związany jest z wkładkami piasków drobnych i pylastych występujących w obrębie iłów poznańskich oraz leżącymi poniżej piaskami miocenu i lokalnie oligocenu. Izolacja od powierzchni warstwą iłów poznańskich i glin lodowcowych (choć niepełna) powoduje, że zwierciadło wód podziemnych ma charakter naporowy. Zasilanie następuje głównie przez okna hydrogeologiczne. Lokalnie dochodzi do wymiany wód pomiędzy poziomami miocenu i kredy.

Granice Gminy Przedecz na tle GZWP (źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących z www.geoportal.gov.pl, data dostępu 30.06.2025 r.)

Jurajski poziom wodonośny nie jest znaczącym poziomem użytkowym na obszarze gminy. Piętro jurajskie zasilane jest głównie przez przesączanie się wód z nadległych poziomów (czwartorzędowego i mioceńskiego).

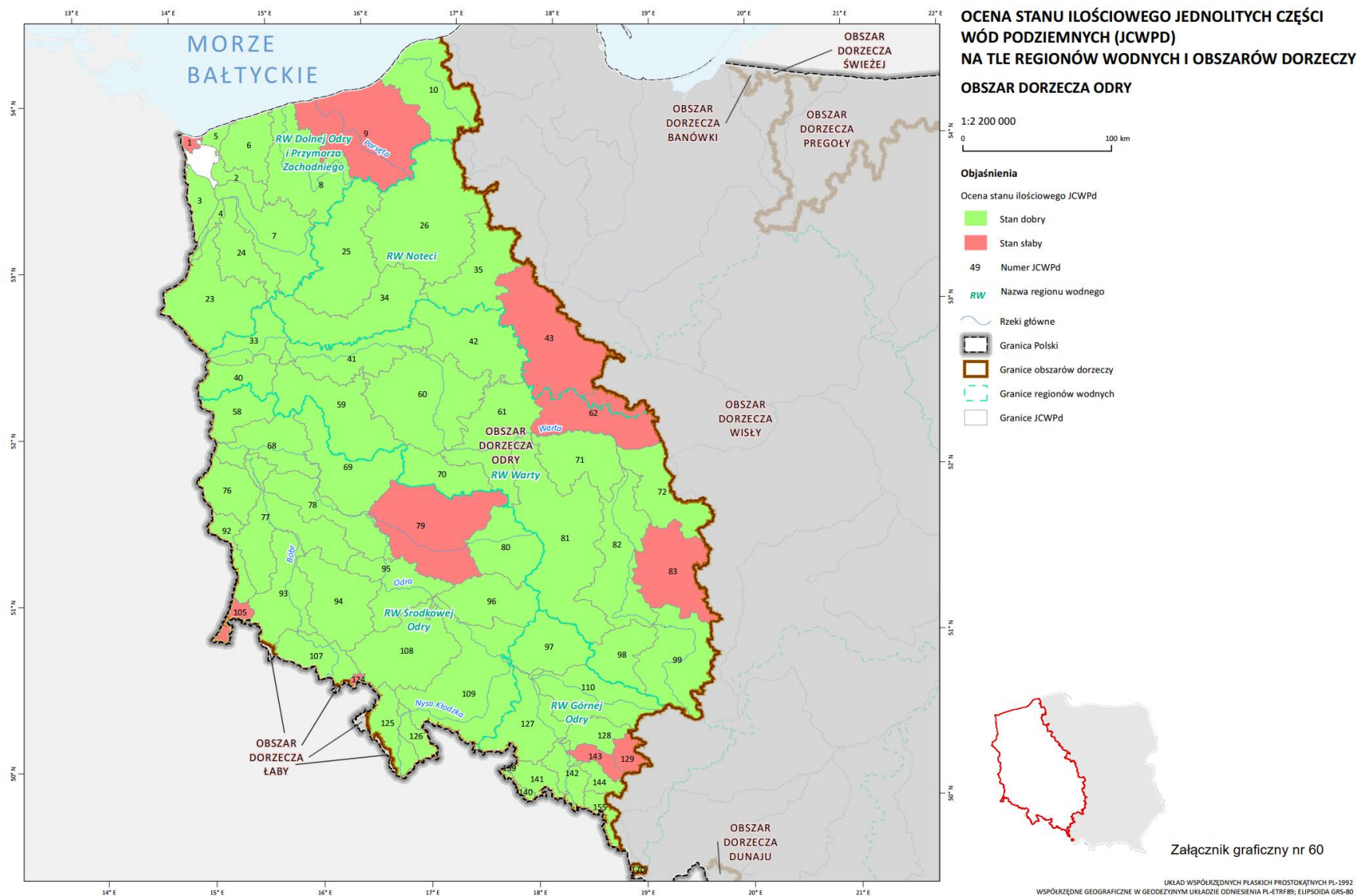
Według podziału Polski na JCWPd obowiązującego do roku 2016 gmina Przedecz położona była na JCWPd o numerze 43, 47, 64. Aktualnie jest **JCWPd 62 w przeważającej części terenu gminy**. Na niewielkich fragmentach północno-wschodniej oraz wschodniej części gminy jest JCWPd nr 47 oraz 63.

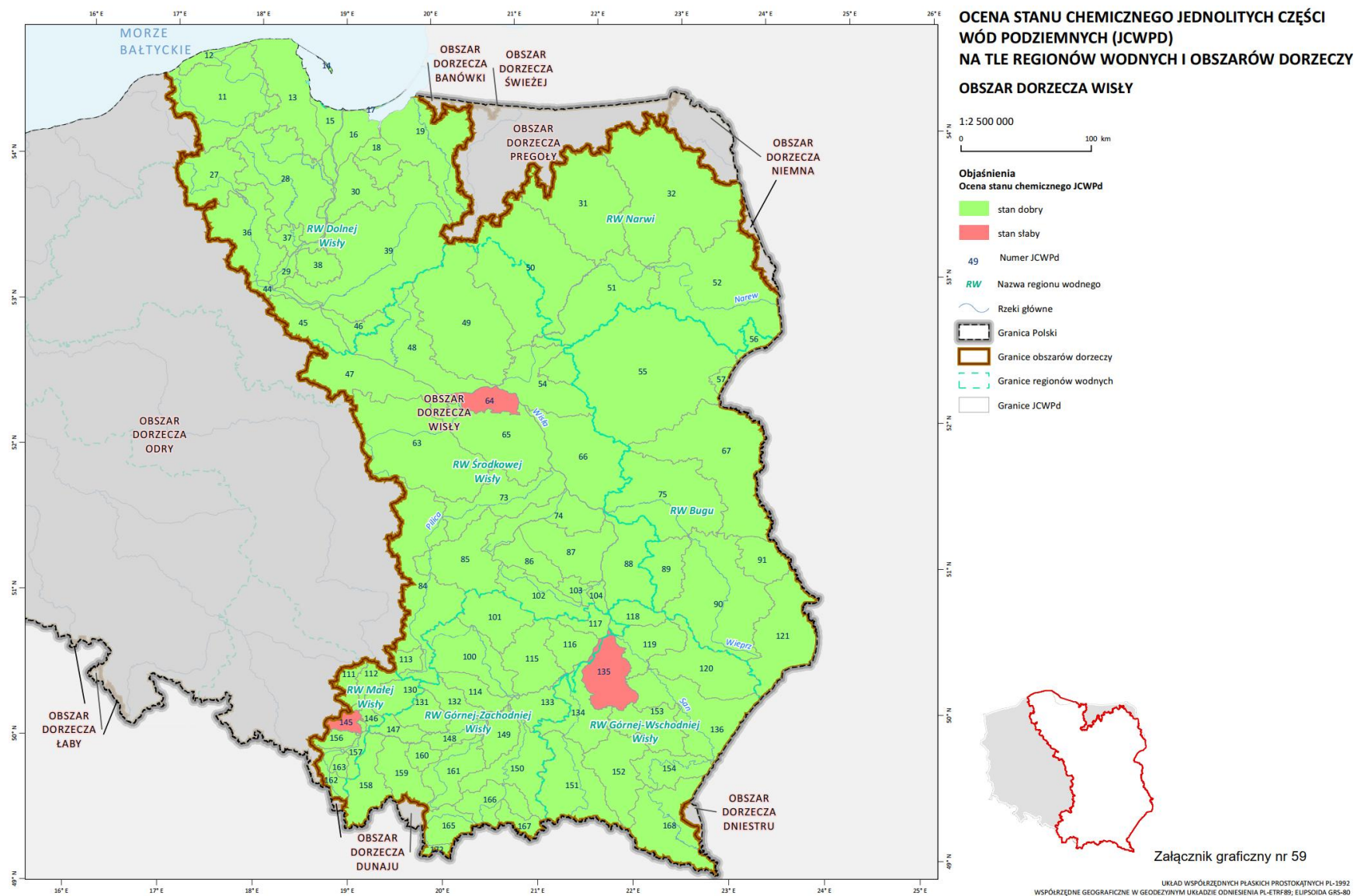
Granice Gminy Przedecz na tle JCWPd (źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących z www.geoportal.gov.pl, data dostępu 30.06.2025 r.)

Badania jakości wód podziemnych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska prowadzone są przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Ocena stanów JCWPd 62, 47 i 63 na obszarze dorzecza Odry zawarta jest w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

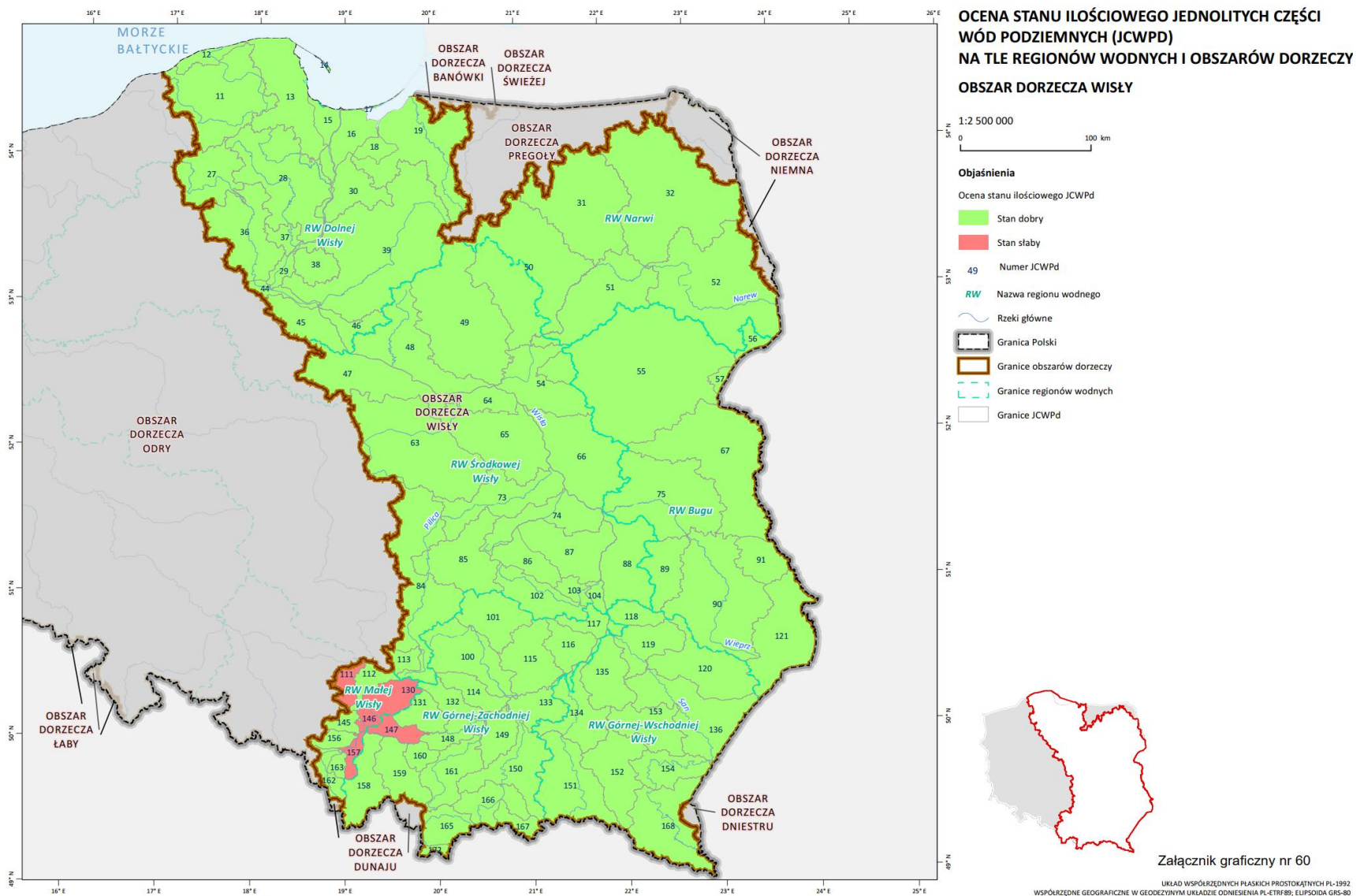
JCWPd nr 62 znajduje się w dorzeczu Odry w zarządzie RZGW w Poznaniu a JCWPd nr 63 i 47 znajduje się w dorzeczu Wisły w zarządzie RZGW w Warszawie.

Stan ilościowy JCWPd 62 – słaby wg Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335)

Stan chemiczny JCWPd 47 i 63 – dobry wg Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335)

Stan ilościowy JCWPd 47 i 63 – dobry wg Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335)

Dla JCWPd nr 62 w dorzeczu Odry ustalono:

2. OCENA STANU JCWPd	
Czy JCWPd jest monitorowana?	Tak
Ocena stanu (2019) wg Rozporządzenia GMIŻS z dnia 11.10.2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148)	
Stan chemiczny	dobry
Stan ilościowy	słaby
Stan JCWPd	słaby
Wskaźniki determinujące stan JCWPd	
Stan chemiczny	nie dotyczy
Stan ilościowy	test I.1 - bilans wodny
Przyczyna stanu słabego	
Warunki naturalne – charakter geogeniczny	NIE
Antropopresja	
Wpływ na stan chemiczny	nie dotyczy
Wpływ na stan ilościowy	TAK - Porównanie wprost znanej wartości poboru i zasobów wskazuje, że pobór odwodnieniowy górnictwa znacznie przekroczenie zasobów, nawet jeśli część poboru nie powinna być brana do obliczeń ponieważ może pochodzić z zasobów wzbudzonych. Obszar oddziaływania odwodnień górniczych obejmuje znaczny obszar całej JCWPd i jest udokumentowany lejami depresji. Największym zagrożeniem dla wód podziemnych są rejony eksploatacji górniczej, przede wszystkim odkrywkowej eksploatacja złóż węgla brunatnego. Skutkiem tej działalności jest zmiana naturalnych stosunków wodnych (lej depresji, zmiany w infiltracji opadów, zmiany w hydrografii) oraz lokalnie fizyczna likwidacja warstw wodonośnych.
Identyfikator punktu pomiarowego wykorzystanego na potrzeby oceny stanu	796; 808; 2357; 4220; 4561; 4562; 4828; 4829; 4830; 5630; 5631; 5636; 6744; 7370; 7929; 8507

3. PRESJE DETERMINUJĄCE STAN JCWPd	
Rodzaj użytkowania JCWPd (pobór wód podziemnych)	
Pobór rejestrowany z ujęć wód podziemnych – stan na rok 2018	
[tys. m3/rok]	19229.18
% w JCWPd	16,51%
Pobór odwodnieniowy – stan na rok 2018	
[tys. m3/rok]	97243.75
% w JCWPd	83,49%
Razem [tys. m3/rok] – stan na rok 2018	116472.93
Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania [tys. m3/rok] – stan na rok 2018	81864.76
% wykorzystania zasobów dostępnych do zagospodarowania	142
Zidentyfikowane presje znaczące. Wynik analizy znaczących oddziaływań – JCWPd	(1) pobór na potrzeby odwodnienia wyrobisk górniczych, (2) pobór punktowy z ujęć wód podziemnych, (3) presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną
Rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWPd	ilościowa, ilościowa i chemiczna, chemiczna,
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego	zagrożona ilościowo

5. CELE ŚRODOWISKOWE DLA JCWPd	
Cele środowiskowe	
Stan chemiczny	dobry stan chemiczny
Stan ilościowy	brak pogorszenia aktualnego stanu ilościowego (słaby stan ilościowy w zakresie bilansu wodnego)
Postęp w osiąganiu celów środowiskowych JCWPd w okresie 2011-2019 (porównanie wyników oceny stanu JCWPd z 2012, 2016 i 2019 roku)	
2012	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	słaby
2016	
Stan ilościowy	słaby
Stan chemiczny	dobry
2019	
Stan ilościowy	słaby
Stan chemiczny	dobry

Dla JCWPd nr 47 w dorzeczu Wisły ustalono:

2. OCENA STANU JCWPd	
Czy JCWPd jest monitorowana?	Tak
Ocena stanu (2019) wg Rozporządzenia MGiMiŚ z dnia 11.10.2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148)	
Stan chemiczny	dobry
Stan ilościowy	dobry
Stan JCWPd	dobry
Wskaźniki determinujące stan JCWPd	
Stan chemiczny	nie dotyczy
Stan ilościowy	nie dotyczy
Przyczyna stanu słabego	
Warunki naturalne – charakter geogeniczny	nie dotyczy
Antropopresja	
Wpływ na stan chemiczny	nie dotyczy
Wpływ na stan ilościowy	nie dotyczy
Identyfikator punktu pomiarowego wykorzystanego na potrzeby oceny stanu	439; 498; 993; 1004; 1005; 1028; 1029; 2359; 2360; 2363; 5633; 8456

3. PRESJE DETERMINUJĄCE STAN JCWPd	
Rodzaj użytkowania JCWPd (pobór wód podziemnych)	
Pobór rejestrowany z ujęć wód podziemnych – stan na rok 2018	
[tys. m3/rok]	19998.50
% w JCWPd	62,61%
Pobór odwodnieniowy – stan na rok 2018	
[tys. m3/rok]	11944.25
% w JCWPd	37,39%
Razem [tys. m3/rok] – stan na rok 2018	31942.75
Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania [tys. m3/rok] – stan na rok 2018	100328.65
% wykorzystania zasobów dostępnych do zagospodarowania	32
Zidentyfikowane presje znaczące. Wynik analizy znaczących oddziaływań – JCWPd	(1) pobór na potrzeby odwodnień wyrobisk górniczych (KWB Konin), (2) presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem, (3) ascenzja wód zasolonych
Rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWPd	ilościowa, chemiczna
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego	zagrożona ilościowo

5. CELE ŚRODOWISKOWE DLA JCWPd	
Cele środowiskowe	
Stan chemiczny	dobry stan chemiczny
Stan ilościowy	dobry stan ilościowy
Postęp w osiągnięciu celów środowiskowych JCWPd w okresie 2011-2019 (porównanie wyników oceny stanu JCWPd z 2012, 2016 i 2019 roku)	
2012	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	dobry
2016	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	dobry
2019	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	dobry

Dla JCWPd nr 63 w dorzeczu Wisły ustalono:

2. OCENA STANU JCWPd	
Czy JCWPd jest monitorowana?	Tak
Ocena stanu (2019) wg Rozporządzenia MGiMiŚ z dnia 11.10.2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148)	
Stan chemiczny	dobry
Stan ilościowy	dobry
Stan JCWPd	dobry
Wskaźniki determinujące stan JCWPd	
Stan chemiczny	nie dotyczy
Stan ilościowy	nie dotyczy
Przyczyna stanu słabego	
Warunki naturalne – charakter geogeniczny	nie dotyczy
Antropopresja	
Wpływ na stan chemiczny	nie dotyczy
Wpływ na stan ilościowy	nie dotyczy
Identyfikator punktu pomiarowego wykorzystanego na potrzeby oceny stanu	163; 164; 165; 206; 987; 1156; 1157; 1158; 1165; 1166; 1167; 1168; 1193; 1218; 1304; 1329; 2361; 2362; 6783; 8510

3. PRESJE DETERMINUJĄCE STAN JCWPd	
Rodzaj użytkowania JCWPd (pobór wód podziemnych)	
Pobór rejestrowany z ujęć wód podziemnych – stan na rok 2018	
[tys. m ³ /rok]	37678.75
% w JCWPd	100,00%
Pobór odwodnieniowy – stan na rok 2018	
[tys. m ³ /rok]	nie dotyczy
% w JCWPd	nie dotyczy
Razem [tys. m ³ /rok] – stan na rok 2018	37678.75
Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania [tys. m ³ /rok] – stan na rok 2018	146850.45
% wykorzystania zasobów dostępnych do zagospodarowania	26
Zidentyfikowane presje znaczące. Wynik analizy znaczących oddziaływań – JCWPd	presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem
Rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWPd	chemiczna
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego	niezagrożona

5. CELE ŚRODOWISKOWE DLA JCWPd	
Cele środowiskowe	
Stan chemiczny	dobry stan chemiczny
Stan ilościowy	dobry stan ilościowy
Postęp w osiągnięciu celów środowiskowych JCWPd w okresie 2011-2019 (porównanie wyników oceny stanu JCWPd z 2012, 2016 i 2019 roku)	
2012	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	dobry
2016	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	dobry
2019	
Stan ilościowy	dobry
Stan chemiczny	dobry

W 2024 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. Próbki wód podziemnych pobrano dwukrotnie - wiosną i jesienią - w 362 punktach pomiarowych.

Wyniki oznaczeń terenowych i laboratoryjnych poddano analizie i wyznaczono klasy jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości ,
- V klasa – wody złej jakości.

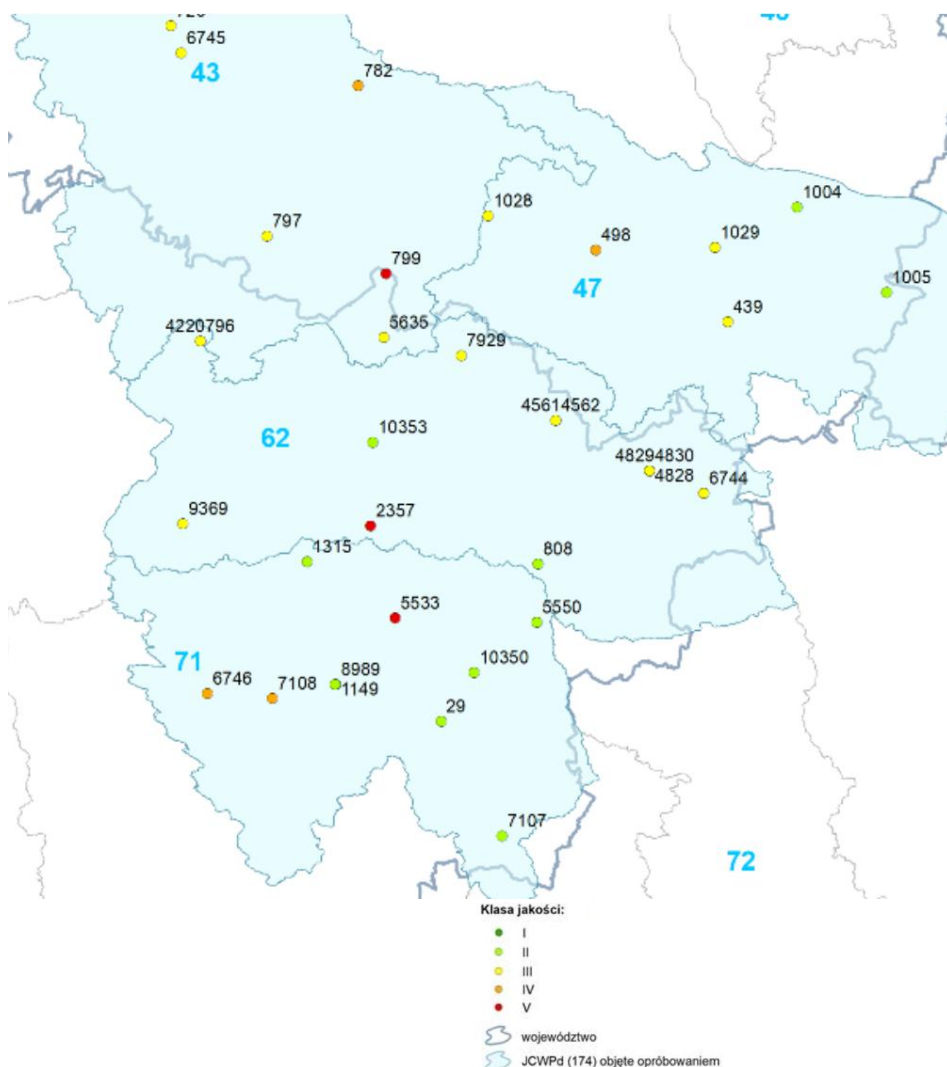
Zestawienie tabelaryczne z klasyfikacją wód podziemnych: 2024 - Klasy jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych – monitoring operacyjny „opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska”. Aktualność udostępnionych informacji zgodna z datą ich przygotowania (marzec 2025).

Syntetyczne przedstawienie wyników badań przedstawia mapa.

Dla JCWPd nr 62 monitoring diagnostyczny w roku 2024 w Kole wykazał II klasę jakości wód podziemnych, w Kaleni Małej (gmina Chodów) oraz w Mchowie (gmina Babiak) monitoring wskazał na III klasę. W Leszczach (gmina Kłodawa) na głębokości do stropu 165 m wykazano IV klasę; na 82,7 m wykazano II klasę a na 32 m wykazano III klasę.

Dla JCWPd nr 47 monitoring diagnostyczny w roku 2024 w Radyszynie (gmina wiejska Włocławek), w Skrzynkach (gmina Baruchowo) monitoring wskazał na II klasę, w Choceniu (gmina Chocień), w Kruszynie (gmina wiejska Włocławek) wykazał III klasę jakości wód podziemnych a w Bodzanowie (gmina Lubraniec) monitoring wskazał na IV klasę.

W 2024 roku nie prowadzono monitoringu dla JCWPd nr 63.

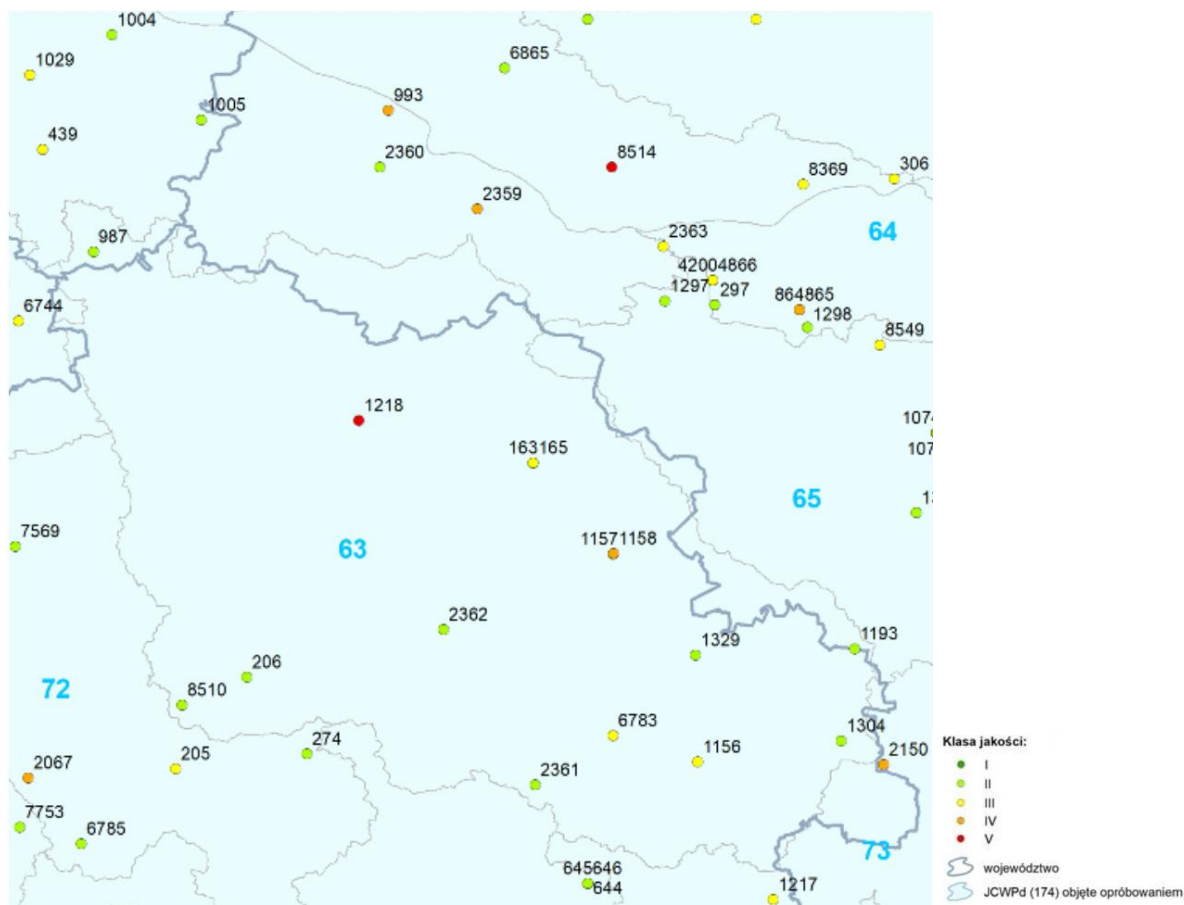
JCWPd nr 63 była monitorowana w 2022 roku. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring diagnostyczny stanu chemicznego wszystkich 174 jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano w 1404 punktach pomiarowych. Wyniki oznaczeń terenowych i laboratoryjnych poddano analizie i wyznaczono klasy jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości,
- V klasa – wody złej jakości.

Zestawienie tabelaryczne z klasyfikacją wód podziemnych: 2022 - Klasy jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny „*opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska*” Aktualność udostępnionych informacji zgodna z datą ich przygotowania (marzec 2023).

Syntetyczne przedstawienie wyników badań przedstawia mapa.

Dla JCWPd nr 63 monitoring diagnostyczny w roku 2022 w Zalesiu (gmina Chodecz), w Rudzie-Bugaj (gmina Aleksandrów Łódzki) wykazał II klasę jakości wód podziemnych, w Załusinie (gmina Bedlno) monitoring wskazał V klasę.

Wody gruntowe swym charakterem i głębokością występowania, odzwierciedlają cechy konfiguracyjne terenu oraz jego budowę geologiczną. Najogólniej, na obszarze gminy wyróżnić można:

- obszary pozadolinne o nieciągłym zwierciadle, charakterystyczne dla rozległych powierzchni wysoczyznowych. Woda gruntowa występuje głównie w warstwie podglinowych piasków i żwirów, gdzie ma zwierciadło napięte, ale może utrzymywać się również w śródglinowych soczewkach i przewarstwieniach piasków (w postaci sączeń). Okresowo, po długotrwałych, intensywnych opadach deszczu oraz w czasie wiosennych roztopów, na stropie spoistego podłoża pojawiać się będą tzw. wody zawieszone. Na wielu płaskich obszarach, o utrudnionym odpływie powierzchniowym należy liczyć się zatem z możliwością ich dłuższego utrzymywania się (stagnacji) nawet na powierzchni terenu. Na wyżej wyniesionych fragmentach terenu woda gruntowa utrzymuje się głębiej niż 2 m ppt, ale rozległe połacie Arkuszewa, Dziwia, Łączewnej, Nowej Wsi, Józefowa czy Zbijewa, położone w dorzeczu górnej Noteci to tereny z naturalnym poziomem wody na głębokości 1-2 m, sztucznie obniżonym na skutek wykonanego drenażu.
- obszary pozadolinne o swobodnym zwierciadle wody, to głównie nieduże płaty sandru, zajęte przez przepuszczalne utwory piaszczysto-żwirowe, gdzie woda gruntowa występuje płytko, zazwyczaj około 1.5-3 m p.p.t.
- obszary dolinne, obejmujące głównie rynną Jeziora Przdeckiego oraz doliny Noteci i Rgilewki, stanowiące strefy koncentracji wód powierzchniowych i podziemnych, zasilane wodami opadowymi infiltracyjnymi oraz spływem z terenów sąsiednich. Wodonoścem są tu na ogół osady piaszczysto-żwirowe. Zwierciadło I poziomu ma charakter swobodny lub występuje pod niewielkim ciśnieniem hydrostatycznym, wywołanym przez nadległe grunty organiczne (głównie namuły i torfy), charakteryzujące się m.in. zdolnością do magazynowania dużych ilości wody. Głębokość występowania zwierciadła uzależniona jest od stanów wód powierzchniowych. Na ogół utrzymuje się ono 0-1 m p.p.t.

ZAGROŻENIA OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

Zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska ochrona powierzchni ziemi polega na zapobieganiu ruchom masowym ziemi i ich skutkom. Według art. 3 pkt 32a w/w ustawy ruchy masowe ziemi określone zostały jako powstające naturalnie lub na skutek działalności człowieka; osuwanie, spelzwanie lub obrywanie powierzchniowych warstw skał, zwietrzliny i gleby.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wskazuje starostów jako odpowiedzialnych za prowadzenie rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których ruchy te występują (art. 110a). Sposób ustanawiania w/w terenów oraz metody, zakres i częstotliwość prowadzenia obserwacji na tych terenach, a także zakres, sposób prowadzenia, formę i układ rejestru został określony w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi.

Na terenie gminy nie stwierdzono występowania terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

4.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I KLIMAT AKUSTYCZNY

Warunki aerosanitarne na terenie gminy Przedecz są dobre a występujące niekiedy, zwiększone stężenia zanieczyszczeń lub natężenia uciążliwości mają charakter lokalny. Wyjątkiem są zurbanizowane tereny Przedcza, gdzie większy wpływ na warunki higieny atmosfery mają źródła mobilne (zwiększone zanieczyszczenie powietrza spalinami oraz hałas komunikacyjny, obniżają nieco standard życia, chociaż obwodnica drogowa uwolniła od ruchu tranzytowego centrum miasta) oraz miejscowości położonych przy drodze wojewódzkiej nr 269 Szczerkowo-Kowal. Decydująca jest wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł (z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze).

Gmina Przedecz, położona w strefie wielkopolskiej, pod kątem oceny dokonywanej z uwzględnieniem kryteriów dotyczących ochrony zdrowia ludzi, zaliczona została do klasy A, w odniesieniu do badanych stężeń dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu i ozonu oraz zawartego w pyłe ołowiu, kadmu, arsenu i niklu. Oznacza to, że w odniesieniu do ww. wskaźników poziom zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego w obrębie strefy nie wykazuje przekroczeń wartości dopuszczalnych i poziomów docelowych (ewentualne odstępstwa są sporadyczne i mają niewielki zasięg). Ocena zawartości benzo(a)pirenu, pyłu zawieszonego PM10 i pyłu PM2,5, decydująca o zaliczeniu strefy do klasy C wynika z przekroczenia poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji lub poziomów dopuszczalnych, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony - poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych.

W wyniku oceny stref w oparciu o kryteria określone dla ochrony roślin, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A w odniesieniu do zbadanych stężeń dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu.

W rzeczywistości o ilości i jakości zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery decyduje struktura zużycia paliw a zwłaszcza stosowanie do celów grzewczych węgla kamiennego, często niskokalorycznego, zawierającego duże ilości siarki i popiołu. Źródłem zanieczyszczeń są:

- kotłownie lokalne większych obiektów produkcyjno-usługowych (głównie rzemieślniczych) i innych podmiotów gospodarczych
- tzw. emisja niska z palenisk indywidualnych, szczególnie uciążliwa zimą
- źródła mobilne; głównymi składnikami spalin samochodowych są: tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, sadze oraz pyły zawierające toksyczne związki ołowiu, cynku, manganu, arsenu, selenu i in.
- produkcja rolna, stanowiąca przyczynę rozproszonej emisji amoniaku, metanu i podtlenku azotu oraz będąca źródłem odorów.

W roku 2025 dla obszaru województwa wielkopolskiego przeprowadzono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2024.

Powiat kolski na podstawie załącznika „Strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, oraz ich nazwy, kody i obszary” do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, **znajduje się w strefie wielkopolskiej PL 3003.**

Tabela 7.28. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2024 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}) [źródło: GIOŚ]

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃ ¹⁾	PM ₁₀	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM _{2,5} ²⁾
PL3001	aglomeracja poznańska	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL3002	miasto Kalisz	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL3003	strefa wielkopolska	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A1

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2,

²⁾ Dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I faza, strefy strefa aglomeracja poznańska, miasto Kalisz i strefa wielkopolska uzyskały klasę A.

Tabela 7.36. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2024 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C) [źródło: GIOŚ]

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO _x	O ₃ ¹⁾
PL3003	strefa wielkopolska	A	A	A

¹⁾ Dla ozonu - poziom celu długoterminowego - strefa wielkopolska uzyskała klasę D2.

Na podstawie oceny jakości powietrza oraz klasyfikacji stref województwa wielkopolskiego za rok 2024 według kryterium ochrony zdrowia ludzi, stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego w strefie wielkopolskiej PL3003 w zakresie benzo(a)pirenu oznaczanego w pyłe zawieszonym PM₁₀.

We wszystkich wymienionych wyżej strefach został również przekroczony poziom celu długoterminowego dla ozonu. Wszystkim strefom przypisano klasę D2.

W odniesieniu do kryterium ochrony roślin ocenie podlegała strefa wielkopolska – dla wszystkich analizowanych zanieczyszczeń strefa ta została zaliczona do klasy A.

W przypadku oceny pod kątem poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefa wielkopolska uzyskała klasę D2.

Podstawą klasyfikacji stref były wyniki pomiarów prowadzonych w 2024 r. w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska oraz wyniki analiz otrzymane z wykorzystaniem metody szacowania w oparciu o wyniki modelowania jakości powietrza dla roku 2024 wykonanego przez IOŚ-PIB.

Zarząd Województwa Wielkopolskiego przygotował programy naprawcze mające na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu. Programy te zostały przyjęte uchwałami Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie ochrony powietrza. Spośród ww. programów gminy dotyczy Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Woj. Wielkopolskiego z 13 lipca 2020 r. – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r., poz. 5954) W rozdziale 1.10.3 tego programu wskazano Kierunki działań. „Są to działania ciągłe, które powinny być realizowane przez władze samorządowe, poszczególne zakłady przemysłowe i usługowe, spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe zlokalizowane na terenie województwa oraz przez mieszkańców województwa. Poniżej wymieniono działania możliwe do podjęcia, szczególnie w obszarach przekroczeń substancji w powietrzu, ale także poza tymi obszarami, które będą skutkować redukcją poziomów substancji w powietrzu. Działania kierunkowe są to wszelkie działania, będące przykładami dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennej praktyki. Ich stosowanie spowoduje znaczne obniżenie emisji do powietrza pyłów zawieszonych i zanieczyszczeń niesionych w pyłe, w tym benzo(a)pirenu. Obniżenie emisji zanieczyszczeń w sposób bezpośredni przekłada się na obniżenie stężeń tych zanieczyszczeń w powietrzu, a co za tym idzie na lepsze warunki życia mieszkańców województwa wielkopolskiego.

Istotnym elementem umożliwiającym realizację postanowień Programu ochrony powietrza jest przeniesienie poniższych działań kierunkowych do polityk strategicznych i planistycznych dokumentów na szczeblu województwa, powiatów i gmin. Pozwoli to na efektywne i sprawne współdziałanie odpowiedzialnych za jego realizację jednostek organizacyjnych oraz planowe i zachowawcze realizowanie przyszłych inwestycji. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalnobytowej i technologicznej) – przedsiębiorstwa energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:

- nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
- rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
- rozbudowa sieci gazowych,
- zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
- ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
- zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
- regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.

Klimat akustyczny

Klimat akustyczny środowiska kształtują następujące podstawowe typy źródeł hałasu:

- komunikacyjne (drogowe, kolejowe, lotnicze),
- przemysłowe,
- komunalne.

Badania hałasu wskazują na poszerzanie obszarów o niekorzystnym klimacie akustycznym, co w konsekwencji prowadzi do objęcia szkodliwym wpływem hałasu coraz większej liczby ludzi. Dane dostępne w literaturze mówią o tym, że około 1/3 mieszkańców Polski narażona jest na ponadnormatywny hałas. Wpływ hałasu na zdrowie i samopoczucie ludzi nie został jeszcze w pełni rozpoznany. Niemniej z dotychczasowych badań wynika, że hałas jest odpowiedzialny za wiele schorzeń natury psychosomatycznej. Stąd potrzeba podejmowania działań na rzecz ochrony przed hałasem. Dobrze rozpoznane jest zagrożenie hałasów przemysłowych. Istniejące konflikty na terenie gminy Przedeć mają zwykle charakter lokalny, a obowiązujące regulacje prawne oraz dostępne technologie i metody zmniejszania hałasu, umożliwiają skuteczną eliminację istniejących zagrożeń.

Na terenie kraju oceny stanu klimatu akustycznego i poziomu zagrożenia hałasem dokonywane są na podstawie wyników akcji pomiarowych realizowanych przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska zgodnie z założeniami systemu kontrolowania i ewidencji obiektów emitujących hałas. Obowiązujące obecnie procedury lokalizacyjne, system opracowywania przez inwestorów raportów oddziaływania projektowanych inwestycji na środowisko oraz system kontroli i egzekucji pozwalają znacznie ograniczyć negatywny wpływ na komponenty środowiska związane z emisją hałasu z poszczególnych obiektów.

Rosnący problem stanowi hałas komunikacyjny, który zależy od gęstości sieci drogowej i natężenia ruchu. Monitoring hałasu ma na celu dostarczenie informacji niezbędnych dla potrzeb ochrony przed hałasem. Zadanie to realizowane jest poprzez instrumenty planowania przestrzennego oraz ochrony środowiska takie jak mapy akustyczne i programy ochrony przed hałasem, a także rozwiązania techniczne ukierunkowane na źródła lub minimalizujące ich oddziaływanie, np. ekrany akustyczne.

Oceny stanu akustycznego środowiska dokonują obowiązkowo:

- starostowie – dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy,
- zarządcy dróg, linii kolejowych, lotnisk, jeśli eksploatacja drogi, linii kolejowej lub lotniska może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne na znacznych obszarach.

Miarą jakości klimatu akustycznego jest nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w załącznikach do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Rozporządzenie określa dopuszczalne poziomy dźwięku w zależności od przeznaczenia terenu i źródeł hałasu. Dopuszczalne poziomy hałas w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska oraz wskaźnikami L_{DWN} i L_N dla polityki długookresowej:

Od dróg i linii kolejowych:

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 16 godzin – 61 dB, w przedziale 8 godzin – 56 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku – 64 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 59 dB.

Dla terenów zabudowy zagrodowej i terenów mieszkaniowo-usługowych i terenów rekreacyjno-wypoczynkowych

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 16 godzin – 65 dB, w przedziale 8 godzin – 56 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku - 68 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 59 dB.

Reasumując od dróg i kolei dla obu rodzajów terenów hałas w 8 godzinach nocnych nie może przekroczyć 56dB (w polityce długookresowej 59 dB),

W dzień dla terenów MN – 61 dB (w polityce długookresowej – 64 dB), dla terenów RM – 65 dB (w polityce długookresowej – 68 dB).

Od pozostałych źródeł hałasu:

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 8 godzin najmniej korzystnym po sobie następującym – 50dB, w przedziale 1 najmniej korzystnej godziny nocy – 40 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku 50 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy – 40 dB.

Dla terenów zabudowy zagrodowej i terenów mieszkaniowo-usługowych i terenów rekreacyjno-wypoczynkowych

- w przedziale 8 godzin najmniej korzystnym po sobie następującym – 55 dB, w przedziale i najmniej korzystnej godziny nocy – 45 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku 55 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 45 dB.

Na terenie gminy Przedecz nie prowadzono badań hałasu powodowanego przez drogi. Ocenę tę można wykonać metodą analogii, porównując hałas na drogach o podobnym obciążeniu ruchem.

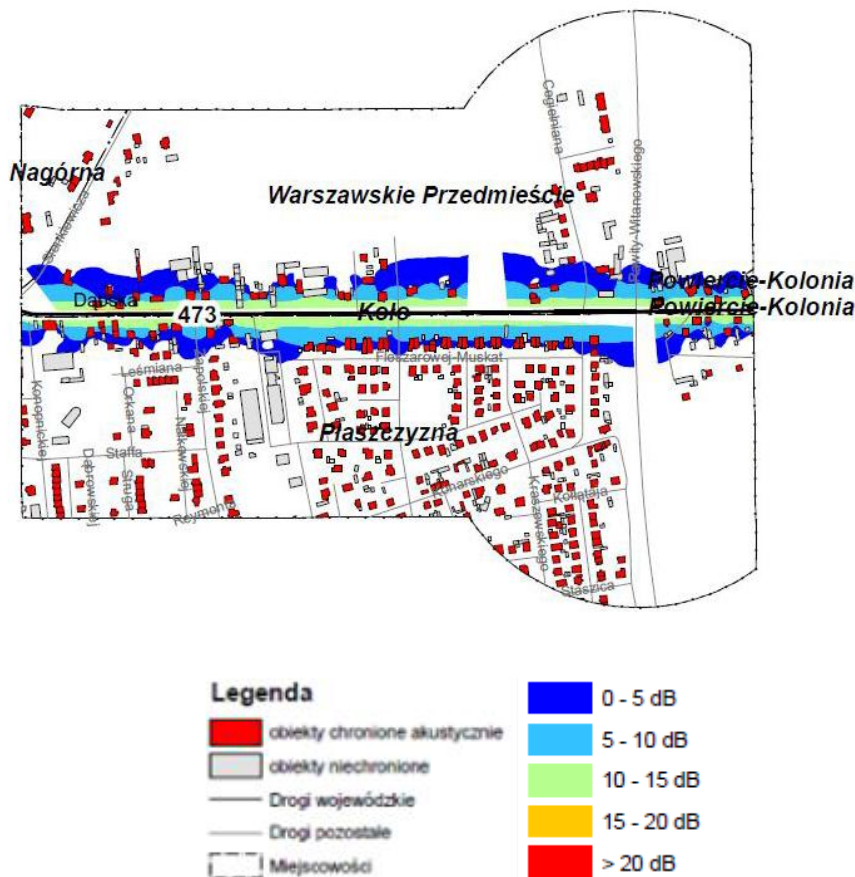
W roku 2015 na odcinku drogi wojewódzkiej 269 granica województwa – Rybno- granica województwa średni dobowy ruch pojazdów wynosił: ogółem 14.009 pojazdów, 17 motocykli, 1090 samochodów osobowych, 170 lekkich ciężarowych, 55 samochodów ciężarowych bez przyczep, 35 z przyczepami, 18 autobusów, 24 ciągników rolniczych.

Według wyników Generalnego Pomiaru Ruchu prowadzonego przez GDDKiA **w latach 2020-2021** średni dobowy ruch pojazdów na drodze wojewódzkiej nr 269 na odcinku granica województwa – Rybno-granica województwa wynosił 1552 pojazdów na dobę, w tym motocykle: 12, samochody osobowe i mikrobusy: 1256, lekkie samochody ciężarowe, dostawcze - 208, samochody ciężarowe bez przyczep – 25, samochody ciężarowe z przyczepami: 17, autobusy: 18, ciągniki rolnicze – 16.

Przy tej drodze wojewódzkiej nie prowadzono badań hałasu.

Mapy akustyczne dla odcinka drogi wojewódzkiej nr 473 po której przejeżdżało powyżej 3 mln pojazdów rocznie dla powiatu kolskiego wykonał Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu. Opracowanie objęło drogę wojewódzką 473 na odcinku od km 0+000 do km 1+000, na terenie miasta Koła, na odcinku, na którym średni dobowy ruch pojazdów wyniósł 11.272 pojazdów. W ramach opracowania, analizą objęto pas terenu o szerokości 2 x 600 m, położony po obu stronach analizowanego odcinka drogi tj. ul. Dąbska. W ramach prac nad niniejszą mapą akustyczną zostały wykorzystane pomiary hałasu wykonane w ramach generalnego pomiaru ruchu. Na analizowanym odcinku drogi wojewódzkiej pomiary wykonano w m. Koło, przy ul. Dąbskiej 2 dnia 04.08.2010 r. w punkcie o współrzędnych geograficznych: N 52° 12'05,68'', E 18° 38'53,52''. Pomiar prowadzono w odległości 10 m od drogi. W porze dziennej równoważny poziom hałasu wyniósł: 65,8dB, w porze nocnej 60,6dB.

Lp.	Natężenie ruchu			
	Pojazdy lekkie (PL)		Pojazdy ciężkie (PC)	
	Pora dzienna	Pora nocna	Pora dzienna	Pora nocna
1	11 325	288	1 859	64
Suma	13 536			
	Prędkość ruchu [km/godz.]			
2	46	52	42	47

Mapa terenów zagrożonych hałasem Źródło: Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kolskiego na lata 2013-2016

Na podstawie analogii przy większym obciążeniu ruchem na drodze wojewódzkiej nr 269 niż na badanej drodze nr 473 należy stwierdzić, iż tylko bezpośrednio przy tej drodze może występować hałas przekraczający wymagania dla terenów objętych ochroną akustyczną.

W roku 2015 badaniami hałasu przy drogach powiatowych objęto sąsiedztwo najbardziej obciążonych ruchem dróg powiatowych nr 3400, 3462, 3470 i 3457 w mieście Koło.

Badanie przeprowadzono w dzień oraz w nocy w punktach:

- Koło, ul. Bogumiła, odcinek Słoneczna - Krańcowa, droga powiatowa nr 3400, w odległości 3 m od drogi,
- Koło, ul. Niezłomnych, odcinek Wrocławska-Bąkowskiego, droga powiatowa nr 3462, w odległości 7 m od drogi,
- Koło, ul. Sienkiewicza, odcinek Rondo Sybiraków-3 Maja, droga powiatowa nr 3470, w odległości 14 m od drogi,
- Koło, ul. Kolejowa, odcinek Chrobrego-Opałki, droga powiatowa 3457, w odległości 9 m od drogi

Przy zmierzonym natężeniu ruchu 276-765 poj./h, tylko przy tej pierwszej (ul. Bogumiła) odnotowano przekroczenia równoważnego poziomu hałasu L_{Aeq} (dB) – krótkotrwały poziom hałasu w dni

powседневnie wynosił: LD = 67.2 dB i LN = 59.0 dB. W pozostałych punktach odnotowano: LD = 60.0-62.8 dB i LN = 47.6-53.1 dB.

Brak danych o natężeniu ruchu na drogach powiatowych w gminie Przedeć uniemożliwia stwierdzenie, czy występuje w ich sąsiedztwie ponadnormatywny hałas. Zakładając, iż na terenie gminy Przedeć jest mniejsze natężenie ruchu niż w mieście powiatowym, należy stwierdzić, iż na terenie gminy nie powinno występować przekroczenie poziomu hałasu przy drogach powiatowych. Klimat akustyczny gminy jest zadowalający. Wprawdzie następuje systematyczne zwiększenie natężenia ruchu, zmienia się jednak także struktura transportu i organizacja ruchu, poprawie ulegają stan techniczny pojazdów oraz stan dróg.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym z § 11 ust.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 1225 ze zm.) „Budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwość poniżej poziomu ustalonego w tych przepisach bądź zwiększających odporność budynku na te zagrożenia i uciążliwości, jeżeli nie jest to sprzeczne z warunkami ustalonymi dla obszarów ograniczonego użytkowania, określonych w przepisach odrębnych.” Jednocześnie zgodnie z art. 174 ust. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska eksploatacja dróg, linii kolejowych, nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Emisje polegające na: 1) wprowadzaniu gazów lub pyłów do powietrza, 2) wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, 3) wytwarzaniu odpadów, 4) powodowaniu hałasu, powstające w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, nie mogą, z zastrzeżeniem ust. 3, spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny. Jeżeli w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, utworzono obszar ograniczonego użytkowania, eksploatacja nie może spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza tym obszarem. Natomiast zgodnie z art. 139 ww. ustawy przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych m.in. z eksploatacją dróg, linii kolejowych zapewniają zarządzający tymi obiektami.

4.4. POLA ELEKTROMAGNETYCZNE

Ustawa Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. definiuje pola elektromagnetyczne jako „pole elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0 Hz do 300 GHz”. Takie rodzaje promieniowania mogą występować wszędzie: w domu, miejscu pracy i wypoczynku. Źródłem tego promieniowania są stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, medyczne urządzenia diagnostyczne i terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i gospodarstwa domowego (kuchenki mikrofalowe) oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają urządzenia radiokomunikacji rozsiewczej; stacje nadawcze radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, które emitują do środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 – 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz. Zagadnienia ochrony ludzi i środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym są uregulowane przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa budowlanego, prawa ochrony środowiska, zagospodarowania przestrzennego i przepisami sanitarnymi. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach, przez zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową składowa elektryczna (E) pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać 1 kV/m, a składowa magnetyczna 60 A/m (natężenie pola magnetycznego).

Powinny również być zapewnione standardy jakości środowiska, w zakresie dotrzymania wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku powodowanego przez linie elektroenergetyczne.

Dla istniejących na terenie linii obowiązują:

- Polska Norma PN-E-05100-1:1998 – Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa – obecnie nie aktualna lecz wg tej normy projektowane były wszystkie linie napowietrzne istniejące na terenie planu,

- Polska Norma PN-EN 50423-1:2007 – Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 1kV do 45kV włącznie. Część 1: Wymagania ogólne.

Norma PN-E-05100-1:1998. Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa określa bardzo szczegółowe wymagania dotyczące odległości elektroenergetycznych linii napowietrznych o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV od innych linii, obiektów i urządzeń budowlanych. Norma ta określa odległości minimalne między konstrukcjami wsporczymi lub uziomami słupów linii elektroenergetycznej a kablem linii telekomunikacyjnej:

1. 50 m - w przypadku linii elektroenergetycznych pracujących w układzie z bezpośrednio uziemionym punktem zerowym,
2. 5 m - w przypadku linii elektroenergetycznych pracujących w układzie z izolowanym punktem zerowym lub linii skompensowanych, mających konstrukcje wsporcze stalowe, betonowe lub drewniane uziemione,
3. 0,8 m - w przypadku linii elektroenergetycznych pracujących w układzie z izolowanym punktem zerowym, linii skompensowanych mających konstrukcje wsporcze drewniane i nieuziemione oraz linii do 1kV, niezależnie od rodzaju konstrukcji wsporczych.

Norma ustala odległości minimalne nieuziemionych linii o napięciu do 1kV przy największym zwisie, w określonych warunkach pogodowych:

1. 1 m - od każdej dostępnej części budynku, konstrukcji lub krawędzi dachu,
2. 0,75 m - od krawędzi dachu, jeżeli przewód jest izolowany,
3. 0,2 m - od trudno dostępnej części budynku, jeżeli przewód jest zawieszony na wysięgnikach ściennych, a rozpiętość przęsła wynosi do 20 m.
4. 2,5 m - w kierunku pionowym w górę, oraz 1,5 m - w kierunku pionowym w dół i poziomym - od każdej łatwo dostępnej części budynku, np. parapetu okna, podłogi balkonu (nie dotyczy dachu, który nie służy za taras).

W inny sposób norma ustala odległości minimalne od budynku przewodu nieuziemionego linii elektroenergetycznej o napięciu wyższym niż 1kV przy określonych warunkach pogodowych, gdyż wprowadza wzór na obliczanie każdorazowo takiej odległości (w m):

a) od każdej trudno dostępnej części budynku oraz od krawędzi dachu:

$$1+b/2+U/150$$

b) od każdej łatwo dostępnej części budynku, z wyjątkiem krawędzi dachu nie służącego za taras:

$$2+b/2+U/150$$

gdzie:

b - odległość między przewodami linii elektroenergetycznej odmierzona według warunków określonych w normie,

U - napięcie znamionowe linii elektroenergetycznej (kV).

Odległość przewodu uziemionego linii elektroenergetycznej przy największym zwisie, w określonych warunkach pogodowych, powinna wynosić co najmniej:

- 0,75 m - od każdej trudno dostępnej części budynku,
- 0,2 m - od trudno dostępnej części budynku, jeżeli przewód jest zawieszony na wysięgnikach ściennych przy rozpiętości przęsła do 20 m,
- 0,75 m - od krawędzi dachu nie służącego za taras, jeżeli na odcinku zbliżenia przewód znajduje się na poziomie wyższym niż ta krawędź.

Norma określa maksymalne odległości zbliżenia linii elektroenergetycznych o napięciu do 1kV (przy największym zwisie normalnym) do rurociągu naziemnego z materiałem niepalnym:

1. 2,5 m - pionowo w górę,
2. 1,5 m - pionowo w dół lub poziomo w bok.

Natomiast odległość pozioma przewodów linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 1 kV od rurociągu naziemnego na konstrukcji wsporczej z materiałów niepalnych powinna wynosić co najmniej:

- a) $2+b/2+U/150$ - przy największym zwisie normalnym,
- b) $1+U/150$ - przy zwisie w warunkach pogodowych określonych w normie.

Warunki zbliżenia linii elektroenergetycznych od dróg kołowych zostały sprowadzone do warunku ustawiania słupów wsporczych tak, aby odległość krawędzi fundamentu słupa od granicy pasa drogowego drogi kołowej I, II i III rzędu wynosiła co najmniej 5 m.

Odległość pozioma przewodów linii elektroenergetycznych od linii kolejowych użytku publicznego powinna wynosić co najmniej:

- a) m - w przypadku linii do 1kV, z dopuszczalnym zmniejszeniem do 3 m w razie szczególnych trudności,
- b) $5+U/150$ - w przypadku linii o napięciu powyżej 1kV.

Norma określa zasady prowadzenia napowietrznych linii elektroenergetycznych przez lasy i w pobliżu drzew. Odległość przewodów od korony drzew powinna wynosić co najmniej:

- a) m - w przypadku linii o napięciu do 1kV,
- b) $2,5+U/150$ - w przypadku linii o napięciu wyższym niż 1kV.

Norma ustaliła zasady prowadzenia elektroenergetycznych linii napowietrznych w pobliżu budowli zawierających materiały łatwo palne lub wybuchowe:

trasa linii powinna przechodzić w odległości co najmniej 1,5-krotnej wysokości największego słupa zbliżenia, od słupa linii do stacji paliw płynnych (budynku, zbiornika, pomp) odległość powinna wynosić co najmniej 50 m.

Poziom pól elektromagnetycznych

Na terenie gminy Przedeć umieszczono punkt pomiarowy badań poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku, prowadzonych przez WIOŚ w Poznaniu w ramach Państwowego Monitoringu Ochrony Środowiska w roku 2024 na ulicy Tadeusza Kościuszki w Przedeć, kod punktu P_2022_E_13. W województwie podobnie jak w latach ubiegłych w roku 2024 w żadnym z punktów pomiarowych w Wielkopolsce nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz).

Lokalnie negatywny wpływ na ludzi mogą mieć tereny i linie elektroenergetyczne, będące źródłem hałasu i zakłóceń radioelektrycznych, powodujące zanieczyszczenia wizualne środowiska i emitujące szkodliwe dla zdrowia pole elektryczne oraz magnetyczne, choć nie wywołuje ono trwałych zmian chorobowych a jedynie powodują niekiedy pogorszenie samopoczucia, niepokój, dyskomfort itp. Zastrzeżenia dotyczą zwłaszcza koncentracji napowietrznych linii elektroenergetycznych, stanowiących ważny element sieci przesyłowej i dystrybucyjnej krajowego systemu elektroenergetycznego.

Przez gminę Przedeć przebiega fragment jednotorowej linii elektroenergetycznej o napięciu 220 kV relacji Pątnów – Podolszyce. Wzdłuż tej linii należy uwzględniać pas technologiczny o szerokości 50 m (po 25 m od osi linii w obu kierunkach). Dla pasa technologicznego zgodnie z wnioskiem zarządcy sieci obowiązują ograniczenia użytkowania i zagospodarowania terenów. Dla terenów znajdujących się w pasie technologicznym obowiązują następujące ustalenia. W pasie technologicznym linii ustala się zakaz realizacji budynków mieszkalnych oraz obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Warunki lokalizacji pozostałych obiektów budowlanych nieprzeznaczonych na stały pobyt ludzi muszą uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych.

Na terenie gminy znajdują się sieci dystrybucyjne 15kV, 0,4kV oraz stacje transformatorowe SN/nn, dostarczające energię elektryczną do wszystkich odbiorców na terenie gminy. Sieci dystrybucyjne są w zarządzie ENERGA-OPERATOR SA Oddział w Kaliszu.

W celu zabezpieczenia przed negatywnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, zabezpieczeniem bezpieczeństwa wykonywania robót budowlanych miejsca dostępne dla ludności oraz tereny przeznaczone pod zabudowę należy wyznaczyć wyłącznie na terenie, na którym nie są przekroczone dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego. W granicach pasów technologicznych obowiązują także przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. nr 47 poz. 401) Tereny należy zagospodarować z uwzględnieniem tych przepisów lub należy zmienić przebieg linii elektroenergetycznej. Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu w granicach pasów technologicznych obowiązują do czasu istnienia linii energetycznych napowietrznych. W celu zabezpieczenia przed negatywnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych, zabezpieczeniem bezpieczeństwa wykonywania robót budowlanych oraz zabezpieczenia przed możliwym hałasem wskazuje się pasy wzdłuż linii elektroenergetycznych:

- ustala się pas technologiczny w odległości 25 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii najwyższych napięć 220 kV,
- ustala się pas technologiczny w odległości 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii średniego napięcia 15 kV,

- ustala się pas technologiczny w odległości 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznego linii niskiego napięcia 0,4 kV.

Dla terenów znajdujących się w granicach podanych wielkości wydziela się pasy technologiczne, w których obowiązują ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych, ograniczenia w zakresie prowadzenia prac budowlanych, używania sprzętu oraz nasadzeń zieleni. Przez pas technologiczny linii elektroenergetycznej należy rozumieć obszar, w granicach którego zamyka się ponadnormatywne oddziaływanie tej linii w zakresie emisji pola elektromagnetycznego. Ograniczenia w korzystaniu z pasów technologicznych wynikają z obowiązujących norm oraz przepisów i wymagają indywidualnego wyznaczenia dla każdego przypadku. Zagospodarowanie terenu i zabudowę w zblizeniu do linii elektroenergetycznych dystrybucyjnych zaleca się uzgadniać z właścicielem sieci.

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu w granicach pasów technologicznych obowiązują do czasu istnienia linii energetycznych napowietrzných.

4.5. SZATA ROŚLINNA, GLEBY, ZWIERZĘTA

Mało urozmaicona rzeźba, nieduży udział lasów i łąk oraz wysoka kultura rolna powodują, że wielkoprzestrzenne formy ochrony przyrody: parki narodowe i krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu oraz obszary sieci Natura 2000 nie występują na obszarze gminy. W najbliższym otoczeniu (na obszarze sąsiedniej gminy Babiak), około 2 km na zachód od granicy gminy Przedecz znajduje się Goplańsko-Kujawski Obszar Chronionego Krajobrazu. Na terenie gminy Izbica Kujawska znajduje się Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Modzerowskiego.

Goplańsko-Kujawski OCHK to tereny o różnej genezie i urozmaiconej rzeźbie, z mozaiką pól uprawnych, lasów mieszanych, jezior (w tym jez. Gopło) i dolin rzecznych. Liczne wysepki i płaskie brzegi jezior, sprzyjają rozwojowi rozległych szuwarów, łąk oraz wilgotnych lasów łęgowych, które są najcenniejszym elementem tutejszej przyrody. Tereny te to jedna z najważniejszych w kraju koncentracji miejsc łęgowych wielu gatunków ptaków wodno-błotnych (w tym tak rzadkich, jak czapla purpurowa i batalion) oraz drapieżnych. Podczas wiosennych i jesiennych wędrówek w obszarze tym zatrzymują się na odpoczynek gęsi białoczelne i zbożowe, którym często towarzyszą żurawie.

Formy ochrony przyrody, położone na obszarze gminy to:

- rezerwat leśny Rogóżno, położony w południowej części największego kompleksu leśnego gminy (Leśnictwo Rogóżno), o powierzchni 0.39 ha, utworzony w 1958 r. (zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 30 lipca - M.P. z 1958 r., nr 65, poz. 385 i Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2001 r., nr 123, poz. 2401) w celu ochrony fragmentu wielogatunkowego lasu mieszanego, w którym gatunkami dominującymi są lipa i grab a domieszkę stanowi dąb, jesion, buk (rosnący tu na wschodniej granicy swego naturalnego zasięgu), klon polny i nieliczna sosna.
- użytek ekologiczny Dwa oczka wodne, utworzony w 2015 r (uchwała nr IX/62/2015 Rady Miejskiej w Przedczu z 27 października), obejmujący pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej - dwa oczka wodne o łącznej powierzchni 0.76 ha, położone w tym samym kompleksie leśnym.

Ponadto na terenie gminy znajdują się pomniki przyrody:

- dąb szypułkowy o obwodzie 380 cm i wysokości 20 m, rosnący przy leśniczówce w Rogóźnie (nr rejestru 65),
- buk zwyczajny o obwodzie 270 cm i wys. 25 m, rosnący w oddz. 23m Leśnictwa Rogóżno (nr rej. 189),
- 3 czereśnie dzikie o obwodzie 87-98 cm i wys. 12 m, rosnące w oddz. 48f Leśnictwa Rogóżno (dawniej oddział Leśnictwa Dziwie) (nr rej. 1250/01),
- 2 dęby szypułkowe o obwodzie około 300-310 cm i wysokości 25-28 m, w lesie oddz. 46j Leśnictwa Rogóżno (dawniej oddział Leśnictwa Dziwie) (nr rej. 1251/01),
- 2 dęby szypułkowe o obwodzie około 315-400 cm i wysokości 28 m, w oddz. 48g Leśnictwa Rogóżno (dawniej oddział Leśnictwa Dziwie) (nr rej. 1252/01); pomierzono 5 obiektów - martwe konary, w jednym próchnica pnia,
- dąb szypułkowy o obw. 315 cm i wys. 27 m, rosnący w oddz. 50b Leśnictwa Rogóżno (dawniej oddział Leśnictwa Dziwie) (nr rej. 1253/01); martwe konary i gałęzie, dziupla, zawieszona kapliczka,
- 3 sosny wejmutki o obw. 170-200 cm i wys. 27 m, w oddz. 47a Leśnictwa Rogóżno (dawniej oddział Leśnictwa Dziwie) (nr rej. 1254/01)
- dąb szypułkowy o obw. 390 cm i wys. 26 m, rosnący w oddz. 9g Leśnictwa Rogóżno (nr rej. 1255/01),

- dąb szypułkowy o obw. 330 cm i wys. 26 m, rosnący w oddz. 19fg Leśnictwa Rogóźno (nr rej. 1256/01); martwe gałęzie, tylce,
- dąb szypułkowy o obw. 300 cm i wys. 25 m, rosnący w oddz. 22f Leśnictwa Rogóźno (nr rej. 1257/01); w rzeczywistości dwa drzewa, w jednym martwe gałęzie i tylce, w drugim – martwe gałęzie i konary, dziupla, zawieszona kapliczka,
- 1257/01); w rzeczywistości dwa drzewa, w jednym martwe gałęzie i tylce, w drugim – martwe gałęzie i konary, dziupla, zawieszona kapliczka.

Z wyjątkiem dwóch pierwszych, dla których brak danych na temat sposobu ogłoszenia, pozostałe uznane zostały za pomniki przyrody rozporządzeniem Wojewody Wielkopolskiego (nr 39/2001 z 5 listopada 2001 r.) - Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2001 r., nr 136, poz. 2665. Niestety, na mapach RDLP pomników przyrody nie ma a z kolei ich usytuowanie na mapach GDOŚ nie obejmuje wszystkich obiektów i nie odpowiada podanym wyżej oddziałom leśnym. W terenie z całą pewnością udało się zlokalizować jedynie pomnikowy okaz buka w oddz. 46l Leśnictwa Rogóźno (dawniej oddział Leśnictwa Dziwie), którego nie ma w powyższym wykazie i prawdopodobnie (brak charakterystycznych tabliczek oznaczających pomnik przyrody) 5 dębów rosnących w oddz. 48g tego samego kompleksu leśnego.

Teren gminy znajduje się w odległości większej niż 1,9 km od obszarów chronionego krajobrazu, ponad 19 km od Obszaru Natura 2000 „Dolina Środkowej Warty”, ponad 22 km od Obszaru Natura 2000 „Pradolina Bzury-Neru” oraz ponad 22 km od Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego.

Szata roślinna

Szata roślinna jest dosyć urozmaicona a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Grunty leśne zajmują około 13,5 % ogólnej powierzchni gminy a duże połacie wysoczyzny są ubogie w drobne zadrzewienia ostożowe, obsadzenia dróg i cieków czy nawet pojedyncze drzewa. Obszary pozadolinne zdominowane są przez zbiorowiska antropogeniczne pól uprawnych. W dnie rynny jeziornej przeważają nieużytki wodne a obrębie szerokiego dna południowego fragmentu doliny Rgilewki rozległe połacie łąk i pastwisk, całkowicie pozbawione zieleni wysokiej a nawet krzewów. Zabudowa większości wsi jest skupiona, często z zielenią przydomowych ogrodów.

Naturalne zespoły roślinne (lasy, tereny zadrzewione i zakrzewione, użytki zielone, wody powierzchniowe, wodne nieużytki) zajmują łącznie około 22,3 % powierzchni gminy. Lasy państwowe, administrowane przez Nadleśnictwo Koło, obręb Kłodawa nie odbiegają wiele od potencjalnej roślinności naturalnej, którą stanowią na obszarze gminy:

- siedliska grądów środkowoeuropejskich (Galio-Carpinetum) ubogich lub żyznych, odmiany kujawskiej, formy niżowej – najbardziej przekształcone antropogenicznie, o dogodnych warunkach dla rozwoju rolnictwa i osadnictwa, obejmujące głównie wykorzystywane rolniczo powierzchnie wysoczyznowe
- zespoły dąbrów świetlistych (Potentillo albae-Quercetum typicum), charakterystyczne dla obszaru lekko pagórkowatej strefy marginalnej w północnej części gminy
- niżowe łągi olszowe, jesionowo-olszowe (Circae-Alnetum) siedlisk wodogruntowych, okresowo lekko zabagnionych, charakterystyczne dla rozległych fragmentów płaskiego dna doliny Rgilewki
- olsy (Carici elongatae-Alnetum sensu lato = Ribo nigri-Alnetum i inne), podmokłych i zabagnionych obniżen terenowych.

Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej T. Tamplera i in., gmina Przedecz leży na pograniczu dwóch krain, dzielnic i mezoregionów: Krainy Wielkopolsko-Pomorskiej i mezoregionu Pojezierza Wielkopolskiego, wchodzącego w skład Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej (III.7.b) oraz Krainy Mazowiecko-Podlaskiej i mezoregionu Wysoczyzny Kłodawsko-Tureckiej, będącej częścią dzielnicy Równina Warszawsko-Kutnowska (IV.3.a).

Lesistość gminy jest nieduża. Lasy są rozproszone i występują w postaci niezbyt dużych kompleksów. Najliczniej reprezentowanymi typami siedliskowymi, porastającymi utwory morenowe żyznych obszarów wysoczyznowych są: las świeży (Lśw), las mieszany świeży (LMśw), las wilgotny (Lw) i las mieszany wilgotny (LMw) z szeroką gamą gatunków panujących: sosną, modrzewiem, świerkiem, dębem, grabem, bukiem, klonem, lipą, brzozą, olchą. W podszycie zwykle występuje leszczyna, trzmielina oraz podrost ww. drzew. W runie, którego optimum rozwoju przypada w okresie wiosennym (przed ulistnieniem drzew i krzewów) rosną takie gatunki jak: gwiazdnica wielokwiatowa, przylaszczka pospolita, przytulia wonna, miodunka łożna, gajowiec żółty i zawilec gajowy a w miejscach bardziej wilgotnych również kokorycz i zioło żółta.

Na mniej żyznych siedliskach grądowych dorzecza Rgilewki występują również ubogie siedliska boru mieszanego świeżego (BMśw), z sosną, jako gatunkiem dominującym, występującą na ogół w litych, jednopiętrowych drzewostanach. Różny jest wiek lasów, przeważają jednak drzewostany III-V klasy wiekowej. Potencjalna produktywność i zasobność ww. drzewostanów należy do średnich.

W dolinach rzek i cieków przeważają olsy, ale występują też żyzne siedliska łęgu jesionowo-olszowego. Część każdego większego kompleksu leśnego stanowią lasy ochronne grupy I – lasy wodochronne.

Szata roślinna obszarów użytkowanych rolniczo odznacza się na ogół małym stopniem naturalności i reprezentowana jest głównie przez agrocenozy pól uprawnych oraz zbiorowiska roślinne łąk i pastwisk.

Niewiele jest terenów zieleni urządzonej (m.in. parków, zieleńców, zadrzewionych cmentarzy, ogrodów działkowych) oraz predestynowanej do objęcia fachową pielęgnacją. Na uwagę zasługuje Park Zamkowy w Przedczu. Ślady dawnych założeń nosi dziewiętnastowieczny park podworski w Katarzynie. Zadrzewione są nieczynne cmentarze ewangelicko-augsburskie w Przedczu i Nowej Wsi Wielkiej, cmentarz żydowski w Przedczu oraz czynny cmentarz parafialny w mieście (częściowo).

Świat zwierzęcy

Świat zwierzęcy jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. Większość występujących tu zwierząt związana jest z terenami leśnymi oraz ekosystemami łąk i nieużytków wodnych rynny jeziornej. W lasach żyją sarny i dziki. Czasami pojawiają się łosie, ale w gminie nie mają one swych stałych ostoi. Podobnie, w wodach jeziora Przedecz i jego niektórych dopływów niekiedy zaobserwować można wydry oraz bobry. Z drapieżników występują m.in. lisy, kuny i łasice. Na terenach rolniczych przeważają zwierzęta, które potrzebują do bytowania pól uprawnych, najlepiej z małymi kępami lasów i zadrzewień (sarny, lisy, zające, bażanty, kuropatwy, przepiórki), a takich drobnych ekosystemów ostojowych na obszarze gminy nie brakuje. Spośród innych ssaków najczęściej spotykane to: dziki królik, wiewiórka, jeż, ryjówka, rzęsosek rzeczek, kret i nietoperze.

Zdecydowanie mniej liczne są gady, reprezentowane przez jaszczurkę zwinkę, zasiedlającą nasłonecznione polany, trawiaste zręby itp., padalca – pospolitego mieszkańca wilgotnych lasów i borów mieszanych oraz zaskrońca, spotykanego głównie na torfowiskach, podmokłych łąkach, skrajach lasów. Gatunkiem rzadko spotykanym jest jaszczurka żyworodna, preferująca wilgotne skraje lasów i łąk.

Wilgotne lasy i podmokłe łąki rynny jeziornej, stwarzają doskonałe warunki żerowania wielu płazów. Spośród żab brunatnych, na wilgotnych łąkach, pastwiskach, w olsach i łęgach dosyć pospolita jest żaba trawna a wilgotne łąki i lasy zasiedla żaba moczarowa. Z żab zielonych, w rynnie Jeziora Przeddeckiego dość powszechnie występują żaba jeziorkowa i wodna, przypuszczalnie gatunkiem ustępującym jest natomiast żaba śmieszka. Mniejsze zbiorniki wodne, stawy, torfianki, rowy zasiedla kumak nizinny. Z krajobrazem rolniczym związana jest grzebiuszka ziemna. Miejscami rozrodu ropuch (najczęstsza jest ropucha szara) są wypłycone partie jeziora, śródpolne stawy, glinianki. W płytkich, zarośniętych zbiornikach, dołach potorfowych i rowach występuje traszka a niekiedy również traszka grzebieniasta.

Fauna ryb ogranicza się do gatunków pospolitych i w dużej mierze utraciła właściwe jej cechy. W wielu zbiornikach wodnych kształtowana jest przez działalność gospodarczą człowieka. W rzekach i ciekach duży wpływ na ilość i jakość ryb ma zły stan czystości ich wód.

Największym bogactwem gatunków charakteryzują się bezkręgowce. Szczególnie licznie reprezentowane są owady i pajęczaki.

Najlepiej poznana i najbardziej widoczna jest fauna ptaków, jedyna gromada świata zwierzęcego niemal w całości podlegająca ochronie gatunkowej.

Północno-wschodnia część powiatu kolskiego nie należy do obszarów ważnych dla ptaków w okresie gniazdowania i migracji (według oprac. P. Wylegały i in.) Niemniej, na polach spotkać można bażanty, kuropatwy i przepiórki. Rynna jeziorna stwarza dogodne warunki dla żerowania i gniazdowania ptaków wodno-błotnych i drapieżnych. Jezioro jest miejscem odpoczynku dla niektórych ptaków przelotnych, część z nich zostaje na okres zimowy.

Gatunkami ptaków wodnych lęgnącymi się na wszystkich większych zbiornikach wodnych są: łyska, perkoz dwuczuby i krzyżówka, często występują perkozy, łabędź niemy, czernica, głowienka i kokoszka. Poza populacją lęgową, dosyć istotną grupę gatunków ptaków wodno-błotnych, która nie uczestniczy w lęgach stanowią m.in. czaple siwe i białe, śmieszki i rybitwy rzeczne. Wiosną i jesienią lustro wody jeziora przyciąga stada łysek i kaczek oraz łabędzi: krzykliwego i czarnodziobego. Pas trzciny i szuwarów zasiedla typowy dla tego środowiska zespół wróblowatych, reprezentowanych głównie przez trzcinia i trzcinia, tereny otwarte (turzycowiska, wilgotne łąki) są charakterystyczne dla derkacza, kszczyka, rycyka, brodzca, krwawodziobego i kulika wielkiego

a zadrzewione i zakrzewione łąki m.in. pliszki żółtej. Często spotykanym gatunkiem jest w otoczeniu rynny Jeziora Przedeckiego żuraw.

W lasach i borach typowy zespół gatunków stanowią: zięba, trznadel, świergotek drzewny, sówka, pokrzewka, drozd śpiewak, kos, mucholówka szara. Dziuplaste drzewa zajmują: dzięcioł czarny, puszczyk, kowalik, oraz sikory: bogatka, modra, sosnowka i czubatka. Ponadto spotkać można: bociana czarnego, myszola, kanię, pustułkę. Niemal wszystkie ww. gatunki ptaków występują na obszarze gminy nielicznie, co wynika zarówno z ich preferencji, jak i dużego udziału środowisk wtórnych, składających się na krajobraz kulturowy. Mimo to, na terenie Leśnictwa Rogoźno wydzielono strefę gniazdowania bociana czarnego. Na terenie Gminy Przedeck znajdują się dwie strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania bociana czarnego (*Ciconia nigra*) – w obrębie ewidencyjnym Chrustowo oraz w obrębie ewid. Nowa Wieś Wielka. Bocian czarny jest jednym z gatunków ptaków wymienionych w załączniku nr I dyrektywy ptasiej, objętych szczególnymi środkami ochronnymi, które mają na celu zapewnienie przetrwania i rozrodu tych gatunków. W załączniku nr 1 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt wskazano, że bocian czarny objęty jest ścisłą ochroną czynną. W załączniku nr 4 rozporządzenia wskazano, iż całoroczny obszar ochrony obejmuje promień 200 m od gniazda, a ochrona okresowa (od 15 marca do 31 sierpnia) promień 500 m od gniazda.

Otwarte środowisko pól uprawnych nie jest szczególnie atrakcyjnym miejscem dla ptaków lęgowych. Tereny rolne są siedliskami gatunków ptaków szeroko rozpowszechnionych i licznych, głównie wróblowych. Charakterystycznym gatunkiem agrocenoz jest skowronek polny, ale pojawiają się także: ortolan, trznadel, srokoz i gąsiorek - gatunki chronione oraz uznane za zagrożone wyginięciem w skali Europy. Gatunkami synantropijnymi, związanymi z siedzibami ludzkimi są: bocian biały, jaskółki: dymówka i oknówka, szpak, wróbel, mazurek, kopciuszek.

Użytkowanie rolnicze, postępująca urbanizacja, prowadzona w pobliżu eksploatacja węgla brunatnego itp. spowodowały pewne zubożenie flory i fauny na obszarze gminy. Na wielu jej fragmentach egzystują przede wszystkim gatunki pospolite, najlepiej przystosowane do miejscowych warunków życia.

Dla niemal wszystkich kręgowców zagrożeniem jest wspomniana zmiana stosunków i zanieczyszczenie wód, kłusownictwo, płoszenie zwierzyny (wjeżdżające do lasów samochody, quady, motocykle), tępienie niektórych z nich jako szkodników itp.

Skuteczność ochrony gatunkowej uzależniona jest zatem w dużej mierze od stanu siedlisk przyrodniczych, ważnych dla życia poszczególnych gatunków.

Gleby

Gmina Przedeck charakteryzuje się przeciętnymi warunkami glebowymi. Ogólny wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej, według klasyfikacji IUNG w Puławach wynosi 66.0, przy średniej wojewódzkiej 67.6 i średniej krajowej 66.6 pkt.

Ale grunty orne zajmują prawie $\frac{3}{4}$ ogólnej powierzchni gminy i niemal w połowie są to dobre gleby naglinowe kl. II-IVa, zaliczane do kompleksów: pszenno dobrego (2), pszenno-żytniego (4), często zbożowo-pastewnego (8) i lokalnie żytniego dobrego (5).

Są to na ogół gleby bielcowe, brunatne kwaśne i czarne ziemie zdegradowane, wytworzone z piasków gliniastych mocnych lub lekkich na glinie. Część z nich (około 12%) stanowią szczególnie chronione gleby wysokich klas bonitacyjnych, kl. II-III. Większe, zwarte powierzchnie zajmują one w rejonie Kłokoczyna, Katarzyny, Dziwia i Nowej Wsi Wielkiej. Ich uzupełnieniem są m.in. duże powierzchnie gleb pszennych i pszenno-żytnich, kl. IVa, na obszarach ww. miejscowości oraz Żarowa, Zalesia i północnej części miasta. Tereny te stanowią naturalną bazę żywieniową gminy, stwarzając dobre warunki dla wysokotowarowej produkcji rolnej.

W środkowej części gminy, na podstawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów i badań gleboznawczo-rolniczych wykonanych w połowie lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku, ze względu na wysoki poziom wód gruntowych, wydzielono rozległą strefę gleb hydrogenicznych, obejmującą około 1/5 powierzchni gruntów ornych. Niekiedy stanowiły ją gleby naglinowe kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego (8), charakteryzujące się dużą zdolnością do magazynowania wody i korzystnie reagujące na obniżenie poziomu wód gruntowych – po uregulowaniu stosunków powietrzno-wodnych mogące przejść do kompleksu 2 lub 4. Częściej jednak, zajmujące większe i bardziej zwarte powierzchnie, gleby kompleksu zbożowo-pastewnego słabego (9), o małej lub bardzo małej zdolności zatrzymywania wody, wówczas okresowo lub stale podmokłe a obecnie wyraźnie przesuszone i wyjałowione. W zmierzonych, pojedynczych studniach kopanych, które zachowały się jeszcze na obszarze gminy, w sierpniu 2016 r. (przy generalnie niskim stanie wód powierzchniowych i podziemnych) lustro wody utrzymywało się na głębokości ca 4-5 m p.p.t. Gleby hydrogeniczne kompleksów 8 i 9 koncentrują się

głównie na gruntach wsi: Józefowo, Holenderki, Łączewna, Arkuszewo, w zachodniej części Nowej Wsi Wielkiej, północnej części Dziwia oraz na obrzeżach jeziora Przedecz.

Dla odmiany, lokalnie (głównie w sąsiedztwie rynny jeziornej) występują niewielkie strefy silnie nachylonych terenów z glebami kompleksu pszennego wadliwego (3), szczególnie zagrożonego erozją. Słabe gleby napiaskowe, kl. V i VI, kompleksów żytnich: słabego (6) i bardzo słabego (7, żytnio-tubinowego) zajmują łącznie około 30% powierzchni gruntów ornych. Na ogół występują w postaci niedużych płatów, większe powierzchnie zajmując w rejonie Zalesia, Żarowa, Rybna, Broniszewa oraz na północnych obrzeżach kompleksu leśnego położonego przy południowej granicy gminy – na SE od miasta.

Nieduży jest udział użytków zielonych, skoncentrowanych głównie w południowej części doliny Rgilewki i dnie rynny Jeziora Przedckiego. W tym pierwszym rejonie dominują łąki i pastwiska wytworzone na podłożu z gleb murszowo mineralnych, przydatne dla hodowli bydła i produkcji pasz. W drugim więcej jest wodnych nieużytków niż użytków zielonych nadających się do gospodarczego wykorzystania. Z uwagi na ich niewielki udział (niepełna 5% ogólnej powierzchni gminy), względnie korzystne rozmieszczenie oraz pełnione funkcje przyrodniczo-ekologiczne, tereny te zasługują na szczególną ochronę.

Bezpośrednim skutkiem zanieczyszczenia wód i powietrza oraz presji terenów zurbanizowanych i rolniczych na środowisko jest degradacja gleb i szaty roślinnej. Każdy rodzaj gleby odznacza się bowiem pewnym naturalnym poziomem pierwiastków w glebie. Nadmierne nagromadzenie niektórych z nich, stanowiących normalnie makro- i mikroskładniki pokarmowe roślin hamuje procesy humifikacji, zmniejsza aktywność biologiczną gleby.

Akumulacja zanieczyszczeń dotyczy także szaty roślinnej. Zagrożone są zwłaszcza siedliska o małym stopniu naturalności, nietrwale oraz odizolowane od innych zespołów zieleni, całkowicie otoczone zabudową lub terenami rolniczymi (straty w przyroście drzewostanu, uszkodzenia drzew, zmniejszenie odporności na niszczenie przez owady i pasożytnicze grzyby, uszkodzenia mechaniczne itp.). Lasy gminy Przedecz nie należą do kompleksów trwale uszkodzonych przez zanieczyszczenia przemysłowe, noszą jedynie ślady słabych uszkodzeń, charakteryzują się więc dobrym stanem sanitarnym i zdrowotnym. Wpływ na ich kondycję ma jednak obniżający się poziom wód gruntowych i przesuszenie podłoża. Przeciwdziałać temu może m.in. planowa przebudowa drzewostanów leśnych z dostosowaniem do istniejących warunków siedliskowych, sprzyjająca stopniowej renaturalizacji lasów w przyszłości.

Stan zbiorowisk roślinnych w sposób bezpośredni oddziałuje na faunę, jej liczebność, różnorodność i kondycję. Zagrożeniem jest zanieczyszczenie wód, likwidacja wszelkich zadrzewień i formacji krzewiastych, osuszanie terenów podmokłych, wycinanie trzcinowisk i roślinności nadbrzeżnej, wypalanie traw, nierozważne stosowanie herbicydów i środków ochrony roślin oraz nadużywanie nawozów sztucznych a także kłusownictwo, płoszenie i tępienie zwierząt.

Klasy gleb na terenach objętych planem opisano w punkcie 2, przy opisie terenów objętych opracowaniem.

Powiązania przyrodnicze badanych terenów z otoczeniem

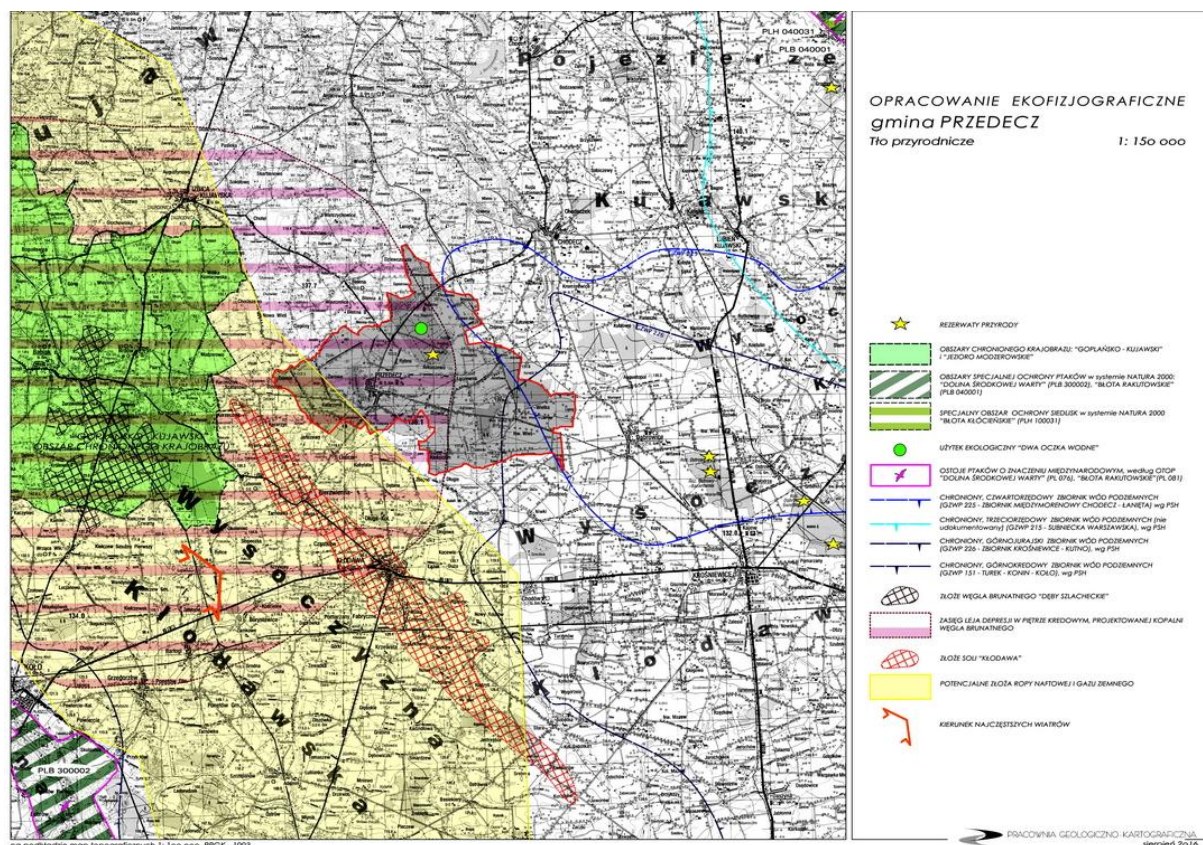
Położenie w granicach jednego mezoregionu i w większości, w dorzeczu dwóch rzek: Noteci i Rgilewki powoduje, że gmina Przedecz stanowi dosyć jednorodną jednostkę strukturalną (Wysoczyzna Kłodawska), położoną pomiędzy słabo zaznaczoną strefą marginalną ostatniego zlodowacenia (fragment Pojezierza Kujawskiego w skrajnie północno-zachodniej części gminy) a Kotliną Kolską - lokalnym rozszerzeniem pradoliny warszawsko-berlińskiej.

Sieć hydrograficzna gminy, należąca do systemu wodnego Odry a ściślej jej największego dopływu – rzeki Warty, rozmieszczona jest dosyć równomiernie. Dla wschodniej części gminy charakterystyczne są niewielkie dolinki o przebiegu równoleżnikowym z ciekami uchodzącymi do Rgilewki lub zasilającymi Jezioro Przedckie.

Obszar gminy usytuowany jest na styku Wielkopolsko-Pomorskiej krainy przyrodniczo-leśnej (mezoregion Doliny Konińskiej, według regionalizacji T. Tamplera i in.) i krainy Mazowiecko-Podlaskiej (mezoregion Wysoczyzny Kłodawsko-Tureckiej) a jednocześnie w obrębie subregionu kujawskiego według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza.

W całości położony jest poza zasięgiem systemu obszarów chronionych Natura 2000 i WSOCH województwa wielkopolskiego oraz znaczących (krajowych i regionalnych) korytarzy ekologicznych. Poprzez główne, w skali gminy, korytarze ekologiczne: rynny Jeziora Przedckiego, doliny Noteci i doliny Rgilewki, użytkowane rolniczo powierzchnie wysoczyznowe gminy (z odosobnionymi kompleksami leśnymi o charakterze lokalnych węzłów ekologicznych), mają połączenie z obszarami

Natura 2000 sąsiednich powiatów, m.in. okolic Jeziora Gopło i doliny Warty. Powiązania lokalne są często słabe, niewystarczające dla zachowania równowagi w środowisku.

4.6. WARUNKI METEOROLOGICZNE I KLIMAT

Klimat okolic Przedcza związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza gmina położona jest na obszarze subregionu kujawskiego, eksponowanego na słabnący wpływ oceanu.

Amplitudy temperatur są tutaj przeciętne, wzrastające ku wschodowi, nie wykazujące wpływu Bałtyku, lato długie (około 94 dni) i ciepłe (+18.5°C w lipcu), zima również dość długa (około 85 dni) i chłodniejsza niż w zachodniej części kraju (średnia temperatura stycznia -2.4°C). Charakterystyczna dla tej części Polski jest duża liczba dni pochmurnych (około 125). Długość trwania okresu wegetacyjnego wynosi niespełna 220 dni. Opady atmosferyczne, z roczną sumą 536 mm w Izbicy Kujawskiej, 541 mm w Chodczu i 574 mm w Kłodawie, kształtują się poniżej średniej krajowej. W poszczególnych latach zauważyć można znaczną zmienność sum opadów – od 348 mm (Izbica), 343 mm (Chodec) i 319 mm (Kłodawa) w roku „suchym” (1989) do 785 mm (I), 772 (Ch) i 805 (K) w roku „mokrym” (1980). Maksimum przypada w lipcu-sierpniu, najniższe sumy charakteryzują miesiące zimowe (styczeń-marzec).

Potwierdzają to, w znacznym stopniu, dane podstawowych parametrów meteorologicznych dla stacji IMGW w Izbicy Kujawskiej (położonej najbliżej), w większości za lata 1951-1970 oraz stacji w Kole za lata 1961-2000.

Podobnie jak na większości terytorium kraju, przeważają wiatry zachodnie (blisko połowę wszystkich wiatrów stanowią wiatry wiejące z kierunków NW-SW). I podobnie jak na większości terytorium kraju, również w rejonie Przedcza przeważają wiatry zachodnie, stanowiące blisko połowę ogółu wiatrów wiejących w ciągu roku. Wiosną i jesienią wzrasta udział wiatrów wschodnich. Nadto, stacja IMGW w pobliskim Kole (dane za lata 1961-1970 lub 1961-2000) odnotowuje dużą (7.3%) ilość ciszy.

Warunki klimatu lokalnego, są zbliżone do przedstawionej wyżej specyfiki makroklimatu i mało zróżnicowane. Pewien, modyfikujący wpływ na klimat lokalny ma obecność rynny Jeziora Przeddeckiego z dużymi powierzchniami wilgotnych i podmokłych łąk oraz dość duże kompleksy leśne, w północnej i wschodniej części gminy.

Dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzaniem charakteryzują się powierzchnie wysoczyznowe. Mało korzystnymi lub niekorzystnymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi, występowaniem mgieł, zastoisk chłodnego powietrza i inwersji temperatur oraz ukierunkowanym przewietrzaniem wyróżnia się wspomniana rynna jeziorna. Specyficzne warunki klimatu lokalnego mają tereny leśne. Charakteryzują się one z reguły nieco gorszym nasłonecznieniem (zacienienie), ale dużą zaciszą i dobrymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi o zmniejszonych wahaniami dobowych. Są to tereny o wzbogaconym składzie fizyko-chemicznym powietrza w tlen, ozon, olejki eteryczne (fitoncydy) oraz inne substancje śladowe podnoszące komfort bioklimatyczny. Tereny położone na ich obrzeżach przez dużą część roku znajdują się w zasięgu szeroko-frontowego napływu czystego powietrza.

Duże znaczenie, w warunkach klimatu lokalnego, mają doliny rzek i większych cieków, stanowiące kierunki grawitacyjnego spływu wychłodzonego powietrza z wyżej położonych powierzchni wysoczyznowych.

Sytuacja się jednak zmienia. Obserwowane od wielu lat zmiany klimatyczne związane są z globalnym ociepleniem i wzrostem temperatury powierzchni Ziemi. Większość zmian zachodzących w ostatnim półwieczu przypisuje się działalności człowieka, w tym m.in. emisji gazów cieplarnianych, dwutlenku węgla, aerozoli. Następstwem jest przesuwanie się stref klimatycznych, topnienie lodowców, rozmarzanie wiecznej zmarzliny i wzrost ekstremalnych zjawisk pogodowych: fale upałów, powódzie, tropikalne cyklony, huragany, zmiany w opadach (wyższa temperatura to szybsze wysychanie gleby a w konsekwencji pustoszenie, wzrost ilości pożarów, przyspieszony metabolizm owadów itp.).

W skali krajowej rośnie liczba dni gorących i okresy takie ulegają wydłużeniu – letnie upały nam spowszednieją. Zmniejsza się liczba dni zimnych oraz dni z przymrozkiem. Najdłuższe okresy zimne ulegają skróceniu a okresy bezprzymrozkowe wydłużeniu. Nastąpiło znaczne zmniejszenie ilości dni bardzo mroźnych oraz okresów takich dni. W nadchodzących latach należy spodziewać się wzrostu niedosytu opadów (zwiększy się ilość deszczów nawaalnych!) i zagrożenia suszą.

4.7. GOSPODARKA ODPADAMI NA TERENIE GMINY

Gmina należała do Związku Międzygminnego „Kolski Region Komunalny”, który tworzył 11 gmin należących do powiatu kolskiego: Miasto Koło, Gmina Koło, Miasto i Gmina Dąbie, Miasto i Gmina Kłodawa, Miasto i Gmina Przedecz, Gmina Babiak, Gmina Chodów, Gmina Grzegorzew, Gmina Kościelec, Gmina Olszówka, Gmina Osiek Mały. Związek Międzygminny „Kolski Region Komunalny” w 2004 roku podpisał ze Związkiem Międzygminnym „Koniński Region Komunalny” porozumienie, określające zasady współpracy na rzecz usprawnienia systemu gospodarki odpadami. W roku 2005 rozpoczęto opracowanie projektu pt.: „Uporządkowanie Gospodarki Odpadami Na Terenie Subregionu Konińskiego”. Uchwałą nr XII/43/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. Zgromadzenie Związku Międzygminnego „Kolski Region Komunalny” podjęło decyzję o postawieniu Związku Międzygminnego „Kolski Region Komunalny” w stan likwidacji.

Na terenie gminy Przedecz zamknięto i zrekultywowano działające przez szereg lat składowisko odpadów komunalnych w Kolonii Górka (sołectwo Dziwie), nie spełniające wymogów sanitarnych oraz przepisów ochrony środowiska – brak zabezpieczeń technicznych, chroniących środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem.

Od 2013 r. na terenie gminy Przedecz funkcjonuje nowy system gospodarowania odpadami, zmierzający do ograniczenia składowania zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów ulegających biodegradacji na składowiskach, zwiększenia udziału odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych (papieru, szkła, tworzyw sztucznych, metali) oraz objęcia wszystkich mieszkańców zorganizowanym systemem odbioru odpadów komunalnych powstających w gospodarstwach domowych.

Gospodarkę odpadami na terenie gminy aktualnie normują „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Przedecz” przyjęty Uchwałą Nr XXII/163/2021 Rady Miejskiej w Przedczu z dnia 4 listopada 2021 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Przedecz oraz Uchwała Nr XXII/164/2021 Rady Miejskiej w Przedczu z dnia 4 listopada 2021 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

4.8. ŚRODOWISKO KULTUROWE

Wykaz obiektów zabytkowych nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków.

- Przedecz – teren średniowiecznego grodziska, na którym znajdują się relikty zamku wraz z najbliższym otoczeniem, objęty strefą „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej
 - pierzeje ulic i placów w obrębie skupionej zabudowy centrum miasta, objęte strefą „B” ochrony konserwatorskiej
 - tereny położone pomiędzy granicą strefy „B” a Jeziorem Przedeczkim objęte strefą „K” ochrony krajobrazowej
 - murowana baszta zamkowa z około 1370 r.
 - zamek (zbudowany około 1370 r.), później zbór ewangelicki (neogotycki, z około 1820-1825 r., wzniesiony z wykorzystaniem murów gotyckiego zamku) a współcześnie dom kultury i biblioteka
 - zespół nieczynnego cmentarza ewangelicko-augsburskiego
 - zespół cmentarza rzymsko-katolickiego, grzebalnego
 - zespół kościoła parafialnego p.w. św. Rodziny, neogotycki z 1905-1909
 - dzwonnica murowana z 1834 r. (przy nim)
 - ratusz, klasycystyczny z około 1826 r. (z wysuniętym przed fasadę frontową płytkim ryzalitem zwieńczonym trójkątnym szczytem z herbem miasta, przykryty dachem czterospadowym)
 - remiza, murowana z 1826 r.
 - jatki miejskie, klasycystyczne z 1820 r.
 - kilka domów, murowanych z I poł. XIX w.
- Jasieniec – dwór drewniany z XIX/XX w. (obecnie nieistniejący)
- Katarzyna – park dworski z XIX w., szczątkowy (tzw. park dziedzica)
- Nowa Wieś Wielka
 - cmentarz ewangelicko-augsburski, nieczynny
 - wiatrak, koźlak (nie ma już śladu po nim)
- Żarowo – kuźnia, murowana z XVIII/XIX w. (nieistniejąca)

W rejestrze Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu wymienione są:

- układ urbanistyczny, z XIV, XIX w., nr rej.: 472/213 z 12.03.1992 r.
- kościół parafialny p.w. św. Rodziny, nr rej.: 333/75 z 21.05.1984 r.
- dzwonnica z 1834 r., nr rej. j.w.
- założenie zamkowe z XIV w., nr rej. 20 z 14.11.1967 r.
- ratusz (pl. Wolności), z około 1826, nr rej.: 330/72 z 21.05.1984 r.
- jatki miejskie (pl. Wolności), z ok. 1820 r., nr rej.: 331/73 z 21.05.1984 r.
- dom, pl. Wolności 6, z I poł. XIX, nr rej.: 332/74 z 21.05.1984 r.
- cmentarz żydowski.

Na terenie gminy, w Przedczu znajduje się Zespół Szkół ze szkołą podstawową oraz gimnazjum. W szkołach przypada średnio 21 osób na oddział. W mieście znajduje się także przedszkole dla 75 dzieci.

W Przedczu powstał Ośrodek Sportu i Rekreacji z boiskiem piłkarskim i szatniami, także kompleks sportowy „Orlik 2012”, urządzono targowisko miejskie oraz obiekty rekreacyjne nad jeziorem.

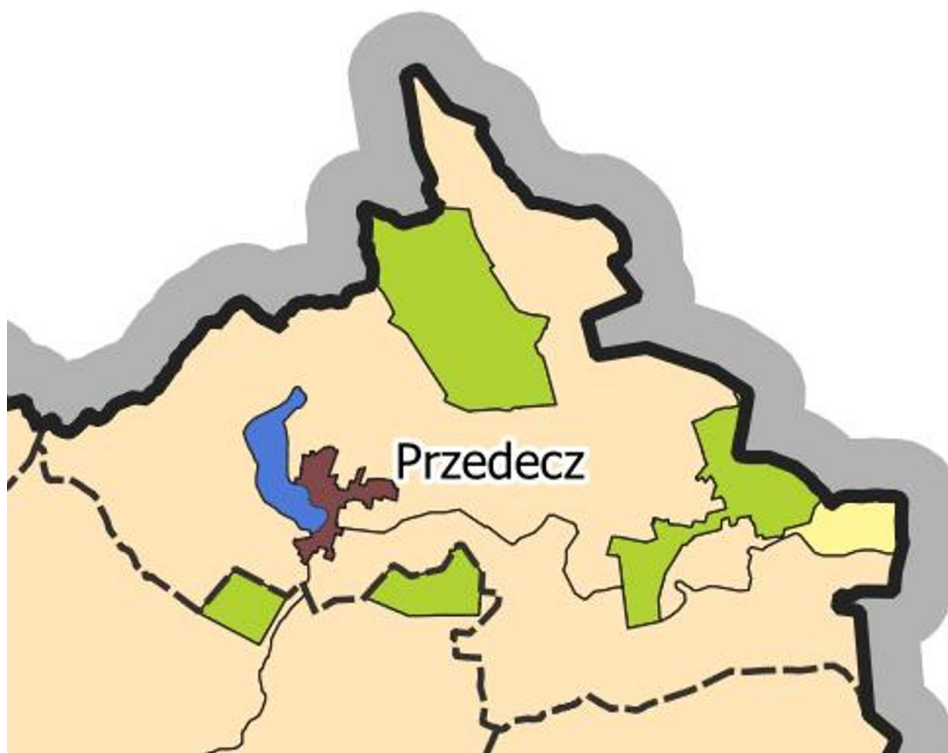
W Przedczu znajduje się przychodnia lekarska oraz apteka.

W zamku działa Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury oraz Miejsko – Gminna Biblioteka Publiczna oraz Regionalna Izba Muzealna. Przy MGOK działa zespół ludowy „Przedeczanki” oraz Klub Seniora. Imprezami tradycyjnymi dla Przedcza są dni miasta oraz Kujawskie Sypanie Piaskiem. Sypanie piaskiem to zwyczaj sięgający XIX w., rozpowszechniony na terenie Kujaw wśród społeczności wiejskiej. Posypywanie praktykowane było głównie przed Świętami Wielkanocnymi, gdzie ozdabiano dróżki prowadzące do domostw. Jeszcze na początku lat 60-tych na terenie Żarowa k. Przedcza wysypywano wzory piaskiem.

4.9. KRAJOBRAZ

Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego został zatwierdzony Uchwałą nr LI/1000/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r.

Charakterystyka krajobrazów na terenie gminy:

Na terenie gminy audyt wyróżnia następujące krajobrazy określone przez typ i podtyp:

- typ wiejski (6) – podtyp: z przewagą wstęgowo ułożonych zespołów niewielkich pól ornych, łąk i pastwisk (6b);
- typ leśny (3) – podtypy: z przewagą siedlisk lasowych (3b);
- typ miejski (9) – podtyp: miejscowości z zachowanym układem historycznym (9a);
- wód powierzchniowych – podtyp 1a - jeziora

Ukształtowanie powierzchni gminy Przedecz jest mało zróżnicowane, chociaż zachodnia część położona jest w strefie marginalnej ostatniego zlodowacenia i związanych z tym procesów erozyjno-akumulacyjnych. Powiększanie areалу pól uprawnych a tym samym uproszczenie struktury krajobrazu spowodowało małe zróżnicowanie rzeźby i niemal wszystkich pozostałych elementów środowiska, mały udział użytków zielonych, niewielką lesistość terenu. Istniejące walory przyrodniczo-krajobrazowe wymagają długofalowych i konsekwentnych działań prowadzących do zwiększenia powierzchni biologicznie czynnych oraz utworzenia możliwie sprawnego systemu zasilania i wymiany wartości ekologicznych.

Walory przyrodniczo-krajobrazowe ma przede wszystkim subregion rynny jeziora Przeddeckiego, stanowiący lokalny węzeł ekologiczny i hydrograficzny. Rynna jeziora Przeddeckiego wyróżnia się mozaiką ekosystemów łąkowo-leśnych, bagiennych i wodnych, bogatą awifauną. W części jest zajęta przez płytkie, mocno zarastające jezioro – predestynowane do szczególnej ochrony, niezwykle ważne dla retencji wód i zachowania równowagi ekologicznej oraz różnorodności biologicznej, bardzo podatne na degradację. Rynna jeziora Przeddeckiego ma walory przyrodniczo-krajobrazowe, w mniejszym stopniu jest przydatna dla rekreacji. Walory krajobrazowe ma także krajobraz miejski Przedcza w szczególności w obrębie stref ochrony zabytkowego układu urbanistycznego w tym tereny położone pomiędzy granicą strefy „B” a Jeziorem Przedeckim objęte strefą ochrony krajobrazowej.

Miasto Przedecz / źródło www.gok.przedecz.com/

5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU. KIERUNKI KONIECZNYCH DZIAŁAŃ W OCHRONIE ŚRODOWISKA.

Cele ochrony środowiska ustanowił strategiczny dokument rządowy o randze krajowej - Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska i innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1101) zmieniła zasady sporządzania programów ochrony środowiska. Polityka ekologiczna państwa, na podstawie której opracowywane były dotychczasowe programy przestała obowiązywać. Politykę ekologiczną zastąpiono polityką ochrony środowiska, która prowadzona jest na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 ze zm.) Aktualnie obowiązuje uchwała nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r. w sprawie przyjęcia „Polityki ekologicznej państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej” (M.P. z 2019 r. poz. 794).

Przepisy i umowy międzynarodowe (w tym wspólnotowe) w zakresie ochrony różnorodności biologicznej oraz ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego występujące w postaci konwencji - traktatów, strategii, dyrektyw oraz innych instrumentów porozumienia, ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską, stanowią podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach i planach krajowych. Ustalenia zawarte na szczeblu międzynarodowym są wielowątkowe i mogą w istotny sposób wpływać na tworzone dokumenty krajowe, a nawet regionalne. Są one jednocześnie lub potencjalnie mogą być istotne z punktu widzenia projektowanego planu.

Konwencje

- Konwencja Berneńska jest dokumentem o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz siedlisk przyrodniczych. Dokument został podpisany w Brnie w Szwajcarii w 1979 roku, zaś Polska ratyfikowała ją w 1995 roku. Celem dokumentu jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw, oraz wspieranie współdziałania w tym zakresie. Szczególny nacisk w niniejszym

dokumentem położono na ochronę gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to gatunki wędrowne zagrożone i ginące.

- Konwencja Bońska jest dokumentem o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt. Została ona sporządzona w Bonn 23 czerwca 1979 r., a Polska jest stroną niniejszej Konwencji od 1 maja 1996 r. Celem dokumentu jest ochrona dzikich zwierząt migrujących, stanowiących niezastąpiony element środowiska naturalnego. Dla ochrony tych gatunków konieczne są wspólne wysiłki wszystkich państw posiadających jurysdykcję nad obszarami, w których te zwierzęta przebywają.
- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo), z których to dokumentów wynika konieczność redukcji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza, a przede wszystkim emisji SO₂, NO_x i CO₂. W Polsce dokument ten wszedł w życie 17.10.1985 r. Dz. U. z 1985 r. nr 60).
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro 5 czerwca 1992 r. Polska ratyfikowała ten dokument w roku 1996 (Dz. U. z 2002 r. Nr 184, poz. 1532). Cele Konwencji zostały zapisane w Art. 1 niniejszego dokumentu i brzmią one następująco: Celami niniejszej konwencji (...) jest ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie.
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego z 1971r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.), której celem jest ochrona i utrzymanie w niezmienionym stanie ww. obszarów.
- Konwencja Wiedeńska w sprawie ochrony warstwy ozonowej z 1985 r. celem której jest m.in. regularne prowadzenie pomiarów zawartości ozonu w atmosferze, badanie skutków osłabienia warstwy ozonowej oraz ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed negatywnym oddziaływaniem wynikającym ze zmian w warstwie ozonowej.
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.), celem którego jest ochrona warstwy ozonowej przez stosowanie środków zapobiegawczych dla odpowiedniej kontroli całkowitej światowej emisji substancji, które ją zubożają, z docelowym zamiarem ich eliminacji w oparciu o rozwój dyscyplin naukowych, z uwzględnieniem uwarunkowań technicznych i ekonomicznych.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r. (UN FCCC). Stroną Konwencji jest również Polska, która ratyfikowała dokument 28 lipca 1994 r. (Dz. U. 96/53/238). Zasadniczym celem dokumentu jest osiągnięcie stabilizacji koncentracji w atmosferze gazów cieplarnianych na takim poziomie, który zapobiegnie niebezpiecznym antropogenicznym oddziaływaniom na klimat.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz z Protokołem, precyzująca zadania w zakresie ograniczania antropogenicznych oddziaływań na klimat, w szczególności zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98) stwierdzająca, że jakość i różnorodność krajobrazów europejskich stanowi wspólny zasób oraz że ważna jest współpraca na rzecz ich ochrony, gospodarki i planowania. Pragnąc zapewnić nowy instrument poświęcony wyłącznie ochronie, gospodarce i planowaniu wszystkich krajobrazów w Europie, uzgodniono, że każda ze Stron podejmie działania na rzecz: a) prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi, jako wyrażenia dzielonej przez nie różnorodności kulturowej i przyrodniczej oraz podstawy ich tożsamości; b) ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu poprzez przyjęcie środków specjalnych określonych w artykule 6; c) ustanowienia procedur udziału ogółu społeczeństwa, organów lokalnych i regionalnych oraz innych stron zainteresowanych zdefiniowaniem i wdrożeniem polityki w zakresie krajobrazu wzmiankowanej w powyższym ustępie b); d) zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz.
- Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego przyjęta w Poczdamie w 1999 roku (ESDP). Dla zrównoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto w niej następujące główne cele rozwoju: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienia związków między terenami miejskimi i wiejskimi, promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój na obszarze UE i które są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji

Europejskiej miast i regionów, kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczyniając się do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów i miast.

- Konwencja w sprawie ochrony dziedzictwa architektonicznego Europy (Granada, 3 października 1985 r.)
- Europejska konwencja w sprawie ochrony dziedzictwa archeologicznego (ze zmianami) (Varese, 6 stycznia 1992 r.)

Programy, strategie

- Zrównoważona Europa dla lepszego świata: Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, w której zapisano, że rozwój gospodarczy, spójność społeczna i ochrona środowiska muszą ze sobą koegzystować i się nawzajem respektować oraz wspierać.

Dyrektywy i inne

- Dyrektywy regulujące utworzenie Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 tj.: Dyrektywa Rady 79/409/WE z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich ptaków (ze zmianami) uchylona przez obecnie obowiązującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- Dyrektywa 91/676/WE, wydana w 1991 r. przez Komisję Europejską, mająca na celu zmniejszenie wysokiego stopnia zanieczyszczenia wód związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie pojawieniu się takiego zanieczyszczenia w przyszłości, co odbywa się m.in. poprzez realizację programów „naprawczych” oraz pomoc we wdrażaniu zasad dobrej praktyki rolniczej.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa 2000/60/WE) z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, celem której jest ochrona wód poprzez ustalenie zintegrowanej europejskiej polityki wodnej opartej na przejrzystych, efektywnych i spójnych ramach legislacyjnych, ponadto uporządkowanie i koordynacja istniejącego europejskiego ustawodawstwa wodnego.
- Dla obszarów, gdzie prowadzona jest tradycyjna bądź ekologiczna gospodarka rolna oraz dla problematyki związanej z ochroną różnorodności biologicznej, istotnym problemem mogą być także kwestie organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO), które także są regulowane przez szereg dyrektyw, ustaw i rozporządzeń.
- Paneuropejskie wytyczne w sprawie zalesienia i ponownego zalesienia, listopad 2008 Celem tego dokumentu jest wprowadzanie zalesień i ponownych zalesień jako działań mających na celu ograniczenie poziomu dwutlenku węgla w atmosferze przy zastosowaniu odpowiednich mechanizmów i metod.
- Racjonalne korzystanie z zasobów odnawialnych źródeł energii jako element polityki zrównoważonego rozwoju każdego z państw Unii Europejskiej zobowiązuje poszczególne kraje członkowskie (w tym także Polskę) do realizacji celów przyjętej polityki energetycznej. Prawo unijne reguluje w wielu dyrektywach zagadnienia związane z ochroną atmosfery oraz odnawialnymi źródłami energii.
- Siódmy program działań Unii Europejskiej w zakresie środowiska naturalnego, który przyjęto w listopadzie 2013 r. i wyznaczał kierunki polityki do roku 2020.

Od początku lat 70. XX wieku polityka UE w zakresie ochrony środowiska jest oparta na długofalowych planach działań. Od wejścia w życie szóstego programu EAP w 2002 r. kryzys gospodarczy stworzył bardziej zróżnicowane wyzwania, takie jak konieczność skuteczniejszego oszczędzania zasobów, przez co „zielony wzrost” stał się kluczowym elementem powrotu Europy na ścieżkę rozwoju. Siódmy program EAP obejmuje dziewięć celów priorytetowych. Trzy z nich dotyczą głównych obszarów działań: ochrony przyrody, bardziej efektywnego wykorzystywania zasobów i przejścia na gospodarkę niskoemisyjną oraz ochrony zdrowia ludzi przed zagrożeniami środowiskowymi. Cztery inne cele są związane ze sposobami osiągnięcia tych założeń przez UE i państwa członkowskie, zaś dwa ostatnie są ukierunkowane na poprawę obszarów zurbanizowanych i współpracę w skali globalnej. Program wyznacza ramy całej polityki unijnej w zakresie ochrony środowiska od chwili obecnej do 2020 r. Jest on spójny z dotychczasową strategią „Europa 2020”, która wskazuje zrównoważony wzrost, jako jeden z trzech głównych priorytetów, zaś jedną z jego sztandarowych inicjatyw jest zasobooszczędność.

Pomyślność ludzi i zdrowe środowisko powinny być bezpośrednio związane z innowacyjną gospodarką obiegową — bez marnotrawstwa i z pełnym poszanowaniem bioróżnorodności. Wzrost będzie oparty na korzystaniu z energii przy minimalnych emisjach gazów cieplarnianych i odpowiedzialnym gospodarowaniu zasobami naturalnymi: model ten zapewni ekologiczny rozwój w skali globalnej.

Zasoby naturalne są warunkiem naszego przetrwania. Pierwszy priorytet programu dotyczy „kapitału naturalnego” — podstawowych usług, które są niezbędne do życia, takich jak świeża woda, czyste powietrze i nieskażone ziemie uprawne. Pojęcie to uwzględnia także wszystkie wzajemnie powiązane elementy zdrowych ekosystemów, między innymi owady zapylające rośliny, morza będące siedliskami ryb, lasy pochłaniające dwutlenek węgla i powstrzymujące zmiany klimatyczne oraz obszary podmokłe i wody śródlądowe, które chronią niziny przed powodzią. Mimo wyraźnych postępów Europa nadal traci bioróżnorodność ze względu na działalność człowieka, choć odpowiednie przepisy prawa obowiązują już od ponad 20 lat. Ekosystemy i fauna są chronione przez strategię ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. dyrektywy ptasią i siedliskową oraz inne instrumenty, takie jak ramowa dyrektywa wodna, która wyznacza ambitny harmonogram poprawy jakości wód w całej Unii Europejskiej. Siódmy program EAP określa cele, które mają zatrzymać utratę bioróżnorodności do roku 2020 i przywrócić właściwy stan co najmniej 15% zniszczonych ekosystemów.

Drugi priorytet podkreśla konieczność „osiągania więcej przy mniejszych zasobach”. Ludzkość zużywa zasoby naszej planety szybciej, niż są one uzupełniane, a rosnące niedobory jeszcze bardziej windują ceny. Aby osiągnąć zrównoważony wzrost i utrzymać globalną konkurencyjność, UE musi przejść na bardziej ekologiczną gospodarkę niskoemisyjną, odpowiedzialnie wykorzystując surowce i zasoby naturalne. Przykładowo w Europie marnuje się nawet 40% wody, nie wspominając o dużych ilościach żywności. Konieczne jest wprowadzenie nowych technologii umożliwiających ograniczenie ilości odpadów lub ich recykling, generowanie zielonej energii i zmniejszenie wpływu konsumpcji na środowisko. Europejski plan działania na rzecz zasobooszczędności wskazuje kierunki. Niezbędne jest też szybkie wdrożenie pakietu klimatyczno-energetycznego oraz planu działania dotyczącego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, co pozwoli zrealizować cele określone do 2020 r.

Trzeci priorytet skupia się na kluczowej roli środowiska dla naszego dobrobytu. Zanieczyszczenie powietrza i wody, nadmierny hałas i niebezpieczne substancje chemiczne stwarzają poważne zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Zgodnie z siódmym programem EAP do 2020 r. zostaną zaktualizowane przepisy dotyczące jakości powietrza i hałasu i ulegnie poprawie jakość wody pitnej i kąpielisk. Do roku 2018 należy przyjąć strategię UE w sprawie środowiska nietoksycznego oraz zastąpić niebezpieczne substancje nieszkodliwymi, zrównoważonymi materiałami. Siódmy program EAP wskazuje sposoby osiągnięcia tych celów poprzez:

- lepszą implementację ustawodawstwa środowiskowego UE;
- nowoczesne badania poprawiające bazę dowodową polityki w zakresie środowiska;
- szerzej zakrojone i bardziej racjonalne inwestycje, w tym eko-zachęty i ceny uwzględniające koszty środowiskowe;
- pełniejsze uwzględnienie kwestii ochrony środowiska w innych obszarach polityki.

W planowaniu przestrzennym należy realizować zadania wynikające z Krajowej strategii ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej dotyczące przywracania właściwego stanu siedlisk przyrodniczych (ekosystemów) i ostoi gatunków na obszarach chronionych wraz z zachowaniem zagrożonych wyginięciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów, przywrócenie drożności lądowych i wodnych korytarzy ekologicznych umożliwiających przemieszczanie się zwierząt i funkcjonowanie populacji w skali kraju, wsparcia procesu opracowania planów ochrony dla obszarów chronionych, zwiększenie świadomości społeczeństwa w zakresie potrzeb i właściwych metod ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu. Poza tym jest konieczne egzekwowanie wymogów ochrony przyrody w dokumentach planistycznych oraz przestrzeganie zasad ochrony środowiska. Jest niezbędne wypracowanie metod skutecznej ochrony cennych przyrodniczo zadrzewień przydrożnych oraz terenów zieleni miejskiej. Jest ważna także kontynuacja tworzenia krajowej sieci obszarów chronionych uwzględniająca utworzenie nowych parków narodowych, rezerwatów, parków krajobrazowych oraz powstanie form i obiektów ochrony przyrody.

Polska, będąc stroną EUROBATS, jest zobowiązana do realizacji postanowień Rezolucji nr 5.6 Sesji Stron tego Porozumienia *Wind Turbines and Bat Populations*. Zgodnie z nią Rząd jest zobowiązany do opracowania, w oparciu o wytyczne EUROBATS, krajowych zasad lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz wykonywania ocen ich oddziaływania i monitoringu ich wpływu na nietoperze. Inne obowiązki Rządu wynikające z tej Rezolucji to:

- podnoszenie świadomości dotyczącej potencjalnego wpływu elektrowni wiatrowych na populacje nietoperzy;
- informowanie na temat siedlisk lub obszarów, na których nie należy stawiać elektrowni wiatrowych ze względu na nietoperze (co wymaga wcześniejszego określenia tych miejsc);

- informowanie podmiotów inwestujących w energetykę wiatrową o konieczności wykonywania dodatkowych badań i monitoringu;
- uznanie konieczności wypracowania odpowiednich metod określania tras migracji nietoperzy.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

Skutki zmian klimatu, zwłaszcza wzrost temperatury, częstotliwości i nasilenia zjawisk ekstremalnych, występujące w ostatnich kilku dekadach pogłębiają się i z tego względu stały się przedmiotem zainteresowania rządów i społeczności międzynarodowej. Wyniki badań naukowych jednoznacznie wskazują, że zjawiska powodowane przez zmiany klimatu stanowią zagrożenie dla społecznego i gospodarczego rozwoju wielu krajów na świecie, w tym także dla Polski. Wysiłki na rzecz dostosowania się do skutków zmian klimatu powinny być zatem podejmowane jednocześnie z realizowanymi przez Polskę działaniami ograniczającymi emisję gazów cieplarnianych. Właściwie dobrana paleta działań zmniejszających wrażliwość kraju na zmiany klimatyczne będzie stanowił istotny czynnik stymulujący wzrost efektywności i innowacyjności polskiej gospodarki. Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030" (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy.

Istotą działań adaptacyjnych podejmowanych zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę i technologie, a także zmiany zachowań, jest uniknięcie ryzyk i wykorzystanie szans. Zmiany klimatu należy postrzegać jako potencjalne ryzyko, które powinno być brane pod uwagę przy tworzeniu np. mechanizmów regulacyjnych i planów inwestycyjnych, podobnie jak brane pod uwagę są ryzyka o charakterze makroekonomicznym, czy geopolitycznym.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

Wrażliwość tych sektorów została określona w oparciu o przyjęte dla SPA scenariusze zmian klimatu. Zaproponowano cele, kierunki działań oraz konkretne działania, które korespondują z dokumentami strategicznymi, w szczególności Strategią Rozwoju Kraju 2020 i innymi strategiami rozwoju i jednocześnie stanowią ich niezbędne uzupełnienie w kontekście adaptacji. Uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju. Zaproponowano system realizacji strategicznego planu, identyfikując podmioty odpowiedzialne oraz wskaźniki monitorowania i oceny realizacji celów.

Plan ogólny jest spójny z nadrzędnymi dokumentami strategicznymi oraz dokumentami sektorowymi na poziomie krajowym jak:

Polityka energetyczna Polski do 2030 roku - dokument ten przedstawia strategię państwa, mającą na celu odpowiednie na najważniejsze wyzwania stojące przed polską energetyką, zarówno w perspektywie krótkoterminowej, jak i w perspektywie do 2030 roku. Podstawowymi kierunkami polskiej polityki energetycznej i celami spójnymi z Programem są: Kierunek 1. Poprawa efektywności energetycznej. Cel główny: Dążenie do utrzymania zeroenergetycznego wzrostu gospodarczego, tj. rozwoju gospodarki następującego bez wzrostu zapotrzebowania na energię pierwotną oraz konsekwentne zmniejszenie energochłonności polskiej gospodarki do poziomu UE-15. Kierunek 2. Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii. Cel główny: Racjonalne i efektywne gospodarowanie złożami węgla, znajdującymi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza stanowi podstawowy dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami. Opracowany został na podstawie Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obszar dorzecza Odry jest jednym z dziewięciu obszarów dorzeczy w granicach Polski i drugim co do wielkości. Zajmuje zachodnią część kraju, a jego powierzchnia wynosi około 118 tys. km², co stanowi

około 38% powierzchni kraju. Pod względem administracyjnym obszar dorzecza Odry leży w województwach: śląskim, opolskim, dolnośląskim, łódzkim, kujawsko-pomorskim, wielkopolskim, lubuskim, zachodniopomorskim i pomorskim. Podzielony jest na pięć regionów wodnych: region wodny Górnej Odry (RZGW Gliwice), region wodny Środkowej Odry (RZGW Wrocław), region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (RZGW Szczecin), region wodny Warty (RZGW Poznań), region wodny Noteci (RZGW Bydgoszcz). Główną rzeką obszaru dorzecza jest Odra o długości około 742 km (w granicach Polski). Źródła rzeki Odry znajdują się na terytorium Republiki Czeskiej w Górach Odrzańskich, w południowo-wschodniej części środkowego pasma Sudetów. Odra uchodzi do Zalewu Szczecińskiego. Obszar dorzecza Odry obejmuje, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy, Ücker oraz rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego.

Plan zawiera elementy wymienione w art. 318 ustawy Prawo wodne tj. ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, obejmujący w szczególności: wykaz jednolitych części wód powierzchniowych wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych oraz wykaz jednolitych części wód podziemnych; podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w tym: oszacowanie punktowych źródeł zanieczyszczeń, oszacowanie rozproszonych źródeł zanieczyszczeń wraz z informacją o przeznaczeniu gruntów, oszacowanie oddziaływań wywieranych na ilościowy stan wód wraz z informacją na temat poboru wód, analizę innych oddziaływań antropogenicznych na stan wód; wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 317 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia; mapę sieci monitoringu wraz z prezentacją programów monitoringowych; ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych; podsumowanie wyników analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; zestaw działań z uwzględnieniem sposobów osiągania ustanawianych celów środowiskowych wraz z jego podsumowaniem; informacje o planowanych i podjętych działaniach, które służą wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych, przy uwzględnieniu wkładu wniesionego przez użytkowników wód oraz kosztów środowiskowych i zasobowych, zawierające w szczególności informacje o wynikach tych działań oraz ich wpływie na stan wód; podsumowanie działań podjętych dla realizacji: celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, wymagań wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków – dla jednolitych części wód przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi; informacje dotyczące pozwoleń wodnoprawnych udzielonych na pobór wód, magazynowanie wód, wprowadzanie ścieków do wód oraz regulację wód – wraz z informacją dotyczącą wyjątków od wymogu posiadania pozwolenia wodnoprawnego oraz odniesieniem się do rejestru pozwoleń wodnoprawnych zawartych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami; informacje o przypadkach, w których udzielono zezwolenia na wprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiąkanie przez glebę i podglebie; podsumowanie działań podjętych w celu eliminowania stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, dla których środowiskowe normy jakości zostały określone w faunie i florze oraz które wykazują tendencje do akumulowania się w osadach, zawierające w szczególności informacje o wynikach prowadzonych działań oraz ich wpływie na stan wód; podsumowanie działań podjętych w celu zapobieżenia skutkom zanieczyszczeń niedających się przewidzieć lub łagodzenia tych skutków, zawierające w szczególności informacje o wynikach prowadzonych działań oraz ich wpływie na stan wód; podsumowanie działań, o których mowa w art. 325, zawierające w szczególności informacje o wynikach przeglądu pozwoleń wodnoprawnych oraz programów monitoringu wód; informacje o sposobie prowadzenia działań polegających na utrzymywaniu wód uwzględniających cele środowiskowe określone w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61; informacje o działaniach zastosowanych w celu niedopuszczenia do wzrostu zanieczyszczeń wód morskich; informacje o pozostałych działaniach, innych niż wskazane w pkt 8–16, które podjęto ze względu na konieczność osiągnięcia ustalonych celów środowiskowych; wykaz szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów; podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie; wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, w tym nazwy i adresy organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, zasięg geograficzny obszaru dorzecza, status prawny organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, zakres

kompetencji organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, również w zakresie obejmującym uprawnienia organu koordynacyjnego w stosunku do innych organów, informacje dotyczące organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla tych obszarów dorzeczy, które są położone na terenie innych państw; informację o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu, w tym: dotyczących udzielonych pozwoleń wodnoprawnych, dotyczących pozyskiwania danych w zakresie monitoringu wód, o których mowa w art. 319 ust. 4; wykaz inwestycji oraz działań, które mogą spowodować nieosiągnięcie dobrego stanu wód lub pogorszenie dobrego stanu wód, spełniających warunki, o których mowa w art. 68, wraz z uzasadnieniem spełnienia tych warunków; tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metodyk referencyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 350 ust. 1, w odniesieniu do substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, oraz informacje dotyczące wyników tych metodyk, z uwzględnieniem minimalnych kryteriów w zakresie wyników danej metodyki; uzasadnienie częstotliwości prowadzenia monitoringu substancji priorytetowych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 350 ust. 1.

Obowiązujący obecnie zaktualizowany Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (aPGW) został zatwierdzony dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry – Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335). Plan ogólny przy przestrzeganiu obowiązujących przepisów prawa w tym prawa miejscowego nie powinien mieć wpływu na jednolite części wód. Plan szczegółowo określa sposoby odprowadzania ścieków oraz wód opadowych i roztopowych. Realizacja planu nie spowoduje nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Odprowadzanie ścieków powinno odbywać się do sieci kanalizacyjnej, tylko w razie braku warunków przyłączenia do sieci kanalizacyjnej można odprowadzać ścieki do zbiorników bezodpływowych lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków z uwzględnieniem wymogów rozporządzenia Dyrektora RZGW w Poznaniu w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129). Do czasu zabudowy terenów dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan JCWP.

Dla **JCWPRW RW6000101881179** - Noteć do Dopływu z jeziora Lubotyń nieosiągnięto celu chemicznego oraz celu ekologicznego – brak postępu (w porównaniu do aPGW 2016 r. (wg oceny stanu wód za lata 2014-2019). Główne źródło presji troficznych to źródła przemysłowe oraz źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone). Główne źródło presji hydromorfologicznych to budowle piętrzące rp. Główne źródła presji chemicznych są określane jako rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski.

Ocena postępu według podziału jednostek planistycznych aPGW (2016)). Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: MMI, EFI+PL/ IBI_PL; OWO; ołów(w). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia mniej rygorystycznego celu środowiskowego, zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren(w), nikiel(w). Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu

zagrożającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych wdraża się zestaw działań kontrolnych podstawowych polegających na przestrzeganiu przez rolników rozporządzenia z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”, zgodnie z art. 108 pr. w., tj.: 1) stosowania programu działań, 2) spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem, 3) stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem. Wprowadza się także działanie polegające na:

- modernizacji części osadowej oraz rozbudowie oczyszczalni ścieków w aglomeracji BABIAK w celu poprawy jakości odprowadzanych ścieków (ID oczyszczalni: PLWL0960);
- budowie sieci kanalizacyjnej w ulicach Wesoła, Kwiatowa, Przedmiejska, Tymieniecka; Budowie sieci kanalizacyjnej ul. Polna; Budowie sieci Kanalizacyjnej Augustynowo (gmina Izbica Kujawska).

Dla **JCWPRW 6000101833239** - Rgilewka do Strugi Kiełczewskiej przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosfor ogólny, OWO. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych wdraża się zestaw działań kontrolnych podstawowych polegających na przestrzeganiu przez rolników rozporządzenia z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”, zgodnie z art. 108 pr. w., tj.: 1) stosowania programu działań, 2) spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem, 3) stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem.

Dla **JCWPRW RW200018278679** Chodeczka do jez. Borzymowskiego przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosforany, OWO. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia mniej rygorystycznego celu środowiskowego, zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; MMI, Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu zagrożającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań)

Dla **JCWPRW RW200015272183** Ochnia do Miłonki nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia mniej rygorystycznego celu środowiskowego, zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy

Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot ogólny, azot azotanowy, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; benzo(a)piren(w). Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu zagrażającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępowania jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Planowane ustalenia planu ogólnego, przy przestrzeganiu obowiązujących przepisów prawa w tym prawa miejscowego nie będą mieć wpływu na jednolite części wód. Realizacja planu ogólnego nie spowoduje nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Odprowadzanie ścieków powinno odbywać się do sieci kanalizacyjnej, tylko w razie braku warunków przyłączenia do sieci kanalizacyjnej można odprowadzać ścieki do zbiorników bezodpływowych lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków z uwzględnieniem wymogów rozporządzenia Dyrektora RZGW w Poznaniu w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129).

Dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwia ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza. Działania zalecane przez Kodeks Dobrych Praktyk Rolniczych w celu ochrony wód przed zanieczyszczeniami obszarowymi obejmują:

1. rezygnację ze stosowania nawozów:

- na glebach zalanych wodą oraz zamrzniętych lub przykrytych śniegiem,
- mineralnych azotowych oraz naturalnych w postaci płynnej na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10%,
- naturalnych w postaci płynnej stosowanych pogłównie na rośliny, które są przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi;

2. terminy oraz dawki nawozów naturalnych:

- nawozy naturalne powinny być stosowane pod rośliny o długim okresie wegetacji
- dawki nawozów naturalnych należy ustalać na podstawie zawartości w nich tzw. azotu działającego, liczonego wg wzoru: azot działający = azot całkowity x równoważnik nawozowy
- roczna dawka nawozu naturalnego nie powinna przekraczać jego ilości zawierającej 170 kg azotu całkowitego na 1 ha użytków rolnych,
- nawozy organiczne oraz naturalne zarówno w postaci stałej jak i płynnej należy stosować w okresie od 1 marca do 30 listopada,
- gnojowicę i gnojówkę powinno się stosować na glebę nie obsianą, najlepiej wiosną, choć dopuszcza się stosowanie tych nawozów pogłównie, z wyłączeniem roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi oraz na krótko przed skarmianiem przez zwierzęta,
- roczna dawka gnojowicy nie powinna przekraczać 45 m³ na ha,
- najbardziej właściwym terminem stosowania obornika jest wczesna wiosna, dopuszczalne jest stosowanie tego nawozu również późną jesienią, jednak pod warunkiem, że będzie on natychmiast przyorany,
- stosowanie pogłównie nawozów naturalnych i organicznych w postaci stałej powinno mieć miejsce tylko na użytkach zielonych oraz wieloletnich uprawach polowych
- roczna dawka obornika nie powinna przekraczać 40 ton na ha;

3. nawozów naturalnych nie należy stosować w odległości mniejszej niż 20 m od:

- stref ochronnych ujęć wody oraz źródeł,
 - brzegu zbiorników i cieków wodnych,
 - kąpielisk, które są zlokalizowane na wodach powierzchniowych,
 - obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego,
 - w postaci płynnej gdy poziom wody podziemnej jest powyżej 1,2 m;
4. terminy i dawki stosowania nawozów mineralnych:
- mineralne nawozy azotowe należy stosować w okresach bezpośrednio poprzedzających maksymalne zapotrzebowanie roślin na składniki pokarmowe,
 - dawka nawozów azotowych powinna być podzielona na kilka części, a większość tej dawki należy zastosować w okresie wegetacji roślin,
 - stosowanie późnych dawek azotu jest uzasadnione wyłącznie w uprawie roślin, w przypadku których ze względów technologicznych wymagana jest duża ilość białka;
5. stosowanie ścieków oraz osadów ściekowych:
- rolnicze wykorzystanie ścieków i osadów ściekowych jest możliwe tylko jeśli spełniają wymagania sanitarne, a ilość metali ciężkich nie przekracza zawartości, które określa odpowiednie rozporządzenie Ministra Środowiska,
 - ścieki oraz osady ściekowe nie mogą być stosowane na:
 1. gleby, które zawierają większe niż dopuszczalne zawartości metali ciężkich,
 2. grunty orne, na których poziom wody gruntowej jest płytszy niż 1,2 m,
 3. użytki zielone, na których woda gruntowa zalega płycej niż 1 m,
 4. gleby gruntów ornich, które znajdują się na zboczach o nachyleniu większym niż 10% oraz użytków zielonych położonych na zboczach o nachyleniu większym niż 20%,
 5. ścieków i osadów ściekowych nie powinno się stosować na rośliny przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
 - 6. stosowanie chemicznych środków ochrony roślin:
 - chemiczne środki ochrony roślin mogą być stosowane za pomocą sprzętu naziemnego, na polach, które są oddalone co najmniej 5 m od dróg publicznych oraz co najmniej 20 m od budynków, pasiek, ogródków działkowych, linii brzegowej wód powierzchniowych, granic stref ochronnych ujęć wody pitnej, rezerwatów oraz parków przyrody itp.,
 - przy stosowaniu chemicznych środków ochrony roślin należy przestrzegać prawidłowego sposobu przechowywania, przemieszczania, mieszania, przygotowywania środków i ich właściwego stosowania.

W celu ochrony wód przed zanieczyszczeniami punktowymi należy przestrzegać następujących zaleceń:

- podłogi w pomieszczeniach inwentarskich powinny być szczelne,
- płyty gnojowe i zbiorniki na gnojówkę i gnojownicę powinny być szczelne i zapewniać możliwość gromadzenia i przechowywania tych nawozów przez okres co najmniej 6 miesięcy,
- soki kiszonkowe należy odprowadzać do studzienek zbiorczych, nie należy sporządzać przyrm kiszonkowych bezpośrednio na gruncie,
- ścieki nie powinny być odprowadzane do wód powierzchniowych ani rozlewane na pola, zaś gospodarstwa powinny być przyłączone do sieci kanalizacyjnej lub posiadać szczelne szamba albo przydomową oczyszczalnię ścieków,
- odpady domowe, nieorganiczne i organiczne, należy zagospodarować zgodnie z odpowiednimi zaleceniami dla poszczególnych rodzajów odpadów (kompostowanie, spalanie, przekazywanie na składowiska, do punktów zbiórki odpadów itp.),
- maszyny oraz sprzęt rolniczy powinny być myte w specjalnie przygotowanych myjniach, np. o podłożu biologicznym, nawozy mineralne należy przechowywać pod zadaszeniem w oryginalnych opakowaniach lub luzem na nieprzepuszczalnym podłożu.

Dokonana analiza warunków ekofizjograficznych oraz stanu środowiska naturalnego na terenie gminy w powiązaniu z uwzględnieniem wytycznych w omówionych powyżej dokumentach na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym pozwala na sformułowanie następujących kierunków koniecznych działań w celu uporządkowania na terenach objętych zmianą planu zagadnień związanych z:

- kanalizowaniem terenów zabudowy i eliminacją niekontrolowanych zrzutów ścieków,
- racjonalną gospodarką rolną, głównie w zakresie nawozów mineralnych oraz środków ochrony roślin,
- przejściem na ekologiczne systemy ogrzewania,
- ochroną obszarów podatnych na degradację,

- zachowaniem istniejącego drzewostanu oraz zwiększeniem ilości zadrzewień,
- prowadzeniem wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniom wód podziemnych i powierzchniowych,
- kształtowaniem świadomości ekologicznej mieszkańców gminy i angażowanie ich w ochronę środowiska przyrodniczego,
- ochroną powierzchni ziemi, ochroną wód, w szczególności wód powierzchniowych oraz ochroną walorów krajobrazowych,
- wzrostem wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych z mikroinstalacji.

Plan ogólny spełnia wymogi w omówionych powyżej dokumentach na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym ustalając ogólne zasady gospodarowania oraz kształtowania systemu ekologicznego gminy, ochrona i kształtowanie środowiska.

Ogólne zasady gospodarowania

W kształtowaniu struktury przyrodniczo - funkcjonalnej przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju uwzględniającą rozwój społeczny i gospodarczy gwarantujący ochronę środowiska przyrodniczego, zarówno wszystkich jego elementów jak i obszarów szczególnie cennych przyrodniczo poprzez:

- a) zapewnienie ładu przestrzennego i dostosowanie struktury osiedleńczej, zabudowy mieszkaniowej, usługowej i gospodarczej do wymogów przyrody, krajobrazu, ochrony przeciwpowodziowej,
- b) ochronę małych zbiorników wodnych i cieków przed zanieczyszczeniem, szczególnie wyeliminowanie wymywania do wód powierzchniowych nawozów i środków ochrony roślin poprzez wprowadzanie barier biogeochemicznych z odpowiednio zagospodarowanymi i dostosowanymi do siedliska pasami zadrzewień wzdłuż dolin rzecznych,
- c) wyeliminowanie zrzutów ścieków bytowo – gospodarczych i uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej,
- d) ochronę różnorodności biologicznej (powierzchni biologicznie czynnej): ekosystemów leśnych, wodnych, łąkowych, obszarów zabagnionych,
- e) nie dopuszczenie do lokalizacji i prowadzenia działalności gospodarczej, które w istotny sposób mogłyby wpłynąć na degradację środowiska przyrodniczego, wprowadzenie działalności produkcyjnej przyjaznej środowisku opartej o nowoczesne technologie proekologiczne,
- f) maksymalną możliwą ochronę gruntów podlegających ochronie (o wysokich klasach i gruntów organicznych).

Kształtowanie systemu ekologicznego gminy, ochrona i kształtowanie środowiska

Ochrona przyrody jest częścią polityki przestrzennej i ekologicznej gminy. W kontekście idei ekorozwoju gospodarczego oraz założeń polityki zagospodarowania przestrzennego szczególnie ważne jest zachowanie podstawowych walorów środowiska. W celu zabezpieczenia równowagi ekologicznej oraz zachowania najcenniejszych przyrodniczo i krajobrazowo terenów ustala się następujące kierunki działań:

- a) ochronę, zachowanie obszarów przyrodniczo najcenniejszych o decydującym znaczeniu dla utrzymania równowagi ekologicznej – przede wszystkim doliny rzek i cieków wodnych, uznanie za nienaruszalne kompleksów leśnych i łąkowych w okolicy ekosystemów dolin, drobniejszych cieków oraz rowów melioracyjnych, ochronę i zachowanie oczek wodnych, torfowisk i starorzeczy jako naturalnych zbiorników retencjonowania wody, w tym celu prowadzenie badań przyrody, ustalanie lokalnych form ochrony przyrody, uznawanie obiektów przyrodniczych za użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, stanowiska dokumentacyjne i pomniki przyrody, a także obejmowanie na swoim terenie roślin i zwierząt ochroną gatunkową,
- b) zwiększenie lesistości gminy,
- c) dbałość o istniejące zadrzewienia śródpolne, wprowadzanie nowych pasów zadrzewień śródpolnych,
- d) ochronę wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem,
- e) ochronę wód podziemnych przed nadmierną eksploatacją i skażeniem w szczególności:
Ochrona wód podziemnych i powierzchniowych powinna być realizowana zgodnie z programem ochrony środowiska gminy, w szczególności poprzez
 - rozbudowę oczyszczalni ścieków,
 - kanalizację terenów wyznaczonych do osadnictwa i istniejących terenów osadniczych w zasięgu możliwości przyłączenia sieci kanalizacyjnej do oczyszczalni ścieków,
 - objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni,
 - dopuszczenie na obszarach przewidzianych do objęcia kanalizacją sanitarną odprowadzania ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych tylko jako rozwiązania tymczasowego,

- dopuszczenie docelowego indywidualnego oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzenie ich do szamb, tylko na obszarach, które z uzasadnionych względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, na terenach poza granicami aglomeracji Koło, przy czym lokalizowanie przydomowych oczyszczalni ścieków musi być ograniczone do miejsc, na których odprowadzenie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych, musi także uwzględniać rozporządzenie Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129), w szczególności zgodnie z § 15 ust. 1 tego rozporządzenia: *„Ogranicza się możliwość wprowadzania ścieków z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego do ziemi, w granicach działki stanowiącej własność wprowadzającego, z indywidualnych systemów oczyszczania ścieków, dopuszczając tylko zrzuty z tych systemów, dla których zapewniona jest możliwość kontroli parametrów jakościowych warunkujących możliwość ich odprowadzania. 2. W celu realizacji ograniczenia, o którym mowa w ust. 1, każdy indywidualny system oczyszczania ścieków musi być wyposażony w stałe i dostępne miejsca poboru próbek ścieków nieoczyszczonych dopływających do instalacji oraz odprowadzanych z niej do ziemi bezpośrednio po oczyszczeniu.”*
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych i roztopowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczanie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- właściwe zabezpieczenie techniczne różnego rodzaju istniejących obiektów, stanowiących potencjalne ogniska zanieczyszczeń,
- likwidację wszystkich nieczynnych studni i otworów stanowiących potencjalne drogi ułatwionej migracji zanieczyszczeń,
- dostosowanie lokalizacji terenów przeznaczonych dla zabudowy i nowych obiektów budowlanych do struktur hydrogeologicznych,
- ustalenie ograniczeń w lokalizowaniu inwestycji mogących w sposób znaczący wpływać na wody podziemne,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencionowania wody,
- f) ochronę ujęć wody dla których nie ustanowiono stref ochrony pośredniej,
- g) ochronę parków i terenów uznawanych za cenne przyrodniczo,
- h) racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi bez naruszenia równowagi środowiska, w tym racjonalne gospodarowanie surowcami naturalnymi i wodami geotermalnymi,
- i) ograniczenie emisji zanieczyszczeń z istniejących zakładów i zmniejszenie ich uciążliwości poprzez: wyeliminowanie lub wymianę energochłonnych technologii, likwidację lub zmianę technologii o nadmiernej emisji lub dużej uciążliwości dla środowiska, restrukturyzację gospodarki cieplnej zakładów przez zmianę nośników energii, wykorzystanie ciepła odpadowego, instalowanie urządzeń do redukcji zanieczyszczeń,
- j) ograniczanie emisji zanieczyszczeń z gospodarstw domowych restrukturyzację gospodarki cieplnej w sektorze komunalno – bytowym,
- k) podniesienie standardu sanitarnego obiektów rekreacyjnych i mieszkalnych, w szczególności skanalizowanie części wsi o zwartym układzie w zasięgu oczyszczalni ścieków, wprowadzanie indywidualnych biologicznych oczyszczalni ścieków dla gospodarstw rolnych rozproszonych, kontrola szczelności zbiorników bezodpływowych, nie wprowadzanie nowej zabudowy rozproszonej,
- l) poprawę warunków akustycznych poprzez między innymi:
 - zwiększenie ilości zieleni niskiej i wysokiej, pełniącej rolę naturalnych ekranów akustycznych,
 - poprawienie nawierzchni ulic, których zła jakość jest często przyczyną zwiększenia hałasu w środowisku,
 - modernizację zakładów rzemieślniczych i usługowych zlokalizowanych szczególnie w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej,
- m) prowadzenie racjonalnej gospodarki odpadami.

Ochrona systemu przyrodniczego z obszarami jezior, lasów, łąk, pastwisk, przestrzeniami pól uprawnych, z systemem zadrzewień śródpolnych ma na celu zachowanie prawidłowych warunków klimatycznych i zdrowotnych, podniesienie wartości wizualnej krajobrazu oraz zachowanie równowagi ekologicznej.

6. ANALIZA USTALEŃ PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO

Zgodnie z art. 13b ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu ogólnego określa się, uwzględniając uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy, w szczególności:

- 1) politykę przestrzenną gminy określoną w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego;
- 2) ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 3) znajdujące się na obszarze gminy:
 - a) formy ochrony przyrody oraz ich otuliny,
 - b) obszary szczególnego zagrożenia powodzią, wały przeciwpowodziowe oraz pasy o szerokości 50 m od stopy wału,
 - c) obszary gruntów zmeliorowanych,
 - d) tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi oraz tereny, na których występują te ruchy,
 - e) strefy ochronne ujęć wody,
 - f) obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - g) tereny górnicze i obszary górnicze wraz z filarami ochronnymi,
 - h) udokumentowane złoża kopalin, kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji,
 - i) obszary uzdrowisk oraz obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - j) zabytki objęte formami ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904), lub ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej,
 - k) obszary pomników zagłady i ich strefy ochronne,
 - l) tereny zamknięte i ich strefy ochronne,
 - m) obszary ograniczonego użytkowania,
 - n) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji,
 - o) obszary zdegradowane i obszary rewitalizacji,
 - p) obszary ciche w aglomeracji oraz obszary ciche poza aglomeracją,
 - q) grunty rolne stanowiące użytki rolne klas I-III oraz grunty leśne,
 - r) zakłady o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
 - s) obszary pasa nadbrzeżnego, w tym w szczególności pasa technicznego;
- 4) rozmieszczenie istniejących i planowanych obiektów infrastruktury społecznej, transportowej i technicznej wraz z obowiązującymi dla nich ograniczeniami w zagospodarowaniu;
- 5) rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz krajobrazy priorytetowe;
- 6) opracowanie ekofizjograficzne w zakresie wymagań, o których mowa w art. 72 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 7) zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w gminie.

W projekcie planu ogólnego ustalono:

- SW – strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową wielorodzinną,
- SJ – strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową jednorodzinną,
- SZ – strefy wielofunkcyjne z zabudową zagrodową,
- SU – strefy usługowe,
- SP – strefy gospodarcze,
- SR – strefy produkcji rolniczej,
- SI – strefy infrastrukturalne,
- SN – strefy zieleni i rekreacji,
- SC – strefy cmentarzy,
- SG – strefy górnictwa,
- SO – strefy otwarte,
- SK – strefy komunikacji.

7. PROGNOZA ZMIANY ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO

Analiza aktualnego stanu środowiska gminy pozwoliła na dokonanie prognozy zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń planu ogólnego, który zastąpi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia planu ogólnego są w przeważającej części zgodne z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sporządzenie planu ogólnego nie będzie mieć znaczącego i długoterminowego wpływu na różnorodność biologiczną, zwierzęta i rośliny. Realizacja ustaleń planu ogólnego może wiązać się z przekształceniem istniejących warunków przyrodniczych, co może pośrednio lub bezpośrednio oddziaływać na różnorodność biologiczną terenu. W zależności od charakteru i intensywności planowanego zagospodarowania, możliwe jest ograniczenie powierzchni siedlisk przyrodniczych oraz występowania rodzimych gatunków roślin i zwierząt. Wprowadzenie nowej zabudowy, infrastruktury technicznej lub zmiana sposobu użytkowania gruntów może prowadzić do fragmentacji środowiska przyrodniczego, utraty ciągłości korytarzy ekologicznych oraz pogorszenia warunków bytowania organizmów. Z tego względu istotne jest, aby w ramach planu zachować możliwie dużo elementów zieleni, unikać zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie cennych siedlisk oraz stosować rozwiązania sprzyjające ochronie bioróżnorodności. W wyniku realizacji przedsięwzięć dojdzie do oddziaływania na bioróżnorodność związaną z potencjalnym zawężeniem dostępnych do rozwoju obszarów dla bytowania roślin i zwierząt oraz do fragmentacji siedlisk. W związku z powyższym zaleca się podejmowanie działań ograniczających negatywne oddziaływanie na różnorodność biologiczną, zwierzęta i rośliny.

Sporządzenie planu będzie mieć znaczący i długoterminowy pozytywny wpływ na ludzi. Wyznaczenie nowych terenów przewidzianych pod strefę gospodarczą i usługową ma zmniejszyć poziom bezrobocia w gminie. W raportach i prognozach poprzedzających poszczególne inwestycje należy wskazać wpływ realizacji inwestycji na zdrowie ludzi oraz podjąć działania minimalizujące ich wpływ na zdrowie ludzi. Źródłami antropogenicznymi czyli wynikającymi z działalności człowieka na terenach przemysłowych są przede wszystkim transport, spalanie paliw, energetyka. Emitowane są głównie następujące substancje: tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, tlenki siarki i pyły. W celu zapewnienia ochrony powietrza powinno się zredukować rozmiary już zaistniałej emisji zanieczyszczeń i racjonalnie modyfikować technologie produkcji, wytwarzające szczególnie uciążliwe zanieczyszczenia. Aby działania te były skuteczne trzeba przede wszystkim szczegółowo rozpoznać rodzaje i własności powstających zanieczyszczeń oraz miejsca i warunki wprowadzania ich do atmosfery. To pozwoli nam ocenić stan i stopień zanieczyszczenia oraz związane z nim zagrożenie, a dzięki temu zakres i sposób działania. Ochrona powietrza na nowych terenach przemysłowych może być realizowana przez podejmowanie działań takich jak:

- Instalowanie wydajnych filtrów kominowych. Nawet w przypadku starszych technologii urządzenia takie zatrzymują znaczną część zanieczyszczeń, w przypadku nowszych technologii filtry zazwyczaj są montowane seryjnie.
- Wdrażanie nowych, czystszych technologii przemysłowych. W praktyce nowsze technologie są czystsze (mniejsza emisja gazów/pyłów) oraz mniej energochłonne. Część szkodliwych substancji stosowanych w przemyśle zastępowana jest przez inne, bezpieczniejsze (np. zamienniki freonów).
- Modyfikacji istniejących technologii i większa hermetyzacja produkcji. W praktyce oznacza to np. odsiarczanie węgla przed jego spalaniem, czy też dbałość o odizolowanie produkcji od środowiska. W przypadku ogrzewania domów korzystna jest zmiana paliwa na mniej emisyjne (np. gaz ziemny zamiast węgla) oraz ocieplanie budynków.
- Inwestowanie w ekologiczne środki transportu i modyfikacja już istniejących. Oznacza to nowsze nieemisyjne, lub nisko emisyjne samochody wyposażone w lepsze katalizatory, modyfikowane paliwa (np. bezołowiowe), rozbudowę transportu elektrycznego. Ważna jest także promocja transportu rowerowego.
- Budowanie izolacyjnych pasów zieleni wokół zakładów przemysłowych. Zieleń zatrzymuje pewną ilość zanieczyszczeń gazowych, szczególnie pyłów.
- Wprowadzanie odnawialnych źródeł energii m.in energii słonecznej (kolektory, panele słoneczne),

Sporządzenie planu będzie może mieć wpływ na wody powierzchniowe i podziemne. Na etapie realizacji inwestycji wpływ na stosunki wodne może mieć zdjęcie wierzchniej warstwy gruntów na terenach budowy oraz wykonanie wykopów. Zdjęcie przypowierzchniowej warstwy gruntu będzie miało czasowy wpływ na szybkość infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. Oddziaływanie to będzie ograniczone w czasie, wyłącznie do etapu realizacji budów. Po wykonaniu inwestycji może dojść do zmian w obiegu wody na skutek uszczelnienia podłoża. Zaznacza się jednak, że wody opadowe i roztopowe z terenów niezanieczyszczonych odprowadzane będą do rowów przydrożnych, gdzie wody będą podlegać infiltracji, a ich ewentualny nadmiar odpływać będzie do cieków. Rozwiązanie takie pozwoli na zachowanie gruntowego charakteru odpływu przynajmniej części wód opadowych i roztopowych, przez co nie przewiduje się znaczącego uszczuplenia zasilenia pierwszego poziomu wód gruntowych w analizowanym obszarze. Z uwagi na głębokość zalegania pierwszego poziomu wód gruntowych nie zakłada się realizacji odwodnień wykopów w szerokim zakresie. Odwodnienie

w takim wypadku będzie miało charakter czasowy i wykonane będzie wyłącznie w okresie realizacji prac poniżej poziomu wód gruntowych. Po ich zaprzestaniu zwierciadło tych wód powróci do naturalnego kształtu.

Nie przewiduje się by realizacja prac budowlanych w obrębie cieków mogła wpłynąć w sposób istotny na jakość wód powierzchniowych. Nowe przepusty uwzględniać będą potrzeby wynikające z wielkości przepływu na ciekach. Z uwagi na sztuczny charakter koryt istniejących cieków nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na cenne elementy biologiczne i morfologiczne wód powierzchniowych. Parametry techniczne przepustów i rowów będą musiały zapewnić swobodny charakter przepływu wód w tych ciekach, z zachowaniem jego sezonowej nierównomierności. Na wykonanie przepustów inwestorzy zobowiązani będą do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego. Potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych na etapie realizacji inwestycji wynikać będzie z konieczności wykorzystania do prac ciężkiego sprzętu budowlanego. Jednak z uwagi na konieczny stały nadzór nad jego stanem technicznym możliwość wystąpienia ewentualnych wycieków płynów eksploatacyjnych wydaje się być mało prawdopodobna. Zaplecze (lub zaplecza) budowy powinny być zlokalizowane na terenie utwardzonym, wszelkie substancje mogące przeniknąć do wód podziemnych (np. smary czy oleje) obecne na terenie budowy, będą przechowywane w szczelnych pojemnikach. Powstające na placach budowy oraz w bazach materiałowych i zapleczach sanitarnych odpady, będą podlegać selektywnej zbiórce w sposób zabezpieczający je przed rozprzestrzenianiem się w środowisku. W sytuacjach awaryjnych, np. wyciek paliwa, należy podjąć niezwłocznie działania mające na celu zapobieganie przenikania zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Substancje takie należy zebrać, np. za pomocą sorbentów i wywieźć do jednostek zajmujących się ich unieszkodliwianiem. Podkreśla się, że na terenach inwestycji nie można prowadzić prac serwisowych maszyn i urządzeń wykorzystywanych do prac budowlanych. W przypadku wystąpienia awarii sprzętu należy go transportować do zewnętrznych warsztatów i punktów napraw. Szczególną ostrożność należy zachować przy realizacji prac w sąsiedztwie cieków. Są to odcinki szczególnie wrażliwe na przenikanie i migrację zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Ścieki bytowe na etapie prac budowlanych należy gromadzić będą w przenośnych toaletach typu Toi-Toi, opróżniać w miarę potrzeb za pomocą wozów asenizacyjnych.

Na etapie eksploatacji inwestycji potencjalne zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych stanowić mogą wody deszczowe i roztopowe pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych. Ograniczenie oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne nastąpić może przede wszystkim na skutek:

- Wykorzystywania wyłącznie maszyn sprawnych technicznie,
- Realizacji obiektów inżynierskich z zachowaniem przepływu w ciekach i ograniczeniu zakresu prac ziemnych,
- Magazynowania substancji mogących zanieczyścić środowisko gruntowo wodne (np. oleje, paliwa, farby, środki uszczelniające) w szczelnych pojemnikach ustawionych na stabilnym podłożu,
- Wykonywania operacji tankowania maszyn na szczelnym podłożu lub z wykorzystaniem rozkładanych mat zabezpieczających środowisko gruntowo wodne przez ryzykiem rozlania się paliwa,
- Wyposażenia miejsc tankowania w sorbent,
- Skrócenia czasu ewentualnego odwadniania wykopów do niezbędnego minimum,

Na terenie gminy należy maksymalizować powierzchnie terenów na których możliwa jest infiltracja, retencja wód opadowych, a także ochrona przed zabudową zachowanych cieków i rowów. Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Powierzchnie te pełnią jednocześnie rolę odbiorników wód. Utrzymanie maksymalnie możliwej wielkości powierzchni biologicznie czynnych jest najprostszą metodą na nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji sanitarnej w trakcie opadów nawałnych. Zabudowa znacznych powierzchni terenów może powodować znaczący wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych dla opadów atmosferycznych. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej może przyczynić się do przyspieszenia obiegu wody i pośrednio wpłynąć na zagrożenia występowania zalewów w dolinie rzeki Warty. Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania hydrologicznego mają te procesy, które przyczyniają się do zachowania zasobów wodnych (retencji), w tym zasilania wód podziemnych i odnowy tych zasobów, a także tereny sprzyjające spowolnieniu obiegu wody (ograniczenie odpływu sztucznego). Utrzymanie i powiększanie terenów biologicznie czynnych jest najprostszą metodą na poprawę/nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji sanitarnej w trakcie opadów nawałnych.

Wobec złego stanu wód JCWPd 62, 47 i 63 należy szczególną uwagę zachować przy lokalizowaniu inwestycji mogących powodować zagrożenia dla wód podziemnych. Ustalenia planu ogólnego nie

powinny mieć negatywnego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne. Wykonywana zgodnie z przepisami ochrony środowiska realizacja inwestycji budowlanych nie powinna spowodować negatywnego oddziaływania na życie i zdrowie ludzi, a także nie może spowodować nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335). Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych we wschodniej części Wielkopolski jest przede wszystkim górnictwo odkrywkowe, którego nie planuje się na terenie gminy.

Sporządzenie planu ogólnego nie będzie mieć długoterminowego wpływu na powietrze i klimat. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje istotnych zmian jakości powietrza atmosferycznego. W przypadku usług związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza muszą być spełnione wymogi określone przepisach dotyczących warunków wprowadzania zanieczyszczeń do atmosfery. Dla ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 8807). Nie przewiduje się wpływu planu na warunki anemometryczne. Na terenie gminy należy stosować obowiązujący dla strefy wielkopolskiej „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM₁₀, PM_{2,5} oraz B_{9(a)P}” przyjęty uchwałą Nr XXXIII/853/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 lipca 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 5320), w szczególności dotyczący stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: gaz, olej opałowy, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz odnawialnych źródeł energii. W przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów.

Nowe inwestycje spowodują emisje zanieczyszczeń z komunikacji samochodowej, z systemów zaopatrzenia w ciepło przeznaczone do ogrzewania oraz ciepło powstające w procesach technologicznych. Zgodnie ze Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych powinna być m.in. adaptacja do zagrożeń termicznych, adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami przystosowanie instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych. Projekt planu uwzględnia zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

Ustalenia planu ogólnego przewidują lokalizację instalacji OZE, których stosowanie może przyczynić się do poprawy powietrza atmosferycznego. Nie przewiduje się wpływu planu na warunki anemometryczne. Na terenach elektrowni fotowoltaicznych panele będą zamontowane na stalowym rusztowaniu, a powierzchnia terenu pozostanie aktywnym biologicznie terenem pokrytym roślinnością. Ze względu na zacienienie, rozwój roślin bezpośrednio pod panelami będzie ograniczony. Nowa forma użytkowania będzie wiązała się z brakiem powstawania resztek pożywnych, atrakcyjnych dla polnych gryzoni i stad ziarnojadów (łuszczyki). Po wybudowaniu elektrowni słonecznej tereny, szczególnie rozległe trawniki lub ziołorośla ceniolubne, będą atrakcyjnym żerowiskiem dla zwierząt owadożernych (płazów, ptaków i ssaków). Na trawnikach oraz w częściach trudnodostępnych i nie koszonych, rozwijać się będzie roślinność trawiasta i zielna, o składzie gatunkowym bogatszym niż ma to miejsce w przypadku pola uprawnego. Realizacja inwestycji nie zmniejszy powierzchni żerowisk.

Podczas realizacji inwestycji związanych z budową elektrowni słonecznych należy zastosować odpowiednie działania minimalizujące negatywny wpływ ww. inwestycji na środowisko m.in. stosowanie modułów fotowoltaicznych o powierzchni antyrefleksyjnej. Do obsiewu powierzchni biologicznie czynnej zespołu elektrowni słonecznych nie należy używać gatunków roślin obcego pochodzenia. Koszenie traw na terenie, którym będą znajdowały się elektrownie słoneczne należy wykonywać poza okresem lęgowym ptaków, który dla większości gatunków ptaków krajobrazu rolniczego przypada przeciętnie od 1 marca do 31 lipca. Ze względu na sąsiedztwo cieków wodnych Rgilewka, Noteć oraz zbiornika

wodnego Jezioro Przedeck termin koszenia traw należy dostosować także do okresów migracji płazów, który dla większości gatunków płazów w Polsce przypada przeciętnie od 15 lutego do końca maja (migracja wiosenna) oraz od 15 sierpnia do końca października (migracja jesienna). Oddziaływanie odbłyśków światła na ptaki ma niepotwierdzony charakter. Doświadczenia z eksploatacji paneli fotowoltaicznych w Europie Środkowej nie potwierdzają, by były one źródłem istotnego oddziaływania na ptaki innego, niż zabór powierzchni atrakcyjnych żerowisk, co jednak nie ma miejsca w rejonie gminy Przedeck. Mylenie przez ptaki paneli z taflą wody i próby lądowania są zdarzeniami incydentalnymi i miały miejsce przede wszystkim w rejonach suchych (pustynie), gdzie brak jest faktycznych zbiorników wodnych, a migrujące ptaki poszukiwały takich siedlisk. Układ przestrzenny instalacji w projektowanej elektrowni nie tworzy też jednolitej powierzchni paneli fotowoltaicznych, a ich równoległe szeregi, co nie upodabnia terenu do zbiornika wodnego.

Należy też zwrócić uwagę, że planowane tereny elektrowni słonecznych realizują cele Polityki Energetycznej Państwa zmierzające do zmniejszenia udziału konwencjonalnej energetyki węglowej w mixie energetycznym. Realizacja tego celu będzie miała również pozytywne oddziaływanie na przyrodę, w tym ptaki. Energetyka węglowa generuje największą śmiertelność ptaków na jedną gigawatogodzinę w spośród wszystkich form produkcji energii – 5,18 śmierci/1GWh (Sovocool, 2009). Związane jest to z oddziaływaniem kopalni węgla, transportu paliwa, kwaśnych deszczy, emisji rtęci i innych metali ciężkich, oraz przede wszystkim zmianami klimatycznymi. I tak na przykład istotnym zagrożeniem dla populacji bielików w Polsce jest spadek poziomu wód w zbiornikach w rejonie Pojezierza Konińskiego (elektrownie PAK) i Międzyrzecza Warty i Widawy (Bełchatów). Związane ze zmianami klimatycznymi postępujące stepowanie dużych obszarów Polski centralnej, zagraża w szczególności populacji ptaków wodno-błotnych na bardzo rozległym terenie.

Oddziaływanie inwestycji na ssaki i inne kręgowce naziemnie będzie minimalne i związane z funkcjonowaniem ogrodzeń wymuszających omijanie terenów podczas przemieszczania się i migracji. Będzie to dotyczyło jedynie większych zwierząt, gdyż pomiędzy dolną krawędzią ogrodzenia a gruntem planuje się pozostawienie przerw, umożliwiających przedostawanie się małym i średnim zwierzętom na teren zajęty pod instalację fotowoltaiczną. Doświadczenia z realizacji podobnych inwestycji wskazują, że planowana inwestycja nie będzie stanowiła siedliska gatunków inwazyjnych.

Oddziaływanie planowanego przeznaczenia terenów pod instalacje fotowoltaiczne będzie miało zasadniczo pozytywny wpływ na środowisko.

Ustalenia projektu planu ogólnego nie będą istotnie wpływać na ukształtowanie powierzchni ziemi. Przekształcenie powierzchni ziemi nastąpi w trakcie budowy – realizacji inwestycji. Gwarantowane ustaleniami planu powierzchnie biologicznie czynne należy zagospodarować w sposób racjonalny, dla zapewnienia odpowiednich warunków życia ludzi i bytowania zwierząt.

Ustalenia planu ogólnego przewidują zabudowę terenów rolniczych, dlatego ze szczególną dbałością należy przestrzegać zachowanie ustalonych w planach minimalnych powierzchni biologicznie czynnych, kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy, ograniczenia powierzchni zabudowy, zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych.

W miejscach prowadzonych prac budowlanych przy realizacji inwestycji zostaną zdjęte przypowierzchniowe warstwy gruntów w celu dostosowania powierzchni terenu do planowanych wysokości. Prace ziemne będą ograniczone wyłącznie do etapu realizacji inwestycji oraz będą miały stosunkowo niewielki zakres. Nie przewiduje się powstania nowych nasypów znacznej wysokości. W związku z wykorzystaniem w czasie prowadzenia prac budowlanych ciężkiego sprzętu może dojść do nieznacznych zmian cech gruntu w sąsiedztwie prowadzonych prac (ubicie gruntu). Jednak skalę tego zjawiska uznaje się za niewielką, nie wpływającą w sposób istotny na możliwość infiltracji wody do gruntu. Należy dodać, że ten rodzaj oddziaływania wiąże się niemal z realizacją każdego zadania inwestycyjnego.

Na etapie realizacji inwestycji, w celu ograniczenia możliwości przedostawania się substancji ropopochodnych do gruntu, przewiduje się wykorzystanie wyłącznie sprzętu w pełni sprawnego technicznie i zorganizowanie zaplecza budowy na terenie utwardzonym. Powierzchnie przeznaczone pod place budowy należy ograniczać do niezbędnego minimum, w ich granicach nie należy prowadzić mycia pojazdów, maszyny i urządzeń budowlanych. W przypadku tankowania pojazdów i sprzętu budowlanego, czynności te należy wykonywać w wyznaczonych miejscach wyłożonych szczelnie płytami betonowymi, matami lub na istniejącej jezdni i wyposażonych w sorbent. W celu ograniczenia oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne, roboty przy wykopach należy wykonywać w jak najkrótszym czasie, po którym nastąpi uporządkowanie terenu. Wszelkiego rodzaju substancje, które mogą wpłynąć na jakość gruntu, a które mogą znaleźć się na zapleczu budowy (np. oleje, smary, farby, masy i powłoki uszczelniające) będą magazynowane w szczelnych i zamykanych pojemnikach, najlepiej

fabrycznych, w których zostały dostarczone przez producenta. Powierzchnie, na których odbywać się będzie postój maszyn w godzinach nocnych i w dni wolne od pracy, należy ogradzać i nadzorować przed dostępem osób trzecich.

Ustalenia planu ogólnego mogą mieć znaczący i długoterminowy wpływ na krajobraz. Oddziaływanie na krajobraz, jakie należy rozpatrzyć, dotyczy zmian w postrzeganiu krajobrazu przez ludzi, tj. zmian wizualnych (wizualno-estetycznych), rozumianych również jako zmiany w „ładzie przestrzennym” krajobrazu kulturowego. Realizacja zabudowy może mieć wpływ na krajobraz, należy jednak stwierdzić, iż wzajemne oddalenie części terenów przeznaczonych pod zabudowę nie powinno spowodować zdominowania krajobrazu. Plan obejmuje tereny zlokalizowane poza obszarami wybrzeży, obszarami góorskimi, poza obszarami ochrony uzdrowiskowej.

Dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową wielorodzinną SW ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 2,0; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 10,5 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną SJ ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,9; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 10 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową SZ ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,9; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 10 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy usługowej SU ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 1,0; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 15 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy gospodarczej SP ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 1,0; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 15 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy produkcji rolniczej SR ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,9; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 12 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy infrastrukturalnej SI ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 20%. Dla strefy zieleni i rekreacji SN ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 50%. Dla strefy cmentarzy SC ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%.

Nie planuje się poszerzenia cmentarza. Strefy SC wyznaczono w granicach istniejących cmentarzy oraz zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sporządzenie planu ogólnego nie będzie mieć znaczącego wpływu na zasoby naturalne. Na terenie gminy brak jest surowców naturalnych.

Z uwagi na znaczne powierzchnie terenów na których planuje się inwestycje przewiduje się znaczne ilości materiałów na potrzeby realizacji inwestycji budowy tj. woda, piasek, kruszywa budowlane. Po rozpoczęciu eksploatacji inwestycji pośredni wpływ na zasoby środowiska będzie miał pobór energetyczny, związany z obsługą urządzeń elektrycznych i elektronicznych (automatycznie wpłynie na zwiększenie zużycia zasobów naturalnych). Realizacja działań związanych z obszarem energetyki i budową instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych może oddziaływać bezpośrednio, pośrednio, średnio-, długoterminowo, stale, pozytywnie i negatywnie na zasoby naturalne. Oddziaływanie negatywne wystąpi podczas wykorzystania surowców energetycznych do produkcji energii konwencjonalnej. Realizowanie przedsięwzięć bazujących na technologiach niskoemisyjnych i efektywnych energetycznie wpłynie na zmniejszenie zapotrzebowania na surowce nieodnawialne (np. węgla), zwiększenie wydajności instalacji energetycznych, zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i odpadów, itp. W tym przypadku oddziaływanie na zasoby naturalne będzie pozytywnie.

Sporządzenie planu ogólnego będzie mieć pozytywny wpływ na zabytki. Pozytywne długoterminowe oddziaływanie związane jest z ustaleniem wskaźników mających na celu zachowanie terenów podlegających ochronie konserwatorskiej, związane z obowiązkiem prowadzenia badań archeologicznych na wyznaczonych terenach stref ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych, dzięki czemu stworzona została możliwość uzyskania szerszych danych na temat archeologii obszaru.

W związku z planowanym zwiększeniem powierzchni uzbrojonych terenów zabudowy przewiduje się koszty dla budżetu gminy związane z koniecznością budowy dróg oraz uzbrojenia terenów, które w dłuższym okresie czasu spowodują zwiększenie wpływów do budżetu gminy z podatków i opłat lokalnych.

8. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO

Brak realizacji planu wpływa następująco na poszczególne komponenty środowiska:

jakość powietrza atmosferycznego	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza. Nie powstaną jednak urządzenia produkujące energię z OZE, zatem nie nastąpi też ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez energetykę konwencjonalną.
klimat akustyczny	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji hałasu.
wody powierzchniowe i podziemne	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji ścieków.
gleby i powierzchnia ziemi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie wystąpią oddziaływania na gleby i powierzchnię ziemi.
zdrowie i warunki życia ludzi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie będą powstawać nowe oddziaływania na ludzi. Nie powstaną jednak także urządzenia produkujące energię z OZE, zatem nie nastąpi też korzystne dla ludzi ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez energetykę konwencjonalną.
odpady	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie będą powstawać odpady.
flora i fauna, grzyby, siedliska przyrodnicze	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć spowoduje utrwalenie funkcji rolnych terenów, co nie będzie miało wpływu na florę i faunę, grzyby, siedliska przyrodnicze.
obszary chronione (na podstawie ustawy o ochronie przyrody), w tym obszary Natura 2000	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć pozostanie bez wpływu na obszary chronione.
klimat	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza. Nie powstaną jednak urządzenia produkujące energię z OZE, zatem nie nastąpi też ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez energetykę konwencjonalną.
krajobraz, w tym krajobraz kulturowy	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć jest dla krajobrazu neutralny. Oznacza pozostawienie obecnej struktury i funkcjonowania krajobrazu, a także pozostawienie jego obecnych wartości widokowych.
zabytki	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć nie będzie miało wpływu na zabytki.
dobra materialne	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć nie będzie miało wpływu na dobra materialne.
emisja promieniowania elektromagnetycznego	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
poważne awarie przemysłowe	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie powstaną ryzyko wystąpienia awarii przemysłowych.
oddziaływania transgraniczne	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.

konflikty społeczne	Z uwagi na zaniechanie możliwości realizacji oczekiwanych przez właścicieli działek inwestycji mogą wystąpić konflikty społeczne.
---------------------	---

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZENIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO I ZDROWIE LUDZI

Ustalenia planu ogólnego nie powodują istotnych zmiany ustalonych dla terenu całej gminy rozwiązań mających na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi.

Ochrona oddziaływania na ludzi zostanie określone w planach miejscowych w zakresie ochrony akustycznej, oddziaływania elektromagnetycznego linii wysokich napięć, emisji zanieczyszczeń powietrza, lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Na obszarze objętym planem nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią ani obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

10. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI ZAPISÓW ZAWARTYCH W PLANIE OGÓLNYM

Na terenie gminy nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, jest oddalony na odległość większą niż kilkanaście kilometrów od obszarów Natura 2000.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan JCWP. Dla JCWP na obszarze planu stwierdzono stan JCWP zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. JCWP są monitorowane. Realizacja sporządzanego planu z zachowaniem przepisów w zakresie ochrony wód nie spowoduje pogorszenie stanu wód.

11. OBSZARY OBJĘTE PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM NA ŚRODOWISKO I LUDZI W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ ZAWARTYCH W PLANIE OGÓLNYM

Gmina jest położona poza zasięgiem systemu obszarów chronionych Natura 2000 i poza wieloprzestrzennym system obszarów chronionych województwa wielkopolskiego oraz znaczących krajowych i regionalnych korytarzy ekologicznych. Sporządzany plan nie będzie miał wpływu na te obszary.

Do znacząco oddziałujących na środowisko mogą być zaliczane poszczególne inwestycje realizowane na obszarach przeznaczonych pod strefę usług, gospodarczą lub produkcji rolniczej. Jak duże może to być oddziaływanie zostanie rozstrzygnięte na etapie postępowań w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięć. Przy lokalizacji nowych przedsięwzięć muszą być uwzględniane przepisy odrębne, dotyczące ochrony środowiska, zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, co stanowi wystarczające zabezpieczenie przed degradacją środowiska.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Opracowanie tzw. wariantu alternatywnego dla proponowanych ustaleń planu podlega ograniczeniom wynikającym z obowiązujących przepisów prawa. Teren objęty planem znajduje się prawie w całości w granicach obowiązującego prawa miejscowego. Z tego względu możliwości wprowadzania innych wariantów zagospodarowania – zwłaszcza takich, które mogłyby prowadzić do spadku wartości nieruchomości – są istotnie ograniczone. Dotyczy to szczególnie obszarów, gdzie aktualne miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego przewidują funkcje zabudowy, a ich zmiana mogłaby rodzić roszczenia odszkodowawcze ze strony właścicieli.

Projekt planu ogólnego został opracowany z uwzględnieniem celów środowiskowych określonych zarówno w dokumentach krajowych (np. ustawie o ochronie przyrody), jak i lokalnych (np. Programie ochrony środowiska), przy jednoczesnym respektowaniu zasad zrównoważonego rozwoju całego obszaru objętego planem.

13. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Pojęcie transgranicznego oddziaływania odnosi się jedynie do przepływu zanieczyszczeń przez granicę państwową, od lub do sąsiadów. Biorąc pod uwagę powyższe, położenie terenu oraz zasięg

prawdopodobnych oddziaływań wynikających z realizacji ustaleń planu ogólnego nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

14. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Przewiduje się, że analiza realizacji postanowień projektowanego dokumentu będzie przeprowadzana równolegle do analiz dotyczących zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, związanych z oceną aktualności planów miejscowych i ogólnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz na 5 lata.

Zgodnie z art. 55 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) organ opracowujący projekt – tu Burmistrz Miasta i Gminy Przedeć jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami, o których mowa w ust. 3 pkt 5, czyli zgodnie z propozycjami dotyczącymi metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu zawartymi w pisemnym podsumowaniu dokumentu.

Ocena skutków realizacji planu ogólnego może obejmować badanie liczby wydanych pozwoleń na budowę, badanie liczby zatrudnionych, badanie wskaźników dotyczących skuteczności działań z zakresu ochrony środowiska (długość sieci wodociągowej, długość sieci kanalizacji sanitarnej, zużycie wody, ilość podłączeń do sieci kanalizacyjnej, ilość odpadów, liczba mieszkańców narażonych na ponadnormatywny hałas, rodzaj i ilość posiadanych kotłowni). Przedmiotem analizy powinny być wszystkie zmiany sposobu gospodarowania przestrzenią pod kątem ich wpływu na środowisko, w tym zdrowie ludzi. Monitoringiem należy objąć wszystkie komponenty środowiska, w szczególności jakość powietrza. Dla ograniczenia niskiej emisji należy sprawdzać pozwolenia na budowę w zakresie zatwierdzonych pozwoleń na budowę i przyjętymi zgłoszeniami sposobów ogrzewania, należy także prowadzić badania jakości powietrza. Monitoring w zakresie sposobów ogrzewania gmina może prowadzić z udziałem służb nadzoru budowlanego oraz służb ochrony środowiska.

Monitoring skutków realizacji planu ogólnego w zakresie oddziaływania na środowisko może opierać się na pomiarach uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Źródłem danych monitoringowych mogą być dane: GUS, WIOŚ, RDOŚ, jednostek samorządu terytorialnego, badania terenowe i inne. Przy czym dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru gminy. Należy wziąć pod uwagę zmiany zachodzące w środowisku, w szczególności w zakresie jakości powietrza. Dla oceny standardów w zakresie hałasu można wykorzystać mapy akustyczne sporządzane co 5 lat przez Starostę i zarządców dróg.

Analiza realizacji postanowień dokumentu może się odbywać w każdej chwili, w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko, w przypadku braku zgłoszeń problemów analiza powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w kadencji (raz na 4 lata). Burmistrz z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu może przeprowadzić spotkanie, naradę lub wizję lokalną w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko. Wynikiem tego typu działania powinno być sprawozdanie z realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Na podstawie przeprowadzonej analizy należy sformułować wnioski dotyczące stanu realizacji ustaleń planu ogólnego ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych ustaleń oraz niedostatków planu ogólnego w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska oraz niezgodności planów z wprowadzonymi przepisami odrębnymi. W rezultacie należy określić stopień przydatności planu oraz zakres zagadnień do uregulowania w przypadku zmiany lub sporządzania nowego dokumentu, oraz określić termin, w którym niezbędne jest sporządzenie nowego dokumentu lub zmiana części ustaleń aktualnego.

15. STRESZCZENIE

1. Podstawa prawna opracowania

Opracowanie zostało sporządzone na podstawie następujących uregulowań prawnych:

- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. 2024 r. poz. 1112 ze zm.)

2. Materiały wyjściowe, główne cele projektowanego planu ogólnego, powiązanie planu z innymi dokumentami

Dla sporządzenia opracowania wykorzystano aktualne opracowania i dostępne dokumenty dotyczące terenu opracowania oraz terenu gminy, powiatu, województwa, które wymieniono w punkcie 2 opracowania. Sporządzenie planu, zmieniającego ustalenia aktualnego planu powiązane jest z następującymi dokumentami:

- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Przedeć uchwalonym uchwałą Rady Miejskiej w Przedeć Nr XXVI/173/2002 z dnia 22 marca 2002 r. (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 maja 2002 r. Nr 70 poz. 1840)
- Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Przedeć uchwalony uchwałą Rady Miejskiej w Przedeć Nr XXVI/174/2002 z dnia 22 marca 2002 r. (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 maja 2002 r. Nr 70 poz. 1841)

Plan ogólny gminy jest nowym narzędziem planistycznym wprowadzonym na mocy przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Plan ogólny zastąpi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Stanowić będzie akt prawa miejscowego, określający zasady realizacji polityki przestrzennej gminy. Ustalenia w nim zawarte będą wiążące zarówno dla planów miejscowych jak i dla decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Na podstawie uwarunkowań rozwoju przestrzennego gminy oraz istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej plan ogólny wyznacza gminne standardy urbanistyczne obejmujące gminny katalog stref planistycznych. Obszar gminy, zgodnie z art. 13c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 poz. 1130 ze zm.) podzielono w sposób rozłączny na dopuszczone w ustawie strefy planistyczne. Charakterystyka stref musi być zgodna z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2758). Wyznaczając strefy planistyczne w pierwszej kolejności uwzględnia się obszary, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie umożliwiające realizację funkcji mieszkaniowej oraz obszary uzupełnienia zabudowy w ramach istniejącej zabudowy. Gminny katalog stref planistycznych wyznacza ich profil funkcjonalny podstawowy lub podstawowy i dodatkowy, wartości maksymalne nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, maksymalny udział powierzchni zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej (przy czym nie mniejszy niż wynika to z przepisów wydanych na podstawie art. 13m ust 2 w/w ustawy). Zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową oblicza się zgodnie z ww. rozporządzeniem. Na podstawie art. 13h ust. 3 pkt 1 część graficzną uzasadnienia planu ogólnego stanowi prezentacja graficzna sporządzona zgodnie z art. 67a ust. 3 pkt 1 i ust. 3a pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dane przestrzenne w postaci wektorowej w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych obejmują: lokalizację przestrzenną obszaru objętego aktem, lokalizację przestrzenną stref planistycznych, obszaru uzupełnienia zabudowy. Prezentacja graficzna uwzględnia granice działek ewidencyjnych oraz obiektów przestrzennych stanowiących uwarunkowania.

Projekt planu ogólnego obejmuje strefy planistyczne wraz z profilem podstawowym i dodatkowym, zgodnie z art. 13c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

3. Metoda przyjęta w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami

przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście - stopień ogólności (lub szczegółowości) ustaleń planu ogólnego.

W Prognozie przedstawiono wyniki analiz i ocen w formie tekstowej. Załącznikiem graficznym do niniejszej prognozy jest rysunek z uzasadnienia oraz dane przestrzenne do planu ogólnego.

4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska

Dokonano analizy uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego wynikających z:

- Topografii, geologii i złóż,
- Wód powierzchniowych i podziemnych, ochronie wód, zagrożenia powodziowego,
- Powietrza atmosferycznego i klimatu akustycznego,
- Pól elektromagnetycznych,
- Szaty roślinnej, gleb, świata zwierzęcego,
- Warunków meteorologicznych i klimatu,
- Gospodarka odpadami,
- Środowiska kulturowego;
- Krajobrazu.

5. W punkcie wskazano cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu. Kierunki koniecznych działań w ochronie środowiska.

Dokonana analiza warunków ekofizjograficznych oraz stanu środowiska naturalnego na terenie gminy w powiązaniu z uwzględnieniem wytycznych w omówionych powyżej dokumentach na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym pozwala na sformułowanie następujących kierunków koniecznych działań w celu uporządkowania na terenach objętych zmianą planu zagadnień związanych z:

- kanalizowaniem terenów zabudowy i eliminacją niekontrolowanych zrzutów ścieków,
- racjonalną gospodarką rolną, głównie w zakresie nawozów mineralnych oraz środków ochrony roślin,
- przejściem na ekologiczne systemy ogrzewania,
- ochroną obszarów podatnych na degradację,
- zachowaniem istniejącego drzewostanu oraz zwiększeniem ilości zadrzewień,
- prowadzeniem wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniom wód podziemnych i powierzchniowych,
- kształtowaniem świadomości ekologicznej mieszkańców gminy i angażowanie ich w ochronę środowiska przyrodniczego,
- ochroną powierzchni ziemi, ochroną wód, w szczególności wód powierzchniowych oraz ochroną walorów krajobrazowych,
- wzrostem wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych z mikroinstalacji.

Plan ogólny spełnia wymogi w omówionych powyżej dokumentach na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym ustalając ogólne zasady gospodarowania oraz kształtowania systemu ekologicznego gminy, ochrona i kształtowanie środowiska.

Ogólne zasady gospodarowania

W kształtowaniu struktury przyrodniczo - funkcjonalnej przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju uwzględniającą rozwój społeczny i gospodarczy gwarantujący ochronę środowiska przyrodniczego, zarówno wszystkich jego elementów jak i obszarów szczególnie cennych przyrodniczo poprzez:

- g) zapewnienie ładu przestrzennego i dostosowanie struktury osiedleńczej, zabudowy mieszkaniowej, usługowej i gospodarczej do wymogów przyrody, krajobrazu, ochrony przeciwpowodziowej,
- h) ochronę małych zbiorników wodnych i cieków przed zanieczyszczeniem, szczególnie wyeliminowanie wymywania do wód powierzchniowych nawozów i środków ochrony roślin poprzez wprowadzanie barier biogeochemicznych z odpowiednio zagospodarowanymi i dostosowanymi do siedliska pasami zadrzewień wzdłuż dolin rzecznych,
- i) wyeliminowanie zrzutów ścieków bytowo – gospodarczych i uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej,

- j) ochronę różnorodności biologicznej (powierzchni biologicznie czynnej): ekosystemów leśnych, wodnych, łąkowych, obszarów zabagnionych,
- k) nie dopuszczenie do lokalizacji i prowadzenia działalności gospodarczej, które w istotny sposób mogłyby wpłynąć na degradację środowiska przyrodniczego, wprowadzenie działalności produkcyjnej przyjaznej środowisku opartej o nowoczesne technologie proekologiczne,
- l) maksymalną możliwą ochronę gruntów podlegających ochronie (o wysokich klasach i gruntów organicznych).

Kształtowanie systemu ekologicznego gminy, ochrona i kształtowanie środowiska

Ochrona przyrody jest częścią polityki przestrzennej i ekologicznej gminy. W kontekście idei ekorozwoju gospodarczego oraz założeń polityki zagospodarowania przestrzennego szczególnie ważne jest zachowanie podstawowych walorów środowiska. W celu zabezpieczenia równowagi ekologicznej oraz zachowania najcenniejszych przyrodniczo i krajobrazowo terenów ustala się następujące kierunki działań:

- n) ochronę, zachowanie obszarów przyrodniczo najcenniejszych o decydującym znaczeniu dla utrzymania równowagi ekologicznej – przede wszystkim doliny rzek i cieków wodnych, uznanie za nienaruszalne kompleksów leśnych i łąkowych w okolicy ekosystemów dolin, drobniejszych cieków oraz rowów melioracyjnych, ochronę i zachowanie oczek wodnych, torfowisk i starorzeczy jako naturalnych zbiorników retencjonowania wody, w tym celu prowadzenie badań przyrody, ustalanie lokalnych form ochrony przyrody, uznawanie obiektów przyrodniczych za użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, stanowiska dokumentacyjne i pomniki przyrody, a także obejmowanie na swoim terenie roślin i zwierząt ochroną gatunkową,
- o) zwiększenie lesistości gminy,
- p) dbałość o istniejące zadrzewienia śródpolne, wprowadzanie nowych pasów zadrzewień śródpolnych,
- q) ochronę wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem,
- r) ochronę wód podziemnych przed nadmierną eksploatacją i skażeniem w szczególności:

Ochrona wód podziemnych i powierzchniowych powinna być realizowana zgodnie z programem ochrony środowiska gminy, w szczególności poprzez

- rozbudowę oczyszczalni ścieków,
- kanalizację terenów wyznaczonych do osadnictwa i istniejących terenów osadniczych w zasięgu możliwości przyłączenia sieci kanalizacyjnej do oczyszczalni ścieków,
- objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni,
- dopuszczenie na obszarach przewidzianych do objęcia kanalizacją sanitarną odprowadzania ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych tylko jako rozwiązania tymczasowego,
- dopuszczenie docelowego indywidualnego oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzenie ich do szamb, tylko na obszarach, które z uzasadnionych względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, na terenach poza granicami aglomeracji Koło, przy czym lokalizowanie przydomowych oczyszczalni ścieków musi być ograniczone do miejsc, na których odprowadzenie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych, musi także uwzględniać rozporządzenie Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129), w szczególności zgodnie z § 15 ust. 1 tego rozporządzenia: „Ogranicza się możliwość wprowadzania ścieków z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego do ziemi, w granicach działki stanowiącej własność wprowadzającego, z indywidualnych systemów oczyszczania ścieków, dopuszczając tylko zrzuty z tych systemów, dla których zapewniona jest możliwość kontroli parametrów jakościowych warunkujących możliwość ich odprowadzania. 2. W celu realizacji ograniczenia, o którym mowa w ust. 1, każdy indywidualny system oczyszczania ścieków musi być wyposażony w stałe i dostępne miejsca poboru próbek ścieków nieoczyszczonych dopływających do instalacji oraz odprowadzanych z niej do ziemi bezpośrednio po oczyszczeniu.”
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania ścieków opadowych i roztopowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczanie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- właściwe zabezpieczenie techniczne różnego rodzaju istniejących obiektów, stanowiących potencjalne ogniska zanieczyszczeń,
- likwidację wszystkich nieczynnych studni i otworów stanowiących potencjalne drogi ułatwionej migracji zanieczyszczeń,
- dostosowanie lokalizacji terenów przeznaczonych dla zabudowy i nowych obiektów budowlanych do struktur hydrogeologicznych,

- ustalenie ograniczeń w lokalizowaniu inwestycji mogących w sposób znaczący wpływać na wody podziemne,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody,
- s) ochronę ujęć wody dla których nie ustanowiono stref ochrony pośredniej,
- t) ochronę parków i terenów uznawanych za cenne przyrodniczo,
- u) racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi bez naruszenia równowagi środowiska, w tym racjonalne gospodarowanie surowcami naturalnymi i wodami geotermalnymi,
- v) ograniczenie emisji zanieczyszczeń z istniejących zakładów i zmniejszenie ich uciążliwości poprzez: wyeliminowanie lub wymianę energochłonnych technologii, likwidację lub zmianę technologii o nadmiernej emisji lub dużej uciążliwości dla środowiska, restrukturyzację gospodarki cieplnej zakładów przez zmianę nośników energii, wykorzystanie ciepła odpadowego, instalowanie urządzeń do redukcji zanieczyszczeń,
- w) ograniczanie emisji zanieczyszczeń z gospodarstw domowych restrukturyzację gospodarki cieplnej w sektorze komunalno – bytowym,
- x) podniesienie standardu sanitarnego obiektów rekreacyjnych i mieszkalnych, w szczególności skanalizowanie części wsi o zwartym układzie w zasięgu oczyszczalni ścieków, wprowadzanie indywidualnych biologicznych oczyszczalni ścieków dla gospodarstw rolnych rozproszonych, kontrola szczelności zbiorników bezodpływowych, nie wprowadzanie nowej zabudowy rozproszonej,
- y) poprawę warunków akustycznych poprzez między innymi:
 - zwiększenie ilości zieleni niskiej i wysokiej, pełniącej rolę naturalnych ekranów akustycznych,
 - poprawienie nawierzchni ulic, których zła jakość jest często przyczyną zwiększenia hałasu w środowisku,
 - modernizację zakładów rzemieślniczych i usługowych zlokalizowanych szczególnie w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej,
- z) prowadzenie racjonalnej gospodarki odpadami.

Ochrona systemu przyrodniczego z obszarami jezior, lasów, łąk, pastwisk, przestrzeniami pól uprawnych, z systemem zadrzewień śródpolnych ma na celu zachowanie prawidłowych warunków klimatycznych i zdrowotnych, podniesienie wartości wizualnej krajobrazu oraz zachowanie równowagi ekologicznej.

6. W punkcie dokonano analizy ustaleń projektu planu ogólnego

Zgodnie z art. 13b ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu ogólnego określa się, uwzględniając uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy, w szczególności:

- 8) politykę przestrzenną gminy określoną w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego;
- 9) ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 10) znajdujące się na obszarze gminy:
 - t) formy ochrony przyrody oraz ich otuliny,
 - u) obszary szczególnego zagrożenia powodzią, wały przeciwpowodziowe oraz pasy o szerokości 50 m od stopy wału,
 - v) obszary gruntów zmeliorowanych,
 - w) tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi oraz tereny, na których występują te ruchy,
 - x) strefy ochronne ujęć wody,
 - y) obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - z) tereny górnicze i obszary górnicze wraz z filarami ochronnymi,
 - aa) udokumentowane złoża kopalin, kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji,
 - bb) obszary uzdrowisk oraz obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - cc) zabytki objęte formami ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904), lub ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej,
 - dd) obszary pomników zabytków i ich strefy ochronne,
 - ee) tereny zamknięte i ich strefy ochronne,
 - ff) obszary ograniczonego użytkowania,
 - gg) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji,
 - hh) obszary zdegradowane i obszary rewitalizacji,
 - ii) obszary ciche w aglomeracji oraz obszary ciche poza aglomeracją,

- jj) grunty rolne stanowiące użytki rolne klas I-III oraz grunty leśne,
- kk) zakłady o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
- ll) obszary pasa nadbrzeżnego, w tym w szczególności pasa technicznego;
- 11) rozmieszczenie istniejących i planowanych obiektów infrastruktury społecznej, transportowej i technicznej wraz z obowiązującymi dla nich ograniczeniami w zagospodarowaniu;
- 12) rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz krajobrazy priorytetowe;
- 13) opracowanie ekofizjograficzne w zakresie wymagań, o których mowa w art. 72 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 14) zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w gminie.

W projekcie planu ogólnego ustalono:

- SW – strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową wielorodzinną,
- SJ – strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową jednorodzinną,
- SZ – strefy wielofunkcyjne z zabudową zagrodową,
- SU – strefy usługowe,
- SP – strefy gospodarcze,
- SR – strefy produkcji rolniczej,
- SI – strefy infrastrukturalne,
- SN – strefy zieleni i rekreacji,
- SC – strefy cmentarzy,
- SG – strefy górnictwa,
- SO – strefy otwarte,
- SK – strefy komunikacji.

7. W punkcie opisano prognozę zmiany środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu ogólnego

Analiza aktualnego stanu środowiska gminy pozwoliła na dokonanie prognozy zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń planu ogólnego, który zastąpi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia planu ogólnego są w przeważającej części zgodne z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Sporządzenie planu ogólnego nie będzie mieć znaczącego i długoterminowego wpływu na różnorodność biologiczną, zwierzęta i rośliny. Realizacja ustaleń planu ogólnego może wiązać się z przekształceniem istniejących warunków przyrodniczych, co może pośrednio lub bezpośrednio oddziaływać na różnorodność biologiczną terenu. W zależności od charakteru i intensywności planowanego zagospodarowania, możliwe jest ograniczenie powierzchni siedlisk przyrodniczych oraz występowania rodzimych gatunków roślin i zwierząt. Wprowadzenie nowej zabudowy, infrastruktury technicznej lub zmiana sposobu użytkowania gruntów może prowadzić do fragmentacji środowiska przyrodniczego, utraty ciągłości korytarzy ekologicznych oraz pogorszenia warunków bytowania organizmów. Z tego względu istotne jest, aby w ramach planu zachować możliwie dużo elementów zieleni, unikać zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie cennych siedlisk oraz stosować rozwiązania sprzyjające ochronie bioróżnorodności. W wyniku realizacji przedsięwzięć dojdzie do oddziaływania na bioróżnorodność związaną z potencjalnym zawężeniem dostępnych do rozwoju obszarów dla bytowania roślin i zwierząt oraz do fragmentacji siedlisk. W związku z powyższym zaleca się podejmowanie działań ograniczających negatywne oddziaływanie na różnorodność biologiczną, zwierzęta i rośliny.

Sporządzenie planu będzie mieć znaczący i długoterminowy pozytywny wpływ na ludzi. Wyznaczenie nowych terenów przewidzianych pod strefę gospodarczą i usługową ma zmniejszyć poziom bezrobocia w gminie. W raportach i prognozach poprzedzających poszczególne inwestycje należy wskazać wpływ realizacji inwestycji na zdrowie ludzi oraz podjąć działania minimalizujące ich wpływ na zdrowie ludzi. Źródłami antropogenicznymi czyli wynikającymi z działalności człowieka na terenach przemysłowych są przede wszystkim transport, spalanie paliw, energetyka. Emitowane są głównie następujące substancje: tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, tlenki siarki i pyły. W celu zapewnienia ochrony powietrza powinno się redukować rozmiary już zaistniałej emisji zanieczyszczeń i racjonalnie modyfikować technologie produkcji, wytwarzające szczególnie uciążliwe zanieczyszczenia. Aby działania te były skuteczne trzeba przede wszystkim szczegółowo rozpoznać rodzaje i własności powstających zanieczyszczeń oraz miejsca i warunki wprowadzania ich do atmosfery. To pozwoli nam ocenić stan i stopień zanieczyszczenia oraz związane z nim zagrożenie, a dzięki temu zakres i sposób

działania. Ochrona powietrza na nowych terenach przemysłowych może być realizowana przez podejmowanie działań takich jak:

- Instalowanie wydajnych filtrów kominowych. Nawet w przypadku starszych technologii urządzenia takie zatrzymują znaczną część zanieczyszczeń, w przypadku nowszych technologii filtry zazwyczaj są montowane seryjnie.
- Wdrażanie nowych, czystszych technologii przemysłowych. W praktyce nowsze technologie są czystsze (mniejsza emisja gazów/pyłów) oraz mniej energochłonne. Część szkodliwych substancji stosowanych w przemyśle zastępowana jest przez inne, bezpieczniejsze (np. zamienniki freonów).
- Modyfikacji istniejących technologii i większa hermetyzacja produkcji. W praktyce oznacza to np. odsiarczanie węgla przed jego spalaniem, czy też dbałość o odizolowanie produkcji od środowiska. W przypadku ogrzewania domów korzystna jest zmiana paliwa na mniej emisyjne (np. gaz ziemny zamiast węgla) oraz ocieplanie budynków.
- Inwestowanie w ekologiczne środki transportu i modyfikacja już istniejących. Oznacza to nowsze nieemisyjne, lub nisko emisyjne samochody wyposażone w lepsze katalizatory, modyfikowane paliwa (np. bezołowiowe), rozbudowę transportu elektrycznego. Ważna jest także promocja transportu rowerowego.
- Budowanie izolacyjnych pasów zieleni wokół zakładów przemysłowych. Zieleń zatrzymuje pewną ilość zanieczyszczeń gazowych, szczególnie pyłów.
- Wprowadzanie odnawialnych źródeł energii m.in. takich jak:
 - a) energia słoneczna (kolektory, panele słoneczne),
 - b) energia wodna (elektrownie wodne, pływowe),
 - c) energia wiatrowa (turbiny wiatrowe).

Sporządzenie planu będzie może mieć wpływ na wody powierzchniowe i podziemne. Na etapie realizacji inwestycji wpływ na stosunki wodne może mieć zdjęcie wierzchniej warstwy gruntów na terenach budowy oraz wykonanie wykopów. Zdjęcie przypowierzchniowej warstwy gruntu będzie miało czasowy wpływ na szybkość infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. Oddziaływanie to będzie ograniczone w czasie, wyłącznie do etapu realizacji budów. Po wykonaniu inwestycji może dojść do zmian w obiegu wody na skutek uszczelnienia podłoża. Zaznacza się jednak, że wody opadowe i roztopowe z terenów niezanieczyszczonych odprowadzane będą do rowów przydrożnych, gdzie wody będą podlegać infiltracji, a ich ewentualny nadmiar odpływać będzie do cieków. Rozwiązanie takie pozwoli na zachowanie gruntowego charakteru odpływu przynajmniej części wód opadowych i roztopowych, przez co nie przewiduje się znaczącego uszczuplenia zasilania pierwszego poziomu wód gruntowych w analizowanym obszarze. Z uwagi na głębokość zalegania pierwszego poziomu wód gruntowych nie zakłada się realizacji odwodnień wykopów w szerokim zakresie. Odwodnienie w takim wypadku będzie miało charakter czasowy i wykonane będzie wyłącznie w okresie realizacji prac poniżej poziomu wód gruntowych. Po ich zaprzestaniu zwierciadło tych wód powróci do naturalnego kształtu.

Nie przewiduje się by realizacja prac budowlanych w obrębie cieków mogła wpłynąć w sposób istotny na jakość wód powierzchniowych. Nowe przepusty uwzględniać będą potrzeby wynikające z wielkości przepływu na ciekach. Z uwagi na sztuczny charakter koryt istniejących cieków nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na cenne elementy biologiczne i morfologiczne wód powierzchniowych. Parametry techniczne przepustów i rowów będą musiały zapewnić swobodny charakter przepływu wód w tych ciekach, z zachowaniem jego sezonowej nierównomierności. Na wykonanie przepustów inwestorzy zobowiązani będą do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego. Potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych na etapie realizacji inwestycji wynikać będzie z konieczności wykorzystania do prac ciężkiego sprzętu budowlanego. Jednak z uwagi na konieczny stały nadzór nad jego stanem technicznym możliwość wystąpienia ewentualnych wycieków płynów eksploatacyjnych wydaje się być mało prawdopodobna. Zaplecze (lub zaplecza) budowy powinny być zlokalizowane na terenie utwardzonym, wszelkie substancje mogące przeniknąć do wód podziemnych (np. smary czy oleje) obecne na terenie budowy, będą przechowywane w szczelnych pojemnikach. Powstające na placach budowy oraz w bazach materiałowych i zapleczach sanitarnych odpady, będą podlegać selektywnej zbiórce w sposób zabezpieczający je przed rozprzestrzenianiem się w środowisku. W sytuacjach awaryjnych, np. wyciek paliwa, należy podjąć niezwłocznie działania mające na celu zapobieganie przenikania zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Substancje takie należy zebrać, np. za pomocą sorbentów i wywieźć do jednostek zajmujących się ich unieszkodliwianiem. Podkreśla się, że na terenach inwestycji nie można prowadzić prac serwisowych maszyn i urządzeń wykorzystywanych do prac budowlanych. W przypadku wystąpienia awarii sprzętu należy go transportować do zewnętrznych warsztatów i punktów napraw. Szczególną ostrożność należy zachować przy realizacji prac w sąsiedztwie cieków. Są to odcinki szczególnie wrażliwe na przenikanie

i migrację zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Ścieki bytowe na etapie prac budowlanych należy gromadzić będą w przenośnych toaletach typu Toi-Toi, opróżniać w miarę potrzeb za pomocą wozów asenizacyjnych.

Na etapie eksploatacji inwestycji potencjalne zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych stanowić mogą wody deszczowe i roztopowe pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych. Ograniczenie oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne nastąpić może przede wszystkim na skutek:

- Wykorzystywania wyłącznie maszyn sprawnych technicznie,
- Realizacji obiektów inżynierskich z zachowaniem przepływu w ciekach i ograniczeniu zakresu prac ziemnych,
- Magazynowania substancji mogących zanieczyścić środowisko gruntowo wodne (np. oleje, paliwa, farby, środki uszczelniające) w szczelnych pojemnikach ustawionych na stabilnym podłożu,
- Wykonywania operacji tankowania maszyn na szczelnym podłożu lub z wykorzystaniem rozkładanych mat zabezpieczających środowisko gruntowo wodne przez ryzykiem rozlania się paliwa,
- Wyposażenia miejsc tankowania w sorbent,
- Skrócenia czasu ewentualnego odwadniania wykopów do niezbędnego minimum,

Na terenie gminy należy maksymalizować powierzchnie terenów na których możliwa jest infiltracja, retencja wód opadowych, a także ochrona przed zabudową zachowanych cieków i rowów. Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Powierzchnie te pełnią jednocześnie rolę odbiorników wód. Utrzymanie maksymalnie możliwej wielkości powierzchni biologicznie czynnych jest najprostszą metodą na nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji sanitarnej w trakcie opadów nawałnych. Zabudowa znacznych powierzchni terenów może powodować znaczący wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych dla opadów atmosferycznych. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej może przyczynić się do przyspieszenia obiegu wody i pośrednio wpłynąć na zagrożenia występowania zalewów w dolinie rzeki Warty. Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania hydrologicznego mają te procesy, które przyczyniają się do zachowania zasobów wodnych (retencji), w tym zasilania wód podziemnych i odnowy tych zasobów, a także tereny sprzyjające spowolnieniu obiegu wody (ograniczenie odpływu sztucznego). Utrzymanie i powiększanie terenów biologicznie czynnych jest najprostszą metodą na poprawę/nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji sanitarnej w trakcie opadów nawałnych.

Wobec złego stanu wód JCWPd 62, 47 i 63 należy szczególną uwagę zachować przy lokalizowaniu inwestycji mogących powodować zagrożenia dla wód podziemnych. Ustalenia planu ogólnego nie powinny mieć negatywnego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne. Wykonywana zgodnie z przepisami ochrony środowiska realizacja inwestycji budowlanych nie powinna spowodować negatywnego oddziaływania na życie i zdrowie ludzi, a także nie może spowodować nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335). Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych we wschodniej części Wielkopolski jest przede wszystkim górnictwo odkrywkowe, którego nie planuje się na terenie gminy.

Sporządzenie planu ogólnego nie będzie mieć długoterminowego wpływu na powietrze i klimat. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje istotnych zmian jakości powietrza atmosferycznego. W przypadku usług związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza muszą być spełnione wymogi określone przepisach dotyczących warunków wprowadzania zanieczyszczeń do atmosfery. Dla ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 8807). Nie przewiduje się wpływu planu na warunki anemometryczne. Na terenie gminy należy stosować obowiązujący dla strefy wielkopolskiej „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM₁₀, PM_{2,5} oraz B_{9(a)P}” przyjęty uchwałą Nr XXXIII/853/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 lipca 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 5320), w szczególności dotyczący stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: gaz, olej opałowy, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz

odnawialnych źródeł energii. W przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów.

Nowe inwestycje spowodują emisje zanieczyszczeń z komunikacji samochodowej, z systemów zaopatrzenia w ciepło przeznaczone do ogrzewania oraz ciepło powstające w procesach technologicznych. Zgodnie ze Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych powinna być m.in. adaptacja do zagrożeń termicznych, adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami przystosowanie instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych. Projekt planu uwzględnia zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

Ustalenia planu ogólnego przewidują lokalizację instalacji OZE, których stosowanie może przyczynić się do poprawy powietrza atmosferycznego. Nie przewiduje się wpływu planu na warunki anemometryczne. Na terenach elektrowni fotowoltaicznych panele będą zamontowane na stalowym rusztowaniu, a powierzchnia terenu pozostanie aktywnym biologicznie terenem pokrytym roślinnością. Ze względu na zacienienie, rozwój roślin bezpośrednio pod panelami będzie ograniczony. Nowa forma użytkowania będzie wiązała się z brakiem powstawania resztek pożywnych, atrakcyjnych dla polnych gryzoni i stad ziarnojadów (łuszczyki). Po wybudowaniu elektrowni słonecznej tereny, szczególnie rozległe trawniki lub ziołorośla ceniolubne, będą atrakcyjnym żerowiskiem dla zwierząt owadożernych (płazów, ptaków i ssaków). Na trawnikach oraz w częściach trudnodostępnych i nie koszonych, rozwijać się będzie roślinność trawiasta i zielna, o składzie gatunkowym bogatszym niż ma to miejsce w przypadku pola uprawnego. Realizacja inwestycji nie zmniejszy powierzchni żerowisk.

Podczas realizacji inwestycji związanych z budową elektrowni słonecznych należy zastosować odpowiednie działania minimalizujące negatywny wpływ ww. inwestycji na środowisko m.in. stosowanie modułów fotowoltaicznych o powierzchni antyrefleksyjnej. Do obsiewu powierzchni biologicznie czynnej zespołu elektrowni słonecznych nie należy używać gatunków roślin obcego pochodzenia. Koszenie traw na terenie, którym będą znajdowały się elektrownie słoneczne należy wykonywać poza okresem lęgowym ptaków, który dla większości gatunków ptaków krajobrazu rolniczego przypada przeciętnie od 1 marca do 31 lipca. Ze względu na sąsiedztwo cieków wodnych Rgilewka, Noteć oraz zbiornika wodnego Jezioro Przedeć termin koszenia traw należy dostosować także do okresów migracji płazów, który dla większości gatunków płazów w Polsce przypada przeciętnie od 15 lutego do końca maja (migracja wiosenna) oraz od 15 sierpnia do końca października (migracja jesienna). Oddziaływanie odbłyśków światła na ptaki ma niepotwierdzony charakter. Doświadczenia z eksploatacji paneli fotowoltaicznych w Europie Środkowej nie potwierdzają, by były one źródłem istotnego oddziaływania na ptaki innego, niż zabór powierzchni atrakcyjnych żerowisk, co jednak nie ma miejsca w rejonie gminy Przedeć. Mylenie przez ptaki paneli z taflą wody i próby lądowania są zdarzeniami incydentalnymi i miały miejsce przede wszystkim w rejonach suchych (pustynie), gdzie brak jest faktycznych zbiorników wodnych, a migrujące ptaki poszukiwały takich siedlisk. Układ przestrzenny instalacji w projektowanej elektrowni nie tworzy też jednolitej powierzchni paneli fotowoltaicznych, a ich równoległe szeregi, co nie upodabnia terenu do zbiornika wodnego.

Należy też zwrócić uwagę, że planowane tereny elektrowni słonecznych realizują cele Polityki Energetycznej Państwa zmierzające do zmniejszenia udziału konwencjonalnej energetyki węglowej w mixie energetycznym. Realizacja tego celu będzie miała również pozytywne oddziaływanie na przyrodę, w tym ptaki. Energetyka węglowa generuje największą śmiertelność ptaków na jedną gigawatogodzinę w spośród wszystkich form produkcji energii – 5,18 śmierci/1GWh (Sovocool, 2009). Związane jest to z oddziaływaniem kopalni węgla, transportu paliwa, kwaśnych deszczy, emisji rtęci i innych metali ciężkich, oraz przede wszystkim zmianami klimatycznymi. I tak na przykład istotnym zagrożeniem dla populacji bielików w Polsce jest spadek poziomu wód w zbiornikach w rejonie Pojezierza Konińskiego (elektrownie PAK) i Międzyrzecza Warty i Widawy (Bełchatów). Związane ze zmianami klimatycznymi postępujące stopowienie dużych obszarów Polski centralnej, zagraża w szczególności populacji ptaków wodno-błotnych na bardzo rozległym terenie.

Oddziaływanie inwestycji na ssaki i inne kręgowce naziemnie będzie minimalne i związane z funkcjonowaniem ogrodzeń wymuszających omijanie terenów podczas przemieszczania się i migracji. Będzie to dotyczyło jedynie większych zwierząt, gdyż pomiędzy dolną krawędzią ogrodzenia a gruntem planuje się pozostawienie przerw, umożliwiających przedostawanie się małym i średnim zwierzętom na teren zajęty pod instalację fotowoltaiczną. Doświadczenia z realizacji podobnych inwestycji wskazują, że planowana inwestycja nie będzie stanowiła siedliska gatunków inwazyjnych. Oddziaływanie planowanego przeznaczenia terenów pod instalacje fotowoltaiczne będzie miało zasadniczo pozytywny wpływ na środowisko.

Ustalenia projektu planu ogólnego nie będą istotnie wpływać na ukształtowanie powierzchni ziemi. Przekształcenie powierzchni ziemi nastąpi w trakcie budowy – realizacji inwestycji. Gwarantowane ustaleniami planu powierzchnie biologicznie czynne należy zagospodarować w sposób racjonalny, dla zapewnienia odpowiednich warunków życia ludzi i bytowania zwierząt.

Ustalenia planu ogólnego przewidują zabudowę terenów rolniczych, dlatego ze szczególną dbałością należy przestrzegać zachowanie ustalonych w planach minimalnych powierzchni biologicznie czynnych, kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy, ograniczenia powierzchnia zabudowy, zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych.

W miejscach prowadzonych prac budowlanych przy realizacji inwestycji zostaną zdjęte przypowierzchniowe warstwy gruntów w celu dostosowania powierzchni terenu do planowanych wysokości. Prace ziemne będą ograniczone wyłącznie do etapu realizacji inwestycji oraz będą miały stosunkowo niewielki zakres. Nie przewiduje się powstania nowych nasypów znacznej wysokości. W związku z wykorzystaniem w czasie prowadzenia prac budowlanych ciężkiego sprzętu może dojść, do nieznacznych zmian cech gruntu w sąsiedztwie prowadzonych prac (ubicie gruntu). Jednak skalę tego zjawiska uznaje się za niewielką, nie wpływającą w sposób istotny na możliwość infiltracji wody do gruntu. Należy dodać, że ten rodzaj oddziaływania wiąże się niemal z realizacją każdego zadania inwestycyjnego.

Na etapie realizacji inwestycji, w celu ograniczenia możliwości przedostawania się substancji ropopochodnych do gruntu, przewiduje się wykorzystanie wyłącznie sprzętu w pełni sprawnego technicznie i zorganizowanie zaplecza budowy na terenie utwardzonym. Powierzchnie przeznaczone pod place budowy należy ograniczać do niezbędnego minimum, w ich granicach nie należy prowadzić mycia pojazdów, maszyny i urządzeń budowlanych. W przypadku tankowania pojazdów i sprzętu budowlanego, czynności te należy wykonywać w wyznaczonych miejscach wyłożonych szczelnie płytami betonowymi, matami lub na istniejącej jezdni i wyposażonych w sorbent. W celu ograniczenia oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne, roboty przy wykopach należy wykonywać w jak najkrótszym czasie, po którym nastąpi uporządkowanie terenu. Wszelkiego rodzaju substancje, które mogą wpłynąć na jakość gruntu, a które mogą znaleźć się na zapleczu budowy (np. oleje, smary, farby, masy i powłoki uszczelniające) będą magazynowane w szczelnych i zamykanych pojemnikach, najlepiej fabrycznych, w których zostały dostarczone przez producenta. Powierzchnie, na których odbywać się będzie postój maszyn w godzinach nocnych i w dni wolne od pracy, należy ogradzać i nadzorować przed dostępem osób trzecich.

Ustalenia planu ogólnego mogą mieć znaczący i długoterminowy wpływ na krajobraz. Oddziaływanie na krajobraz, jakie należy rozpatrywać, dotyczy zmian w postrzeganiu krajobrazu przez ludzi, tj. zmian wizualnych (wizualno-estetycznych), rozumianych również jako zmiany w „ładzie przestrzennym” krajobrazu kulturowego. Realizacja zabudowy może mieć wpływ na krajobraz, należy jednak stwierdzić, iż wzajemne oddalenie części terenów przeznaczonych pod zabudowę nie powinno spowodować zdominowania krajobrazu. Plan obejmuje tereny zlokalizowane poza obszarami wybrzeży, obszarami góorskimi, poza obszarami ochrony uzdrowiskowej.

Dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową wielorodzinną SW ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 2,0; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 10,5 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną SJ ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,9; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 10 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową SZ ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,9; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 10 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy usługowej SU ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 1,0; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 15 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy gospodarczej SP ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 1,0; maksymalny udział powierzchni

zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 15 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy produkcji rolniczej SR ustalono maksymalną nadziemną intensywność zabudowy 0,9; maksymalny udział powierzchni zabudowy 50 %; maksymalną wysokość zabudowy 12 m oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%. Dla strefy infrastrukturalnej SI ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 20%. Dla strefy zieleni i rekreacji SN ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 50%. Dla strefy cmentarzy SC ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 30%.

Sporządzenie planu ogólnego nie będzie mieć znaczącego wpływu na zasoby naturalne. Na terenie gminy brak jest surowców naturalnych.

Z uwagi na znaczne powierzchnie terenów na których planuje się inwestycje przewiduje się znaczne ilości materiałów na potrzeby realizacji inwestycji budowy tj. woda, piasek, kruszywa budowlane. Po rozpoczęciu eksploatacji inwestycji pośredni wpływ na zasoby środowiska będzie miał pobór energetyczny, związany z obsługą urządzeń elektrycznych i elektronicznych (automatycznie wpłynie na zwiększenie zużycia zasobów naturalnych). Realizacja działań związanych z obszarem energetyki i budową instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych może oddziaływać bezpośrednio, pośrednio, średnio-, długoterminowo, stale, pozytywnie i negatywnie na zasoby naturalne. Oddziaływanie negatywne wystąpi podczas wykorzystania surowców energetycznych do produkcji energii konwencjonalnej. Realizowanie przedsięwzięć bazujących na technologiach niskoemisyjnych i efektywnych energetycznie wpłynie na zmniejszenie zapotrzebowania na surowce nieodnawialne (np. węgla), zwiększenie wydajności instalacji energetycznych, zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i odpadów, itp. W tym przypadku oddziaływanie na zasoby naturalne będzie pozytywnie.

Sporządzenie planu ogólnego będzie mieć pozytywny wpływ na zabytki. Pozytywne długoterminowe oddziaływanie związane jest z ustaleniem wskaźników mających na celu zachowanie terenów podlegających ochronie konserwatorskiej, związane z obowiązkiem prowadzenia badań archeologicznych na wyznaczonych terenach stref ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych, dzięki czemu stworzona została możliwość uzyskania szerszych danych na temat archeologii obszaru.

W związku z planowanym zwiększeniem powierzchni uzbrojonych terenów zabudowy przewiduje się koszty dla budżetu gminy związane z koniecznością budowy dróg oraz uzbrojenia terenów, które w dłuższym okresie czasu spowodują zwiększenie wpływów do budżetu gminy z podatków i opłat lokalnych.

8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu ogólnego

Brak realizacji planu wpływa następująco na poszczególne komponenty środowiska:

jakość powietrza atmosferycznego	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawiają się nowe źródła emisji substancji do powietrza. Nie powstaną jednak urządzenia produkujące energię z OZE, zatem nie nastąpi też ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez energetykę konwencjonalną.
klimat akustyczny	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawiają się nowe źródła emisji hałasu.
wody powierzchniowe i podziemne	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawiają się nowe źródła emisji ścieków.
gleby i powierzchnia ziemi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie wystąpią oddziaływania na gleby i powierzchnię ziemi.
zdrowie i warunki życia ludzi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie będą powstawać nowe oddziaływania na ludzi. Nie powstaną jednak także urządzenia produkujące energię z OZE, zatem nie nastąpi też korzystne dla ludzi ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez energetykę konwencjonalną.

odpady	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie będą powstawać odpady.
flora i fauna, grzyby, siedliska przyrodnicze	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć spowoduje utrwalenie funkcji rolnych terenów, co nie będzie miało wpływu na florę i faunę, grzyby, siedliska przyrodnicze.
obszary chronione (na podstawie ustawy o ochronie przyrody), w tym obszary Natura 2000	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć pozostanie bez wpływu na obszary chronione.
klimat	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza. Nie powstaną jednak urządzenia produkujące energię z OZE, zatem nie nastąpi też ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez energetykę konwencjonalną.
krajobraz, w tym krajobraz kulturowy	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć jest dla krajobrazu neutralny. Oznacza pozostawienie obecnej struktury i funkcjonowania krajobrazu, a także pozostawienie jego obecnych wartości widokowych.
zabytki	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć nie będzie miało wpływu na zabytki.
dobra materialne	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć nie będzie miało wpływu na dobra materialne.
emisja promieniowania elektromagnetycznego	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
poważne awarie przemysłowe	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie powstaną ryzyko wystąpienia awarii przemysłowych.
oddziaływania transgraniczne	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
konflikty społeczne	Z uwagi na zaniechanie możliwości realizacji oczekiwanych przez właścicieli działek inwestycji mogą wystąpić konflikty społeczne.

9. Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi

Ustalenia planu ogólnego nie powodują istotnych zmiany ustalonych dla terenu całej gminy rozwiązań mających na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi.

Ochrona oddziaływania na ludzi zostanie określone w planach miejscowych w zakresie ochrony akustycznej, oddziaływania elektromagnetycznego linii wysokich napięć, emisji zanieczyszczeń powietrza, lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Na obszarze objętym planem nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią ani obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

Zastosowanie powyższych rozwiązań przyczyni się do eliminowania lub ograniczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi.

10. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów zawartych w planie ogólnym

Na terenie gminy nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, jest oddalony na odległość większą niż kilkanaście kilometrów od obszarów Natura 2000.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan JCWP. Dla JCWP na obszarze planu stwierdzono stan JCWP zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – zagrożona. JCWP są monitorowane. Realizacja sporządzanego planu z zachowaniem przepisów w zakresie ochrony wód nie spowoduje pogorszenia stanu wód.

11. Obszary objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i ludzi w wyniku realizacji ustaleń zawartych w planie ogólnym

Gmina jest położona poza zasięgiem systemu obszarów chronionych Natura 2000 i poza wieloprzestrzennym system obszarów chronionych województwa wielkopolskiego oraz znaczących krajowych i regionalnych korytarzy ekologicznych. Sporządzany plan nie będzie miał wpływu na te obszary.

Do znacząco oddziałujących na środowisko mogą być zaliczane poszczególne inwestycje realizowane na obszarach przeznaczonych pod strefę usług, gospodarczą lub produkcji rolniczej. Jak duże może to być oddziaływanie zostanie rozstrzygnięte na etapie postępowań w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięć. Przy lokalizacji nowych przedsięwzięć muszą być uwzględniane przepisy odrębne, dotyczące ochrony środowiska, zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, co stanowi wystarczające zabezpieczenie przed degradacją środowiska.

12. Rozwiązania alternatywne

Opracowanie tzw. wariantu alternatywnego dla proponowanych ustaleń planu podlega ograniczeniom wynikającym z obowiązujących przepisów prawa. Teren objęty planem znajduje się prawie w całości w granicach obowiązującego prawa miejscowego. Z tego względu możliwości wprowadzania innych wariantów zagospodarowania – zwłaszcza takich, które mogłyby prowadzić do spadku wartości nieruchomości – są istotnie ograniczone. Dotyczy to szczególnie obszarów, gdzie aktualne miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego przewidują funkcje zabudowy, a ich zmiana mogłaby rodzić roszczenia odszkodowawcze ze strony właścicieli.

Projekt planu ogólnego został opracowany z uwzględnieniem celów środowiskowych określonych zarówno w dokumentach krajowych (np. ustawie o ochronie przyrody), jak i lokalnych (np. Programie ochrony środowiska), przy jednoczesnym respektowaniu zasad zrównoważonego rozwoju całego obszaru objętego planem.

13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Pojęcie transgranicznego oddziaływania odnosi się jedynie do przepływu zanieczyszczeń przez granicę państwową, od lub do sąsiadów. Biorąc pod uwagę powyższe, położenie terenu oraz zasięg prawdopodobnych oddziaływań wynikających z realizacji ustaleń planu ogólnego nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

14. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Przewiduje się, że analiza realizacji postanowień projektowanego dokumentu będzie przeprowadzana równolegle do analiz dotyczących zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, związanych z oceną aktualności planów miejscowych i ogólnych, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz na 5 lata.

Zgodnie z art. 55 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) organ opracowujący projekt – tu Burmistrz Miasta i Gminy Przedeć jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami, o których mowa w ust. 3 pkt 5, czyli zgodnie z propozycjami dotyczącymi metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu zawartymi w pisemnym podsumowaniu dokumentu.

Ocena skutków realizacji planu ogólnego może obejmować badanie liczby wydanych pozwoleń na budowę, badanie liczby zatrudnionych, badanie wskaźników dotyczących skuteczności działań z zakresu

ochrony środowiska (długość sieci wodociągowej, długość sieci kanalizacji sanitarnej, zużycie wody, ilość podłączeń do sieci kanalizacyjnej, ilość odpadów, liczba mieszkańców narażonych na ponadnormatywny hałas, rodzaj i ilość posiadanych kotłowni). Przedmiotem analizy powinny być wszystkie zmiany sposobu gospodarowania przestrzenią pod kątem ich wpływu na środowisko, w tym zdrowie ludzi. Monitoringiem należy objąć wszystkie komponenty środowiska, w szczególności jakość powietrza. Dla ograniczenia niskiej emisji należy sprawdzać pozwolenia na budowę w zakresie zatwierdzonych pozwoleniami na budowę i przyjętymi zgłoszeniami sposobów ogrzewania, należy także prowadzić badania jakości powietrza. Monitoring w zakresie sposobów ogrzewania gmina może prowadzić z udziałem służb nadzoru budowlanego oraz służb ochrony środowiska.

Monitoring skutków realizacji planu ogólnego w zakresie oddziaływania na środowisko może opierać się na pomiarach uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Źródłem danych monitoringowych mogą być dane: GUS, WIOŚ, RDOŚ, jednostek samorządu terytorialnego, badania terenowe i inne. Przy czym dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru gminy. Należy wziąć pod uwagę zmiany zachodzące w środowisku, w szczególności w zakresie jakości powietrza. Dla oceny standardów w zakresie hałasu można wykorzystać mapy akustyczne sporządzane co 5 lat przez Starostę i zarządców dróg.

Analiza realizacji postanowień dokumentu może się odbywać w każdej chwili, w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko, w przypadku braku zgłoszeń problemów analiza powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w kadencji (raz na 4 lata). Burmistrz z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu może przeprowadzić spotkanie, naradę lub wizję lokalną w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko. Wynikiem tego typu działania powinno być sprawozdanie z realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Na podstawie przeprowadzonej analizy należy sformułować wnioski dotyczące stanu realizacji ustaleń planu ogólnego ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych ustaleń oraz niedostatków planu ogólnego w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska oraz niezgodności planów z wprowadzonymi przepisami odrębnymi. W rezultacie należy określić stopień przydatności planu oraz zakres zagadnień do uregulowania w przypadku zmiany lub sporządzenia nowego dokumentu, oraz określić termin, w którym niezbędne jest sporządzenie nowego dokumentu lub zmiana części ustaleń aktualnego.

Załącznik do prognozy

Oświadczenie kierującego zespołem o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.

Zgodnie z art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jako kierująca zespołem sporządzającym prognozę do „Planu Ogólnego Gminy Przedecz” świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że ukończyłam, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko, oraz brałam udział w przygotowaniu co najmniej 5 prognoz oddziaływania na środowisko.

mgr inż. Anna Połatyńska

